II

(Icke-lagstiftningsakter)

BESLUT

KOMMISSIONENS BESLUT (EU) 2020/348

av den 24 oktober 2019

om stödordningen SA.35980 – 2019/C – Förenade kungariket – Elmarknadsreform: Kapacitetsmekanism

[delgivet med nr C(2019) 7610]

(Endast den engelska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 108.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar [1] ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig och med beaktande av deras synpunkter, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

(1) Efter kontakter före anmälan anmälde de brittiska myndigheterna den 23 juni 2014, i enlighet med artikel 108.3 i fördraget, en föreslagen åtgärd för att stödja kapacitetsleverantörer på elmarknaden i Storbritannien till kommissionen [2]. Denna åtgärd kallas i detta beslut för *åtgärden*.

(2) Den 23 juli 2014 beslutade kommissionen att inte göra invändningar mot den stödordning genom vilken åtgärden inrättats, med hänvisning till att stödordningen omfattades av artikel 107.3 c i fördraget och därför var förenlig med den inre marknaden [3] (nedan kallat *beslutet från 2014*).

(3) Den första auktionen på den kapacitetsmarknad som åtgärden rör hölls den 16–18 december 2014. Auktionen rörde tillhandahållande av kapacitet fyra år senare, dvs. 2018.

(4) Den 15 november 2018 ogiltigförklarade Europeiska unionens tribunal beslutet från 2014 genom sin dom i mål T-793/14 – Tempus Energy och Tempus Energy Technology mot kommissionen (nedan kallad *tribunalens dom*). Sammanfattningsvis ansåg tribunalen att, på grundval av längden av och omständigheterna kring fasen före anmälan samt avsaknaden av en lämplig undersökning från kommissionens sida under den preliminära granskningsfasen avseende vissa aspekter av kapacitetsmarknaden, närmare bestämt avseende efterfrågeflexibilitetens roll och behandling i den anmälda kapacitetsmekanismen, borde kommissionen ha hyst tvivel om åtgärdens förenlighet med den inre marknaden. Dessa tvivel borde ha fått kommissionen att inleda det förfarande som avses i artikel 108.2 i fördraget, och därigenom låtit berörda parter lämna in sina synpunkter till kommissionen och ställa den relevanta informationen till kommissionens förfogande för att underlätta dess bedömning av kapacitetsmarknadens förenlighet med den inre marknaden.

[1] EUT C 109, 22.3.2019, s. 3.
[2] Nordirland omfattas inte av den föreslagna åtgärden eftersom det finns separata arrangemang för deras elmarknad.
[3] Kommissionens beslut av den 23 juli 2014 om att inte göra några invändningar mot stödsystemet avseende kapacitetsmarknaden i Förenade kungariket (statligt stöd SA.35980 [2014/N-2]) (EUT C 348, 3.10.2014, s. 5).

(5) Kompletterande uppgifter inkom från Förenade kungariket den 20 december 2018.

(6) Den 25 januari 2019 överklagade kommissionen tribunalens dom (mål C-57/19). Eftersom överklagandet inte har suspensiv verkan, och för att följa tribunalens dom, bedömde kommissionen kapacitetsmarknaden på nytt.

(7) Efter denna nya bedömning underrättade kommissionen Förenade kungariket genom en skrivelse av den 21 februari 2019 om sitt beslut att inleda förfarandet enligt artikel 108.2 i fördraget.

(8) Kommissionens beslut att inleda förfarandet (nedan kallat *beslutet att inleda förfarandet*) offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ([4]). Kommissionen uppmanade berörda parter att inkomma med synpunkter.

(9) Genom en skrivelse av den 12 april 2019 översände Förenade kungariket sina synpunkter till kommissionen på beslutet att inleda förfarandet. Kommissionen mottog synpunkter från 35 berörda parter. Kommissionen vidarebefordrade dem till Förenade kungariket och gav landet möjlighet att uttala sig. Kommissionen tog emot Förenade kungarikets synpunkter i skrivelser av den 7 juni 2019, 19 juli 2019 och 12 september 2019.

(10) Den 29 mars 2017 anmälde Förenade kungariket sin avsikt att utträda ur unionen i enlighet med artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). Enligt artikel 50.3 i EU-fördraget ska fördragen upphöra att vara tillämpliga på den stat som utträder från och med den dag då avtalet om utträde träder i kraft eller, om det inte finns något sådant avtal, två år efter anmälan, om inte Europeiska rådet i samförstånd med den berörda medlemsstaten med enhällighet beslutar att förlänga denna tidsfrist. Tidsfristen har förlängts två gånger, senast genom Europeiska rådets beslut (EU) 2019/584 ([5]), som förlängde den fram till och med den 31 oktober 2019.

(11) Den 11 januari 2019 godkände rådet, genom beslut (EU) 2019/274 ([6]), undertecknandet av det utträdesavtal som antagits på förhandlingsnivå den 14 november 2018. Den 17 oktober 2019 godkände Europeiska rådet det reviderade utträdesavtal som man enats om på förhandlingsnivå. Den 21 oktober ändrade rådet, på förslag av kommissionen ([7]), beslut (EU) 2019/274 för att bemyndiga undertecknandet av det reviderade avtalet. Unionen bekräftade på nytt att den är redo att snabbt underteckna och ingå utträdesavtalet om Förenade kungarikets parlament godkänner det. I del fyra i utträdesavtalet föreskrivs en övergångsperiod, som inleds den dag när avtalet träder i kraft, under vilken unionslagstiftningen fortsätter att tillämpas på och i Förenade kungariket enligt vad som fastställts i avtalet.

(12) I alla händelser gäller detta beslut bara så länge som unionslagstiftningen är tillämplig på och i Förenade kungariket.

2. DETALJERAD BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN

2.1 Sammanfattning av åtgärden

(13) Förenade kungariket uppskattade 2014 att den brittiska elmarknaden skulle nå kritiska nivåer när det gäller tillräcklig produktionskapacitet omkring 2017/2018. Förenade kungariket utformade därför åtgärden som en kapacitetsmarknad där den systemansvarige skulle anordna centraliserade auktioner för att anskaffa den kapacitet som krävdes för att säkerställa tillräcklig produktionskapacitet.

(14) De auktioner som anordnades inom ramen för åtgärden var inledningsvis endast öppna för befintliga och nya producenter, operatörer på efterfrågesidan och lagringsoperatörer. Sammanlänkningar hade rätt att delta från och med den andra auktionen 2015.

([4]) Se fotnot 1.

([5]) Europeiska rådets beslut (EU) 2019/584 antaget i samförstånd med Förenade kungariket den 11 april 2019 om förlängning av tidsfristen enligt artikel 50.3 i EU-fördraget (EUT L 101, 11.4.2019, s. 1).

([6]) Rådets beslut (EU) 2019/274 av den 11 januari 2019 om undertecknande på Europeiska unionens och Europeiska atomenergigemenskapens vägnar av avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT L 47 I, 19.2.2019, s. 1).

([7]) Kommissionens förslag till rådets beslut om ändring av beslut (EU) 2019/274 om undertecknande på Europeiska unionens och Europeiska atomenergigemenskapens vägnar av avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (COM(2019) 880 final, 18.10.2019).

(15) Anbudsgivare vars anbud godtagits i auktionerna tilldelas kapacitetsavtal. De erhåller inom ramen för dessa en fast ersättning under kapacitetsavtalets giltighetstid i utbyte mot ett åtagande att leverera elektricitet i perioder av hög belastning på elsystemet, om den systemansvarige begär detta. Kapacitetsleverantören åläggs ekonomiska sanktioner vid underlåtelse att leverera den mängd energi som krävs i enlighet med dennes kapacitetsåtagande. Åtgärden finansieras genom en avgift som tas ut från elleverantörerna.

(16) Den första auktionen anordnades 2014 för tillhandahållande av kapacitet under 2018. Den följdes av ytterligare tre auktioner för leverans fyra år senare (”T-4”) (under 2015, 2016 och 2017), en auktion för leverans ett år senare (”T-1”) (under 2017) och två övergångsauktioner under 2016 och 2017.

(17) Förenade kungariket upphävde åtgärden den 15 november 2018 efter tribunalens dom, som nämns i skäl 4 och som har överklagats. Förenade kungariket bekräftade att inget ytterligare stöd skulle beviljas genom auktioner på kapacitetsmarknaden och att utbetalningarna av det stöd som beviljats genom de auktioner som redan hade hållits hade stoppats i väntan på ett beslut från kommissionen om godkännande av åtgärden.

(18) Efter tribunalens dom införde Förenade kungariket ändå följande åtgärder:

a) En ersättningsauktion för att utöka T-1-auktionen för leverans av kapacitet under leveransåret 2019/2020 hölls i juni 2019. Till följd av denna tilldelades villkorade kapacitetsavtal, som var avhängiga att det statliga stödet godkändes och att nödvändiga förfarandemässiga steg vidtogs inom ramen för lagstiftningen om inrättande av kapacitetsmarknaden.

b) Efterlevnaden av de kapacitetsavtal som tilldelats under tidigare auktioner fortsatte att säkerställas så att om det statliga stödet godkändes skulle de uppskjutna kapacitetsbetalningarna kunna göras till kapacitetsleverantörer som hade uppfyllt sina skyldigheter under den period då stöd inte fick beviljas.

c) Elleverantörerna skulle fortsätta att föra över avgiften på konsumenterna under den period då stöd inte fick beviljas för att säkerställa att de till fullo och omedelbart skulle kunna betala de utestående leverantörsavgifterna med avseende på denna period, om det statliga stödet godkändes.

d) Förfaranden för förhandsurval inleddes den 22 juli 2019 för en T-1-auktion (leveransåret 2020/2021), en T-3-auktion (leveransåret 2022/2023) och en T-4-auktion (leveransåret 2023/2024), som alla skulle hållas under det första kvartalet 2020.

2.2 **Rättslig grund och statliga åtgärder**

(19) Den rättsliga grunden för åtgärden är Förenade kungarikets energilag från 2013. Sekundärrätt i form av elkapacitetsföreskrifterna från 2014, elkapacitetsföreskrifterna (leverantörsbetalningar etc.) från 2014 och kapacitetsmarknadsreglerna reglerar genomförandet av åtgärden.

(20) Förenade kungariket ser regelbundet över kapacitetsmarknadsmekanismen på grundval av återkoppling från varje auktionsförfarande. Landet har också hållit ett antal offentliga samråd för att stegvis förbättra de rättsliga detaljerna angående vissa specifika delar av systemet. Energitillsynsmyndigheten (Ofgem) samlar också årligen in intressenternas synpunkter på potentiella ändringar av systemets operativa och administrativa delar och ändrar reglerna. Dessutom ska en mer formell och omfattande översyn utföras vart femte år, som både regeringen och Ofgem deltar i, för att bedöma om kapacitetsmarknaden faktiskt uppfyller sina mål och fortfarande är den mest effektiva insatsen för att nå dessa mål. Målet omfattar att man tar hänsyn till bakomliggande marknadsmisslyckanden. I huvudsak består översynen av följande två steg:

a) Ofgem utför femårsöversyner av de områden av kapacitetsmarknaden som omfattas av kapacitetsmarknadsreglerna, och tittar då på systemets effektivitet och huruvida de befintliga åtgärderna lämpar sig för ändamålet.

b) Regeringen bedömer kapacitetsmarknaden och dess mål ur ett mer övergripande perspektiv och bedömer huruvida kapacitetsmarknaden fortfarande kommer att behövas i framtiden eller om den bör fasas ut, och om kapacitetsmarknadens mål skulle kunna uppnås med mindre reglering. Detta arbete baseras på regeringens årliga interna överväganden om huruvida kapacitetsmarknadsauktionen ska hållas liksom på slutsatserna från Ofgems översyn i det första steget. Regeringen anordnar offentliga samråd som en del av detta översynsförfarande.

(21) Förenade kungarikets regering inledde det första översynsförfarandet efter fem år genom att offentliggöra en uppmaning att inkomma med synpunkter i augusti 2018, och efterlyste därmed åsikter och bevis på hög nivå i frågor som huruvida kapacitetsmarknaden fortfarande behövs och för att fastställa eventuella prioriterade områden som borde ändras. I september 2018 offentliggjorde Ofgem ett öppet brev där man bad om åsikter kring och bevis för huruvida reglerna fortsatte att uppfylla sina mål. Slutrapporten från Förenade kungarikets femårsöversyn offentliggjordes den 22 juli 2019 ([8]) och Ofgems slutrapport offentliggjordes den 31 juli 2019 ([9]). Därtill offentliggjorde House of Commons vetenskaps- och teknikkommitté en rapport den 22 augusti 2019, som bland annat tog upp den brittiska kapacitetsmarknaden ([10]).

(22) Åtgärden genomförs av Förenade kungarikets regering, Ofgem, genomförandeorganet (den nationella nätoperatören), avräkningsorganet (en ny institution som inrättades genom 2013 års energilag, och som regeringen leder och utövar tillsyn över) och leverantören av avräkningstjänster (Elexon). En kort beskrivning på hög nivå av deras roller och ansvarsområden ges nedan.

(23) Förenade kungarikets regering är ansvarig för den strategiska översynen av kapacitetsmarknaden, för ändringar av de föreskrifter som styr systemet och för att säkerställa fortsatt ansvarsskyldighet för viktiga delar av kapacitetsmarknaden. Föreskrifterna inkluderar till exempel allmänna behörighetskriterier för deltagande i auktioner på kapacitetsmarknaden, den systemansvariges uppgifter för tillhandahållande av kapacitetsmarknaden och avräkningen av betalningar.

(24) Förenade kungarikets regering tog fram kapacitetsmarknadsreglerna, men det är Ofgem som ansvarar för att genomföra dem (både regeringen och Ofgem kan ändra reglerna). Kapacitetsmarknadsreglerna inkluderar tekniska regler och förfaranden för förhandsurval och kapacitetsauktioner, innehållet i kapacitetsavtalen och kapacitetsavtalsinnehavarnas skyldigheter. När Ofgem överväger att ändra reglerna måste myndigheten beakta ett antal mål som anges i föreskrifterna och i reglerna, vilket säkerställer öppenhet och förtroende med avseende på styrningen av kapacitetsmarknaden. Ofgem ansvarar också för att lösa tvister som tas upp av sökande om resultaten av förhandsurvalsförfarandena.

(25) Den systemansvarige är den nationella nätoperatören. Nätoperatören är den instans som sköter kapacitetsmarknaden, vilket inbegriper följande: Ge råd till olika ministrar om utsikterna för försörjningstryggheten och rekommendera den mängd kapacitet som ska auktioneras för att uppfylla tillförlighetsnormen. Göra förhandsurval av auktionsdeltagarna, administrera kapacitetsauktionerna och utfärda kontrakten (så kallade kapacitetsavtal) till de utvalda anbudsgivarna. Utveckla och administrera nya stödförfaranden, såsom utfärdande av kapacitetsmarknadsvarningar.

(26) Förenade kungarikets regering anger i sekundärrätten vad den systemansvarige har för uppgifter, vilka utgör de ”relevanta krav” som Ofgem kontrollerar. Detta gör att regeringen vet vad som ska levereras och ger Ofgem en tydlig ram för förvaltningen av den nationella nätoperatören i dess roll som leveransansvarig. En panel av tekniska experter utför en oberoende granskning av den nationella nätoperatörens råd om den rekommenderade mängd kapacitet som ska auktioneras.

(27) Förenade kungarikets regering inrättade ([11]) avräkningsorganet för kapacitetsmarknaden (”Electric Settlement Company”), som skulle ha det slutgiltiga ansvaret för, styra över och kontrollera avräkningsförfarandet och de

([8]) https://www.gov.uk/government/publications/capacity-market-5-year-review-2014-to-2019
([9]) https://www.ofgem.gov.uk/publications-and-updates/report-our-five-year-review-capacity-market-rules-and-forward-work-plan
([10]) https://publications.parliament.uk/pa/cm201719/cmselect/cmsctech/1454/145402.htm
([11]) I energilagen från 2013 ges statssekreteraren befogenhet att utfärda föreskrifter och regler om inrättande av kapacitetsmarknaden. Avsnitt 28.4 g i samma lag ger statssekreteraren befogenhet att utfärda föreskrifter om ett avräkningsorgan som ska administrera avräkningen av kapacitetsbetalningar eller kapacitetsinitiativ. De föreskrifter som utfärdats för inrättandet av kapacitetsmarknaden ger statssekreteraren i uppdrag att utse ett avräkningsorgan (föreskrift 80 i 2014 års elkapacitetsföreskrifter). Electricity Settlement Company utsågs av statssekreteraren i enlighet med detta uppdrag.

betalningar som görs inom ramen för kapacitetsavtalen ([12]). Avräkningsorganet är ett privat aktiebolag där regeringen är den enda aktieägaren ([13]). Avräkningsorganet ansvarar för att besluta om sin egen interna styrning så att det kan fullgöra sina skyldigheter, men regeringen har behållit den övergripande kontrollen över det ([14]).

(28) Förenade kungarikets regering tillkännagav beslutet att utkontraktera uppgifter till Elexon Ltd genom *Europeiska unionens officiella tidning* i februari 2013. Elexon fungerar som leverantör av avräkningstjänster, och ansvarar för att beräkna och fastställa kapacitetsbetalningar. Elexons roll som leverantör av avräkningstjänster liknar, men är mer begränsad än, den roll som företaget i nuläget har genom balanserings- och avräkningskoden (*Balancing and Settlement Code*). Ett kontrakt mellan avräkningsorganet och Elexon beskriver den tjänst som ska tillhandahållas, kostnaden för tjänsten och reglerna för övervakning av utförandet.

2.3 **Stödmottagare**

2.3.1 *Behörighetskriterier*

(29) Kapacitetsleverantörer deltar i kapacitetsmarknaden på grundval av kapacitetsmarknadsenheter. Det är på kapacitetsmarknadsenhetsnivå som ansökningarna om förhandsurval görs, kapacitetsavtalen tilldelas, de skyldigheter som är tillämpliga i perioder av hög belastning i elnätet specificeras och ekonomiska sanktioner/betalningar för leveransöverskott beräknas. Producenter (både befintliga och nya), sammanlänkningar, lagringsoperatörer och leverantörer av efterfrågeflexibilitet kan delta.

(30) Produktionsenheter (som definieras utifrån tillhandahållandet av elektricitet, möjlighet att utföra oberoende kontroll, nettoproduktion som mäts genom halvtimmesmätare, sammanlänkningskapacitet på mer än 2 MW) kan delta ensamma som en enda kapacitetsmarknadsenhet eller tillsammans med andra behöriga produktionsenheter, på följande villkor:

a) Alla enheter ingår i samma handelsenhet (dvs. kraftverk), eller

b) alla enheter är anslutna till systemet vid samma avgränsningspunkt, det vill säga samma anläggning, men handelsenhetskonceptet gäller inte, eller

c) den aggregerade kapaciteten för alla enheter ligger mellan det lägsta tröskelvärdet (2 MW) och 50 MW (integrerad produktion som är fördelad över flera anläggningar).

(31) Kapacitetsmarknadsenheter för efterfrågeflexibilitet definieras som ett åtagande om att minska efterfrågan. En leverantör av efterfrågeflexibilitet definieras som i) en direkt elkund, ii) en enhet som äger elkunden, eller iii) en enhet som har kontraktsmässig kontroll över elkunden i form av efterfrågeflexibilitet. Åtagandet måste leda till att elkunden minskar sin import av el (som mäts genom halvtimmesmätare) och/eller export av el som produceras av produktionsenheter vid anläggningen som ägs av elkunden. Leverantörer av efterfrågeflexibilitet kan delta ensamma som en enda kapacitetsmarknadsenhet eller tillsammans med andra. Dessutom måste varje komponent vara ansluten till en halvtimmesmätare och aktörens totala kapacitet för efterfrågeflexibilitet måste ligga mellan 2 MW och 50 MW. I tabell 1 nedan visas resultaten av deltagandet av leverantörer av efterfrågeflexibilitet i de auktioner som hölls före juli 2019.

([12]) Se artikel 40.1 i elkapacitetsföreskrifterna från 2014: En kapacitetsleverantör har rätt att erhålla en kapacitetsbetalning från avräkningsorganet som ska fastställas i enlighet med denna föreskrift för varje månad under ett leveransår (månad ”M”) för kapacitetsförpliktigade kapacitetsmarknadsenheter och för vilka kapacitetsleverantören var kapacitetsleverantör under månad M.

([13]) Electricity Settlement Company registrerades i mars 2014 som ett aktiebolag och ägs helt av statssekreteraren, i sin egenskap som ensamägare. Bolagets registreringsbevis och stiftelseurkund, inklusive bolagsordningen, finns här: https://beta.companieshouse.gov.uk/company/08961281/filing-history?page=2

([14]) Som ensamägare i Electricity Settlement Company behåller statssekreteraren viss övergripande kontroll genom de åtgärder som kan vidtas av bolagets aktieägare, till exempel antagandet av särskilda beslut. Statssekreteraren kan dessutom, om så krävs, ändra hur avräkningsorganet utför sina uppgifter med avseende på kapacitetsmarknaden genom de befogenheter att utfärda föreskrifter som anges i 2013 års energilag för att ändra de föreskrifter som är tillämpliga på avräkningsorganet. Parlamentet måste godkänna utövandet av dessa befogenheter att utfärda föreskrifter I mycket allvarliga situationer kan statssekreteraren ensidigt avskeda styrelseordföranden för Electricity Settlement Company, och föreskrift 80 i 2014 års elkapacitetsföreskrifter föreskriver att statssekreteraren kan upphäva utnämningen av avräkningsorganet.

Tabell 1

Resultaten av deltagandet av leverantörer av efterfrågeflexibilitet i de auktioner som hölls före juli 2019

	Auktionsdeltagande (i MW)	Vunna avtal (i MW)
2014 T-4	603	174
2015 T-4	673	456
2016 T-4	1 798	1 411
2017 T-4	2 246	1 206
2018 T-4 ([1]) (uppskjuten)	2 618	Ingen uppgift
2017 T-1	1 283	443
2018 T-1 (uppskjuten)	2 124	Ingen uppgift
2019 T-1 (villkorad)	1 333	203
2015 övergångsauktion	619	475
2016 övergångsauktion	373	312

([1]) 2018 års T-1- och T-4-auktioner har skjutits upp till följd av tribunalens dom i mål T-793/14. Kapacitet som registreras som ”auktionsdeltagande” är den mängd kapacitet som ursprungligen valdes ut på förhand inför dessa framtida auktioner (en del kan hoppa av innan själva auktionen), se hänvisningen till ”uppskjuten” i texten.

(32) Kapacitetsmarknaden utesluter kapacitetsleverantörer som redan erhåller stöd genom andra åtgärder. Följande leverantörer har inte rätt att delta på kapacitetsmarknaden:

a) Anläggningar som genererar låga koldioxidutsläpp som erhåller stöd genom kontrakt avseende prisskillnaden (CFD-kontrakt) eller den småskaliga inmatningstariffen.

b) Producenter som använder förnybara energikällor och som erhåller stöd genom åtagandet för förnybar energi, såvida de inte väljer att avstå från betalningarna med koppling till detta åtagande (de får delta när deras kontrakt om åtagandet för förnybar energi löper ut).

c) Anläggningar som erhåller incitamentet för förnybar värme – detta beror på att detta incitament är avsett att komplettera åtagandet för förnybar energi och CFD-kontrakten för förnybara energikällor.

d) Anläggningar som erhåller finansiering från Förenade kungarikets kommersialiseringstävling för avskiljning och lagring av koldioxid – eftersom CDF-kontrakten för avskiljning och lagring av koldioxid har utformats för att ge dem det ytterligare stöd som behövs för att vara kommersiellt gångbara.

e) Tekniker som får finansiering från EU:s reserv för nya deltagare 300 (”NER300”), som syftar till att stödja framväxande koldioxidsnåla tekniker såsom avskiljning och lagring av koldioxid och tidvattenenergi, eftersom de också är behöriga att erhålla stöd enligt CFD-kontrakt.

f) Anläggningar som tilldelades femtonåriga kontrakt av den nationella nätoperatören för att ingå i den långsiktiga effektreserven omedelbart innan de politiska förslagen om att reformera elmarknaden lanserades för första gången 2010, och som valde att behålla dem.

(33) Företag som har deltagit i systemen för företagsinvestering och riskkapitalstiftelsen stängs inte ute från att delta i kapitalmarknaden, men de måste genomgå ett test för att säkerställa att de inte erhåller ”dubbla bidrag” (för att undvika en kumulering av statligt stöd).

(34) Trots att utländska kapacitetsleverantörer inte får delta direkt har sammanlänkningar kunnat delta på kapacitetsmarknaden sedan den andra auktionen 2015, i form av kapacitetsmarknadsenheter. De deltar på samma villkor som för producenter och leverantörer av efterfrågeflexibilitet som är baserade i Storbritannien, omfattas i huvudsak av samma regler gällande stöd och sanktioner, och reduceras för att spegla deras bidrag till försörjningstryggheten ([15]). I tabell 2 visas deltagandet av kapacitetsmarknadsenheter i form av sammanlänkningar i de auktioner som hållits hittills.

Tabell 2

Kapacitetsmarknadsenheter i form av sammanlänkningar och deras deltagande i kapacitetsmarknadsauktioner hittills

Auktionstyp	T-4				T-1	
Auktionsår	2015	2016	2017	2018 (uppskjuten)	2018 (uppskjuten)	2019 (villkorad)
Leveransår	19/20	20/21	21/22	22/23	19/20	19/20
Antal kapacitetsmarknadsenheter i form av sammanlänkningar som valts ut på förhand	3	5	6	8	3	3
Antal kapacitetsmarknadsenheter i form av sammanlänkningar vars anbud godtagits	2	4	6	Ingen uppgift	Ingen uppgift	3
Varav nybyggda	0	0	3	Ingen uppgift	Ingen uppgift	1
Varav befintliga	2	4	3	Ingen uppgift	Ingen uppgift	2
Kapacitet för de kapacitetsmarknadsenheter i form av sammanlänkningar vars anbud godtagits (i GW)	1,86	2,34	4,56	Ingen uppgift	Ingen uppgift	1,025

(35) I beslutet från 2014 godkändes det att Förenade kungariket inte inkluderade sammanlänkningskapacitet i den första auktionen (december 2014) på grund av följande begränsningar:

a) Kapacitet som ska anskaffas: Det behövdes en ny metod för att fastställa sammanlänkningarnas bidrag i auktionen. Ett närmare samarbete med andra medlemsstater för att bedöma produktionskapacitetens tillräcklighet var nödvändigt för att undanröja ett potentiellt kringgående av reglerna i situationer där länder har olika tillförlitlighetsnormer.

b) Förhandsurval: Vid den tidpunkten var det inte möjligt för genomförandeorganet att själv slutföra steget för förhandsurval för en utländsk kapacitetsleverantör. Samarbete med utländska systemansvariga för överföringssystem på området mätning och kontroll, dirigering för testning och plattformar för datautbyte skulle ha behövts.

c) Auktion: Auktionen hade kunnat manipuleras om utländsk kapacitet hade fått delta. Man skulle ha behövt en ny metod för att begränsa mängden utländsk kapacitet upp till sammanlänkningens minsta tillgängliga kapacitet. Dessutom var det sannolikt att pristagartröskeln skulle vara annorlunda på en annan marknad, vilket innebär att det auktionspris som fastställts i Storbritannien kanske inte skulle ha lämpat sig för kapacitet på en annan marknad, och en zonbaserad auktion kanske hade blivit nödvändig.

([15]) En reduktionsfaktor är en faktor som tillämpas på en kapacitetsmarknadsenhets kapacitet som erbjuds i en kapacitetsauktion för att fastställa dess minsta möjliga kapacitet. All kapacitet som bjuds ut på kapacitetsmarknaden måste anges som ”minsta möjliga kapacitet” för att ta hänsyn till risken för att vissa eller alla inte kommer att kunna reagera i en situation med hög belastning i elnätet. Även när det gäller sammanlänkningar fastställs reduktionsfaktorerna individuellt för varje sådan sammanlänkning av statssekreteraren baserat på en bedömning av den tekniska tillförlitligheten och en analys av sannolika flöden i landet i perioder med hög belastning på elsystemet.

d) Leverans: Leveransskyldigheten kräver att producenter producerar el när en fyratimmarsvarning går ut till kapacitetsmarknaden. På en annan marknad skulle detta ha kunnat leda till att man frångick rangordningen, och orsakat en snedvridning av marknaden ([16]). Detta skulle inte ha ökat Förenade kungarikets försörjningstrygghet i en situation där marknadskopplingen helt och hållet genomförs med elflöden som redan reagerar på priserna i situationer då det råder brist på el.

(36) Bara för 2014, utan direkt deltagande av sammanlänkad kapacitet, speglades det förväntade bidraget från sammanlänkningar i perioder av hård belastning på Storbritanniens elnät i den mängd kapacitet som auktionerades. Om 1 GW i import förväntades vara tillgänglig under perioder då det brittiska elnätet var hårt belastat skulle den mängd kapacitet som auktionerades på kapacitetsmarknaden minskas med 1 GW. Den nationella nätoperatören bedömde inledningsvis att bidraget utan sammanlänkning på kapacitetsmarknaden var noll (löpande) när den rekommenderade T-4-målet för leveransåret 2018/2019, men detta ändrades sedan till ett nettobidrag på 2,1 GW för T-1-auktionen.

2.3.2 *Förhandsurval*

(37) Det är inte obligatoriskt att delta på kapacitetsmarknaden. Det är dock obligatoriskt för alla licensierade, behöriga kapaciteter att delta i förhandsurvalet, även om de inte planerar att lämna anbud. Syftet med förhandsurvalet är att se till att de som deltar i auktionen kan leverera den kapacitet som de erbjuder, och den systemansvarige kan justera den mängd kapacitet som ska auktioneras baserat på den volym kapacitet som väljer att inte vara med i auktionen.

(38) Behöriga kapaciteter som väljer att inte vara med i kapacitetsauktionen slipper betala kapacitetsmarknadssanktioner för underlåtelse att leverera, men har inte heller rätt att erhålla betalningar för leveransöverskott. Sådana kapaciteter kan välja att vara med i efterföljande auktioner och får delta på andrahandsmarknaden. Precis som för obehöriga anläggningar minskas den mängd som auktioneras för att ta hänsyn till mängden kapacitet hos de anläggningar som väljer att inte vara med.

(39) För att säkerställa att tillförlitlig kapacitet är redo för leveransåret utför den systemansvarige kontroller genom förhandsurval inför auktionen för att bekräfta att de potentiella kapaciteterna har rätt att delta och är villiga att lämna anbud. Kraven för förhandsurvalet varierar beroende på kapacitet (t.ex. för produktion och efterfrågeflexibilitet).

(40) Som en del av ansökan om förhandsurval måste sökandena uppfylla både allmänna och specifika förhandsurvalskrav, som varierar beroende på huruvida enheten är en befintlig eller framtida produktionsanläggning, eller en anläggning för efterfrågeflexibilitet. De allmänna kraven inkluderar grundläggande administrativa uppgifter (kontaktuppgifter, licensstatus, bolagsstruktur, plats och olika förklaringar från chefer), medan befintliga produktionsanläggningar också måste bevisa sina tidigare resultat. Framtida anläggningar måste lämna bevis för planeringstillstånd och anslutningsavtal, en utförlig byggnadsplan och uppgifter som deras förväntade kapitalutgifter under varaktigheten för det kapacitetsavtal som önskas. De måste också lämna in kreditstöd (dvs. en säkerhet eller ”anbudsgaranti”) för att bekräfta att de planerar att delta i auktionen och att de kommer att tillhandahålla en driftklar enhet senast när leveransåret inleds.

(41) Ny produktion och efterfrågeflexibilitet som inte är bekräftad (till skillnad från bekräftad efterfrågeflexibilitet ([17])) måste lämna en anbudsgaranti på 5 000 GBP (omkring 5 650 EUR) per megawatt för auktioner för leverans fyra år senare och leverans ett år senare, och på 500 GBP (omkring 565 EUR) per megawatt för övergångsauktioner. När det gäller efterfrågeflexibilitet föreskriver åtgärden att anbudsgarantin förverkas i proportion till den kapacitetsvolym som faktiskt inte levererades av leverantörer av efterfrågeflexibilitet, under förutsättning att de tillhandahåller minst 90 % av den kapacitetsvolym som de hade åtagit sig att leverera. Leverantörer av efterfrågeflexibilitet kan aggregera flera anläggningar för att uppnå minimitröskeln på 2 MW, men det bör noteras att de är skyldiga att betala en anbudsgaranti för hela mängden, dvs. 2 MW, även om bara en liten andel av denna volym är kapacitet för efterfrågeflexibilitet som inte är bekräftad. Enligt Förenade kungariket kan en kapacitetsmarknadsenhet bara bekräftas som en enda enhet, som bekräftas på samma dag under samma avräkningsperiod. Detta krav på att bekräftas som en enhet bör minska risken för manipulering. Annars skulle sökandena kunna bekräftas vid olika tidpunkter och sätta ihop en enhet som kanske inte fungerar tillsammans i en situation med hög belastning, vilket äventyrar försörjningstryggheten.

([16]) En skyldighet att tillhandahålla kapacitet (dvs. en risk för sanktioner) inom ramen för kapacitetsmarknaden kan stimulera ett utländskt kraftverk att hellre sälja el på Förenade kungarikets marknad än på sin nationella marknad till ett pris som rent av understiger dess marginalkostnader. Detta strider mot den rangordning enligt vilken marknadsdeltagarna skulle säljs sin el enbart baserat på sina marginalkostnader.

([17]) Bekräftad efterfrågeflexibilitet skiljer sig från efterfrågeflexibilitet som inte är bekräftad på så sätt att dess kapacitet har bekräftats genom ett testintyg för efterfrågeflexibilitet som har utfärdats för den kapacitetsmarknadsenhet som tar formen av efterfrågeflexibilitet av genomförandeorganet (den nationella nätoperatören).

(42) Efter ett samråd i mars 2016 höjde Förenade kungarikets regering anbudsgarantin inför auktioner för nybyggd produktion till 10 000 GBP/MW för att bidra till att helt och hållet säkra exponeringen för den höjda uppsägningsavgiften, liksom för att hjälpa till att avskräcka spekulativa ansökningar genom att kräva ett större åtagande inför auktionerna. Anbudsgarantin inför auktioner för efterfrågeflexibilitet som inte är bekräftad låg dock kvar på samma nivå, dvs. 5 000 GBP/MW, till följd av återkoppling från intressenter under samrådet. Dessa framhöll att det är förhållandevis dyrare för aggregatorer av efterfrågeflexibilitet att få kredittäckning från långivare.

(43) Den systemansvarige offentliggör teknikspecifika reduktionsfaktorer inför förhandsurvalet. För majoriteten av teknikklasserna baseras dessa faktorer på klasstypens tidigare resultat under de sju föregående åren och utgör det genomsnittliga förväntade bidraget från anläggningar i perioder med hög belastning i elnätet på teknikspecifika grunder. En annan metod används för vissa klasser där det saknas historiska bevis, eller där bevisen är mindre relevanta för att ge tillförlitlig vägledning om framtida resultat (t.ex. sammanlänkningar eller innovativa tekniker som batterilagring). De relevanta faktorerna gäller för alla anläggningar med en specifik teknik, oberoende av ålder eller status. Kapacitetsleverantörer vars anbud godtas vid kapacitetsauktionen erhåller betalningar (till auktionspriset) i proportion till deras reduktionsfaktor, multiplicerat med deras anslutningskapacitet (den volym som deras fysiska nätanslutning tillåter dem att exportera till systemet). Ett av syftena med systemet med sanktioner är att finjustera betalningsnivån från den uppskattade prestandanivån till enskilda anläggningars faktiska prestandanivå.

2.4 **Auktionsförfarandet**

2.4.1 *Fastställande av den kapacitetsmängd som ska auktioneras*

(44) Beslutet om huruvida kapacitetsauktioner ska anordnas fattas årligen och baseras på en oberoende elkapacitetsbedömning som utförs av den systemansvarige. Genom att blicka 15 år framåt bedömer den nationella nätoperatören den sannolika utvecklingen av de framtida kapacitetsmarginalerna, bidraget från sammanlänkningskapaciteten och efterfrågeflexibiliteten. Den rekommenderar sedan den mängd kapacitet som behövs för att upprätthålla normen för varaktig tillförlitlighet. På detta sätt kan regeringen årligen bedöma huruvida en kapacitetsauktion är nödvändig.

(45) Beslutet om hur mycket kapacitet som ska kontrakteras i varje kapacitetsauktion utgår från en norm om varaktig tillförlitlighet. En tillförlitlighetsnorm motsvarar en objektiv trygghetsnivå för elförsörjningen, och utgör grunden för fastställandet av en efterfrågekurva inför varje kapacitetsauktion.

(46) Förenade kungariket påpekar att inget elsystem någonsin kan vara helt tillförlitligt och att man alltid måste kompromissa mellan kostnaden för tillhandahållande av reservkapacitet och den uppnådda tillförlitlighetsnivån. Genom att inrätta en tillförlitlighetsnorm blir det möjligt att göra en sådan avvägning, eftersom den fastställer vid vilken punkt ytterligare trygghetsfördelar uppvägs av kostnaden för tillhandahållandet av kapacitet. Normen syftar till att klargöra regeringens mål för långsiktig försörjningstrygghet för investerarna och marknadsdeltagarna, och till att hjälpa till att sänka kostnaderna för konsumenterna. Syftet är också att säkerställa att regeringen inte kan kontraktera mer än den kapacitetsnivå som är ekonomiskt effektiv, vilket förhindrar att man anskaffar för mycket brittisk kapacitet.

(47) Förenade kungariket har fastställt en norm för varaktig tillförlitlighet för den brittiska elmarknaden som motsvarar en förväntad förlorad last på 3 timmar/år. Detta omsätts till en systemsäkerhetsnivå på 99,97 %. Med förväntad förlorad last avses antalet timmar/perioder per år där det, på lång sikt, statistiskt sett kan förväntas att försörjningen inte kommer att tillfredsställa efterfrågan, och som speglar den ekonomiskt effektiva kapacitetsnivån. Tillförlitlighetsnormen har inrättats för att vara varaktig, men regeringen kommer att kunna se över den om det skulle visa sig nödvändigt.

(48) Varje år anger den systemansvarige hur mycket kapacitet som behövs för att uppfylla tillförlitlighetsnormen och ger regeringen råd om detta senast den 30 maj i en elkapacitetsrapport. Rekommendationen om den mängd kapacitet som ska kontrakteras i kapacitetsauktioner för att uppfylla tillförlitlighetsnormen baseras på den nationella nätoperatörens bedömning av olika scenarier för nivån på efterfrågan på el och den mängd kapacitet som tillhandahålls av kraftverk som inte har rätt att erhålla kapacitetsbetalningar, t.ex. koldioxidsnål produktion, och anger därmed nätoperatörens rekommendation om huruvida och hur mycket kapacitet som behöver säkras för leveransåret i fråga genom kapacitetsmarknaden. Nätoperatörens rapport granskas av en oberoende panel av tekniska experter som ger råd till regeringen om huruvida analysen och rekommendationerna är riktiga.

(49) Den systemansvarige använder en mängd olika efterfrågescenarier liksom känsligheter för att ta hänsyn till osäkerheter i form av väder, anläggningarnas tillgänglighet, sammanlänkningsflöden och integrerade produktionsnivåer. Den systemansvarige drar sedan av den kapacitet som inte kan delta i auktionen (till exempel koldioxidsnåla anläggningar som erhåller annat stöd) och kapacitet som täcks av pågående kapacitetsavtal (t.ex. i fall där kapacitetsleverantören har ett flerårigt avtal som omfattar det berörda leveransåret).

(50) Den systemansvarige använder sedan en metod för ”robust optimering” som minimerar det värsta möjliga utfallet i termer av kapacitetskostnad och icke tillfredsställd efterfrågan med avseende på de olika scenarierna och känsligheterna. Modelleringen leder till ett antal alternativ för en enda mängd som ska anskaffas och till en rekommendation.

(51) I anmälan från 2014 tillhandahöll Förenade kungariket den prognos som beskrivs i bild 1, för ett kapacitetsintervall som skulle kunna krävas under perioden 2018–2030. I bild 2 visas en uppdaterad prognos från december 2018.

Bild 1

2014 års uppskattning av den kapacitet som ska anskaffas inom ramen för olika scenarier (i GW)

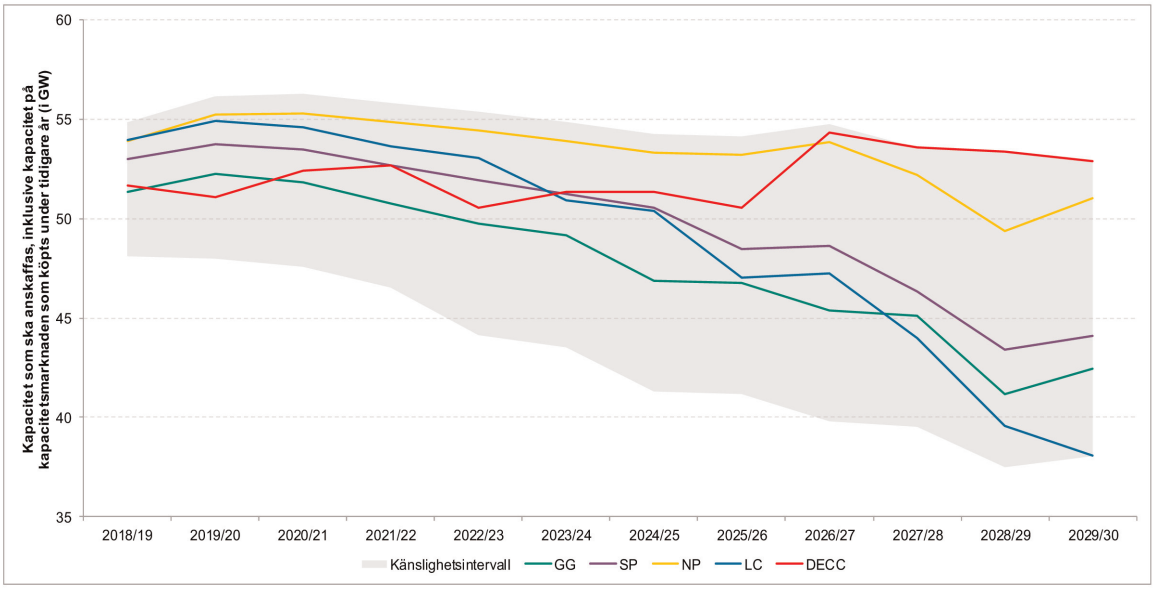

Bild 2

2018 års uppskattning av den kapacitet som ska anskaffas inom ramen för olika scenarier (i GW)

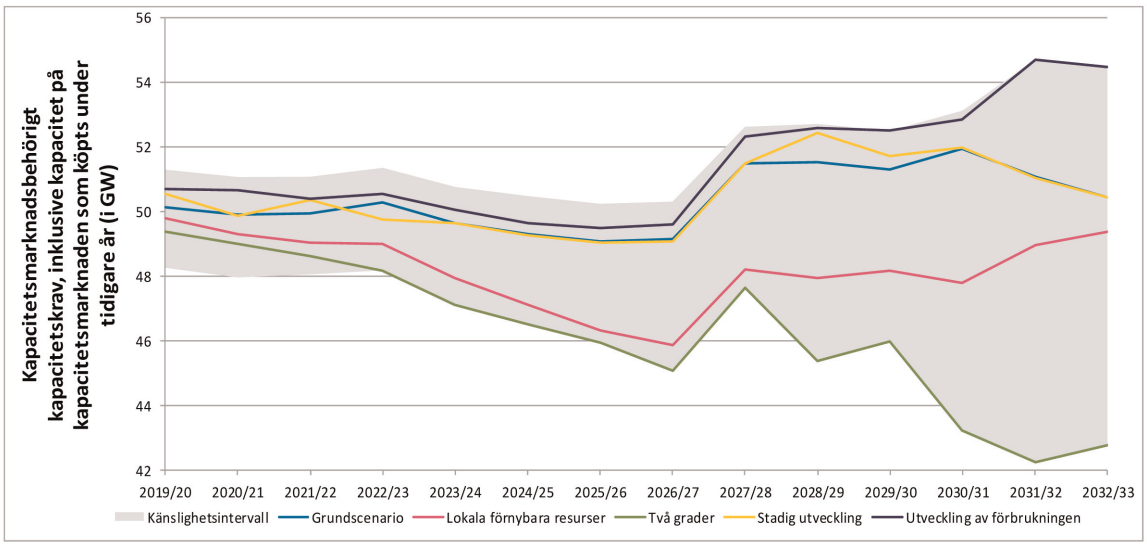

(52) Regeringen fattar det slutliga beslutet om hur mycket kapacitet som ska anskaffas i varje auktion på grundval av en efterfrågekurva som fastställs enligt den metod som beskrivs i skälen nedan.

(53) Efterfrågekurvan ger regeringen viss flexibilitet i fråga om den kapacitetsmängd som ska kontrakteras från år till år beroende på kostnaden. En sjunkande efterfrågekurva gör det möjligt att göra en avvägning mellan tillförlitlighet och kostnad, så att mindre kapacitet anskaffas under ett visst år om priset är mycket högt. Detta bidrar också till att minska risken för manipulering eftersom det sätter ett pristak på auktionen och gör det möjligt att anskaffa mindre kapacitet om priset är högt. Dessa båda mekanismer minskar deltagarnas möjligheter att driva upp priserna genom att utnyttja sin marknadsstyrka.

(54) Regeringen offentliggör efterfrågekurvan inför varje kapacitetsauktion. Efterfrågekurvan visar förhållandet mellan kapacitetens pris och den mängd kapacitet i auktionen som efterfrågas av den systemansvarige. Varje efterfrågekurva konstrueras kring den målkapacitetsnivå som krävs för att uppfylla den tillförlitlighetsnorm som anges av den systemansvarige och en uppskattning av den rimliga kostnaden för ny kapacitet (nettokostnaden för ny resurs). Skärningspunkten mellan denna målkapacitet och nettokostnaden för ny resurs utgör en punkt i efterfrågekurvan. I bild 3 nedan visas ett exempel på efterfrågekurvan för kapacitet.

Bild 3

Illustrerande efterfrågekurva för kapacitet

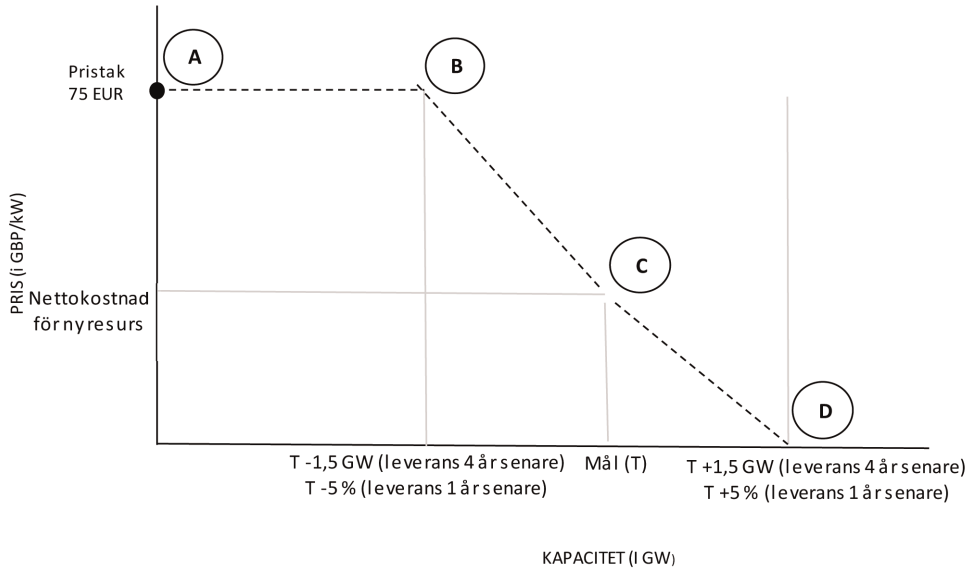

Källa: Myndigheterna i Förenade kungariket.

(55) Nettokostnaden för ny resurs baseras på det förväntade auktionspriset för kapacitet i auktionen och ses om nödvändigt över för varje auktion, till exempel baserat på nya kostnadsuppskattningar för mekaniska arbeten för nybyggnation och på information från tidigare auktioner. Kostnaden för ny resurs baseras på uppskattningar av kapitalkostnaden för nybyggd kapacitet i en rapport ([18]) som beställts av Förenade kungarikets myndigheter, som utgår från en tröskelnivå på 7,5 % och en 25-årig återbetalningsperiod.

(56) Förutom målkapacitetsnivån och nettokostnaden för ny resurs utgör följande andra viktiga parametrar i efterfrågekurvan: Pristaket för auktionen (det högsta pris som regeringen är villig att betala för kapacitet), pristagartröskeln (det högsta pris till vilket befintliga anläggningar kan erbjuda kapacitet i auktionen ([19])) och den lägsta försörjningsnivå som behövs för att hålla auktionen (ett krav på ett minimum av konkurrens). Regeringen bekräftar de slutliga auktionsparametrarna för varje kapacitetsauktion precis innan det relevanta förhandsurvalet inleds.

(57) Det högsta auktionspriset bestämmer efterfrågekurvans topp – dvs. det pris vid vilket ingen mer kapacitet kommer att auktioneras. Pristaket syftar till att skydda de brittiska konsumenterna från oförutsedda problem med auktionen, såsom bristande konkurrens eller missbruk av marknadsstyrka från deltagarnas sida. Förenade kungariket hävdar dock att om man fastställer ett allt för lågt pristak för auktionerna kan detta avskräcka anbudsgivarna och minska

([18]) *Electricity generation cost model. 2013 update of non-renewable technologies.* April 2013. Utarbetad av Parsons Brinckerhoff för departementet för energi- och klimatförändringsfrågor. PIMS-nummer: 3512649A.
([19]) Se skälen 70 och 71.

konkurrensen. Det är därför viktigt att pristaket fastställs på en nivå som främjar konkurrens i samband med kapacitetsauktionen och gör det möjligt för marknaden att fastställa ett effektivt pris för ny kapacitet som baseras på deltagarnas bedömning av riskerna och potentiella intäkter på el- och kapacitetsmarknaden. För att pristaksnivån ska bli rätt krävs en bedömning av graden av osäkerhet kring den centrala uppskattningen av nettokostnaden för ny resurs.

(58) År 2014 fastställde Förenade kungarikets regering pristaket till 75 GBP/kW. Förenade kungariket förklarade att detta pristak ligger över det modellerade auktionspriset i ett antal olika trovärdiga scenarier, men att det ändå inte är så högt så att anläggningarna kan utnyttja sin avsevärda marknadsstyrka om begränsad nybyggnation deltar. Det används också för att säkerställa att nybyggd kapacitet inte kan försöka återfå alla sina fasta kostnader i sitt auktionsanbud – det måste åtminstone ta viss hänsyn till energimarknadsintäkterna och kapacitetsmarknadsbetalningarna bortom den inledande kontraktslängden för att projektet ska vara lönsamt.

(59) Regeringen har också en ytterligare möjlighet att inför auktionen förvissa sig om att auktionen är tillräckligt utsatt för konkurrens. De parter som har valts ut på förhand för att få delta i auktionen måste två veckor innan auktionen besluta sig om de kommer att erbjuda kapacitet i auktionen. Regeringen kan då se över förteckningen över vilka kapacitetsenheter som kommer att delta i auktionen – och till exempel titta på den försörjningsvolym som erbjuds, teknikmixen och vem som äger de enheter som erbjuds – och kan ställa in auktionen om den inte är övertygad om att förfarandet är tillräckligt konkurrensutsatt för att uppnå ett värde för konsumenterna.

2.4.2 *Auktionsfrekvens och auktionsformat*

(60) Kapacitetsauktionen hålls varje år för leverans fyra år senare, och 2014 års auktion avsåg därför leverans under 2018/2019, med ett leveransår som löper mellan den 1 oktober 2018 och den 30 september 2019. Sedan åtgärden infördes 2014 har fyra auktioner för leverans fyra år senare anordnats: 2014, 2015, 2016 och 2017. Den auktion för leverans fyra år senare som planerades för 2018 med leverans under 2022 stoppades av Förenade kungariket efter det att kommissionens beslut från 2014 ogiltigförklarades genom tribunalens dom. För att säkra försörjningen under 2022 medgav Förenade kungarikets myndigheter i december 2018 att de, som en del av den anmälda åtgärden, som ett undantag skulle anordna en auktion för leverans tre år senare under 2019 (se skäl 18 d).

(61) Ännu en auktion för leverans året efter hålls under det år som direkt föregår leveransåret för den huvudsakliga auktionen. Förfarandet för fastställande av efterfrågekurvan för denna auktion är detsamma som det för den huvudsakliga auktionen (för leverans fyra år senare) – där det slutgiltiga beslutet fattas av regeringen baserat på en analys som tillhandahålls av den systemansvarige. Auktionen för leverans ett år senare säkerställer att rätt mängd kapacitet anskaffas när mer korrekta efterfrågeprognoser finns tillgängliga och är viktig för att göra det möjligt för kapaciteter för efterfrågeflexibilitet (som tycker att det är svårt att delta i en auktion för leverans fyra år senare) att delta aktivt i mekanismen. Sedan det att åtgärden infördes 2014 anordnades en auktion för leverans ett år senare tidigt under 2018 för leveransåret 2018/2019 ([20]). Såsom nämns i skäl 18 a hölls en ersättningsauktion och en villkorad T-1-auktion för att fylla på kapacitet i juni 2019 för leveransåret 2019/2020.

(62) Viss kapacitet hindras från att delta i auktionerna för leverans fyra år senare och ”reserveras” för auktionen för leverans året efter. Under 2014 och 2015 baserades mängden reserverad kapacitet på en bedömning av mängden kostnadseffektiv efterfrågeflexibilitet som kunde delta i en auktion, och offentliggjordes när efterfrågekurvan för auktionen för leverans fyra år senare offentliggjordes (2,5 GW). En översyn av den metod som användes för att fastställa den mängd som avsatts för T-1 utfördes av Förenade kungarikets regering i mars 2016. Efter översynen enades man om en ny metod för att ”sätta av kapacitet” som baserades på tillämpningen av ett konfidensintervall på 95 % kring den nationella nätoperatörens årliga kapacitetsrekommendation för T-4 som anges i elkapacitetsrapporten, och har använts sedan 2016. Vid modelleringen av förfarandet för minimax-regret i elkapacitetsrapporten når den nationella nätoperatören fram till ett konfidensintervall på 95 % kring kapacitetsrekommendationen. I tabell 3 nedan presenteras den volym som avsatts för T-1-auktioner.

([20]) Förenade kungariket anordnade dessutom en kompletterande kapacitetsauktion i januari 2017 för att kontraktera kapacitet för leverans mellan den 1 oktober 2017 och den 30 september 2018. Denna kompletterande auktion godkändes genom kommissionens beslut om statligt stöd C(2016) 7757 final om SA.44475 (2016/N).

Tabell 3

Avsatt kapacitet för T-1 och den kapacitet som ska anskaffas vid T-1

(i GW)

Leveransår	Mål för anskaffande vid T-4-auktion	Kapacitet som avsatts för T-1	Mål för anskaffande vid T-1	Mängd som anskaffats vid T-1-auktion
2018/2019	48,6	2,5	4,9	5,79
2019/2020 (villkorad auktion)	44,7	2,5	2,7	3,68
2020/2021	51,7	0,6	Ingen uppgift	Ingen uppgift
2021/2022	49,2	0,4	Ingen uppgift	Ingen uppgift

(63) Om efterfrågan minskar mellan auktionerna för leverans fyra år senare och auktionerna för leverans ett år senare sänks den kapacitetsmängd som auktioneras i auktionen för leverans ett år senare. Eftersom auktionerna för leverans året efter är en bättre avsättningsmöjlighet för operatörerna på efterfrågesidan åtog sig Förenade kungarikets regering under 2014 att under auktionerna för leverans året efter anskaffa minst 50 % av den kapacitet som reserverats fyra år tidigare. I T-1-auktionen för leveransåret 2018/2019 anskaffades mer än dubbelt av den kapacitet som reserverades fyra år tidigare (4,9 GW jämfört med de 2,5 GW som ursprungligen planerades), medan målet för anskaffande i den villkorade T-1-auktionen för leveransåret 2019/2020 också var högre än den kapacitet som avsattes från början (2,7 GW jämfört med 2,5 GW).

(64) Förenade kungariket förväntar sig att anordna T-4- och T-1-kapacitetsauktioner varje år, men regeringen kan inte fatta ett slutgiltigt beslut om en kapacitetsauktion ska hållas eller inte förrän förhandsurvalet för en auktion har slutförts.

(65) Förenade kungarikets regering har rätt att ställa in eller skjuta upp auktionen när som helst före det att den första auktionsrundan startar. Om regeringen väljer att inte ställa in auktionen fortsätter auktionen automatiskt. När auktionen väl har startat kan regeringen bara ogilla resultatet av denna om det finns rimliga skäl att misstänka att den nationella nätoperatören, som genomförandeorgan, inte har hållit auktionen i enlighet med föreskrifterna och reglerna. Om regeringen inte väljer att ställa in auktionen godkänns auktionen automatiskt. När en auktion väl har inletts har regeringen inte rätt att påverka utfallet.

(66) Alla auktioner på kapacitetsmarknaden är lägsta bud-auktioner med diskriminerande priser, där alla vinnande anbudsgivare får betalt på grundval av det sista accepterade anbudet. Auktionen anordnas på grundval av regler som fastställs på förhand. Auktionsförrättaren anger ett högt pris i början av auktionen och behöriga deltagare lämnar därefter anbud och anger den mängd kapacitet som de är beredda att tillhandahålla till detta pris. Detta förfarande upprepas flera gånger enligt en i förväg fastställd tidsplan fram till dess att det lägsta pris vid vilket efterfrågan motsvarar utbudet fastställs. Samtliga vinnande anbudsgivare betalas samma auktionspris (”pay-as-clear”-modellen) Dessutom finns det ett antal åtgärder för att minimera risken för manipulering och säkerställa ett effektivt utfall.

(67) När deltagarna bestämmer hur mycket kapacitet som ska tillhandahållas vid ett visst kapacitetspris förväntas de ta hänsyn till möjligheten att erhålla intäkter på energimarknaden. De förväntade intäkterna på energimarknaden varierar mellan leverantör beroende på deras förväntade lastfaktorer, grossistpriserna och bränsle- och kolkostnaderna.

(68) Under 2014 betraktades efterfrågeflexibilitet genom effektsänkning, produktion med utgångspunkt i efterfrågeflexibilitet och integrerad (eller distributionsansluten) produktion (upp till 50 MW) av Förenade kungariket som framväxande sektorer i behov av ytterligare stöd för att hjälpa dem att förbereda sig inför konkurrensen i samband med de huvudsakliga kapacitetsmarknadsauktionerna. Som en följd hölls två övergångsauktioner för 2016 och 2017 för att stödja dem. Även om den första övergångsauktionen faktiskt var öppen för de tre kapacitetskategorier som beskrivs ovan ledde de lyckade resultaten för integrerad (eller distributionsansluten) produktion och produktion med utgångspunkt i efterfrågeflexibilitet i den första övergångsauktionen, och i T-4-auktionerna under 2014 och 2015, till att Förenade kungariket ansåg att dessa deltagare var tillräckligt mogna för att kunna delta med framgång i de huvudsakliga kapacitetsmarknadsauktionerna tillsammans med övriga typer av kapacitet utan ytterligare avsatt stöd. Förenade kungariket exkluderade därför dessa resurser från den andra (och slutgiltiga) övergångsauktionen så att endast efterfrågeflexibilitet i form av nedstängning kunde delta. För den andra övergångsauktionen uppgav Förenade kungariket dessutom att man hade bestämt sig för att testa huruvida ett lägre tröskelvärde för deltagande (dvs. 500 kW i stället för 2 MW) kunde vara en gynnsam ändring av det varaktiga kapacitetsmarknadssystemet för alla deltagare. Resultaten av övergångsauktionen visas i tabell 4.

Tabell 4

Avtal om kapacitetssäkring (reducerad, i MW) genom auktionerna om övergångsarrangemang

	1:a övergångsauktionen	2:a övergångsauktionen
Distributionsansluten produktion	328	Ingen uppgift
Total efterfrågeflexibilitet, varav:	475	312
— Efterfrågeflexibilitet med utgångspunkt i produktion	322	Ingen uppgift
— Efterfrågeflexibilitet i form av effektsänkning: — *Inklusive kapacitet < 2 MW*	153 — *Ingen uppgift*	312 — *8,5 (representerar åtta kapacitetsmarknadsenheter)*
Totalt	**803**	**312**

(69) I tabell 5 visas, för varje auktion som hållits sedan 2014, den mängd som den nationella nätoperatören rekommenderar att man anskaffar, den målvolym som godkänts av statssekreteraren och den mängd som i slutändan anskaffades vid T-4- och T-1-auktionerna.

Tabell 5

Kapacitetskrav

(i GW)

	Den anskaffningsmängd som den nationella nätoperatören rekommenderar i elkapacitetsrapporten	Den nationella nätoperatörens justerade rekommendation om den mängd som ska anskaffas vid auktion efter förhandsurvalet	Mängd som ska anskaffas Målvolym som godkänts av statssekreteraren	Mängd som anskaffats vid auktion
T-4 2014	53,3	48,6	48,6	49,3 [1]
T-4 2015	47,9	44,7	45,4	46,4
T-4 2016	49,7	51,1	51,7	52,4
T-4 2017	50,5	49,2	49,2	50,4
T-1 2017	6,3	4,9	4,9	5,79
T-1 2019 (villkorad auktion)	4,6	4,3 (november 2018) 2,3 (maj 2019)	2,7	3,6

[1] Efter uppsägningar i februari 2018 är kapaciteten nu 47,53 GW.

2.4.3 *Pristagare*

(70) För att minska marknadsstyrkan i auktionen klassificeras potentiella kapacitetsleverantörer som valts ut på förhand som antingen ”pristagare” (som inte kan lämna anbud över en relativt låg tröskel) eller ”prisfixerare” (som kan göra detta). Befintliga kapacitetsleverantörer är pristagare per definition. Nya resurser och resurser för efterfrågeflexibilitet klassificeras som prisfixerare och är fria att lämna anbud upp till det sammantagna pristaket för auktionen. Enligt Förenade kungariket stärker denna åtskillnad incitamenten för deltagarna att lämna anbud som speglar vad deras kapacitet verkligen är värd och minskar risken för att befintliga anläggningar med lägre kostnader kan försöka sätta ett högre pris under år då nya resurser inte behövs. Förenade kungariket menar att tröskelvärdet för pristagare borde fastställas på en nivå som omfattar majoriteten av alla befintliga anläggningar, samtidigt som priset är

tillräckligt lågt för att minimera risken för manipulering. Tröskelvärdet för pristagare har fastställts till 25 GBP/kW (50 % nettokostnad för nya resurser). Detta är tillräckligt högt för att täcka majoriteten av alla befintliga anläggningar. Under 2014 tydde Förenade kungarikets modellering på att detta skulle täcka omkring 80 % av de befintliga anläggningarna. I tabell 6 visas att i verkligheten var det omkring 60 % av de befintliga anläggningarna som omfattades av tröskeln för pristagare. GBP 25/kW är också påtagligt lägre än den förväntade kostnaden för en ny resurs. Som en följd av detta minskar en pristagartröskel på 25 GBP/kW också risken för manipulering.

Tabell 6

Befintliga anläggningar som omfattats av pristagartröskeln sedan 2014

Auktion	Befintlig anläggning som omfattas av pristagartröskeln		
	Kapacitet (i MW)	%	Auktionspris (i GBP/kW)
2014 T-4	25 007	67	19,40
2015 T-4	39 286	80	18,00
2016 T-4	29 548	56	22,50
2017 T-4	31 099	57	8,40
2017 T-1	2 306	29 ([1])	6,00
2019 T-1 (villkorad)	1 758 ([2])	49	0,77

([1]) Den höga andelen befintlig kapacitet som deltar som prisfixerare i T-1-auktionen beror sannolikt på att mycket av denna befintliga kapacitet kommer från de äldsta och minst viktiga anläggningar som under T-4-auktionerna inte kan förbinda sig att vara öppna så långt fram som leveransåret ligger.

([2]) Befintlig produktionskapacitet, tilldelade kapacitetsavtal. Efter förhandsurvalet kvalificerade sig 6 803 MW (72 %) som pristagare.

(71) Befintliga anläggningar med särskilt höga kostnader kan få delta som prisfixerare (och lämna högre anbud än pristagartröskeln), men de måste motivera sitt behov av en högre betalningsnivå (till exempel ett styrelseintyg och en affärsplan som lagts fram för leverantörens styrelse). Denna motivering måste överlämnas till Ofgem och kan användas som ett led i en undersökning av missbruk av marknadsstyrka.

(72) Befintliga leverantörer som lämnar anbud till ett pris som överstiger prisfixerartröskeln och inte erhåller ett kapacitetsavtal i auktionen, men som fortsätter att vara verksamma under leveransåret, kommer sannolikt att utredas av Ofgem, som kan komma att använda den information som lämnats tillsammans med det prisbildande auktionsanbudet.

(73) Nya resurser kan fastställa ett pris utan att motivera sitt anbud, men om det skulle ses som att de försökte utöva marknadsstyrka skulle detta också kunna utredas av Ofgem som ett led i dess normala verkställande roll. Anbudsnivån begränsas hur som helst av det pristak som fastställs i efterfrågekurvan och som ges innan auktionen.

2.4.4 *Kapacitetsavtalets varaktighet*

(74) Alla kapacitetsleverantörer vars anbud godtagits i auktionen tilldelas ett kapacitetsavtal till auktionspriset. De tillgängliga kapacitetsavtalens längd varierar för att säkerställa lika villkor mellan kapacitetsleverantörerna.

(75) De flesta av de befintliga kapacitetsleverantörerna erbjuds avtal med en löptid på ett år. Leverantörer av produktionskapacitet som har kapitalutgifter som överstiger en ursprunglig tröskel på 125 GBP/kW (anläggningar som håller på att renoveras) har rätt till kapacitetsavtal på upp till högst 3 år. Leverantörer av produktionskapacitet som har kapitalutgifter som överstiger en ursprunglig tröskel på 250 GBP/kW (nya anläggningar) har rätt till kapacitetsavtal på upp till högst 15 år. Dessa trösklar ses över varje år och har höjts något med tiden, och låg på 135 GBP/kW respektive 270 GBP/kW i december 2018. Avtal på mer än 1 år finns endast tillgängliga för deltagare i auktioner för leverans fyra år senare.

(76) För att säkerställa förutsägbar lagstiftning och främja investerarnas förtroende för mekanismerna ”skyddas” ([21]) de viktigaste villkoren i ett kapacitetsavtal (kan ändras genom framtida lagstiftning som säger det motsatta, men inga sådana ändringar har gjorts hittills). De viktigaste villkoren är följande:

a) Avtalets längd.

b) Kapacitetspris och rätt till betalning.

c) Kapacitetsskyldighet och reduktionssiffra.

d) Milstolpar för färdigställande och tillämpliga uppsägningsavgifter.

e) Maximal sanktionsskyldighet.

(77) Förenade kungariket menar att syftet med längre kontrakt för nya resurser är att hjälpa konkurrenskraftiga nya resurser att ta sig in på marknaden. Det förhållandet att nya aktörer kan ingå längre kontrakt gör det möjligt för dem att erhålla billigare finansiering för sina investeringar. Förenade kungariket anser att detta gör det möjligt att minska hindren för inträde för oberoende företag som inte kan finansiera sina investeringar i ny kapacitet genom intäkter från andra anläggningar som de äger. Genom att stimulera konkurrensen på marknaden kan längre kontrakt således hjälpa till att sänka kostnaderna för konsumenterna på både energi- och kapacitetsmarknaden. Längre kontrakt bör också enligt Förenade kungarikets myndigheter minska risken för att deltagare med stora investeringar eller renoveringskostnader för in alla dessa kostnader i ett ettårigt avtal.

2.5 **Andrahandsmarknader (handel)**

(78) Mellan auktion och leverans och under leveransåret/leveransåren kan deltagarna justera sin position genom handel, t.ex. genom att ta på sig större eller mindre skyldigheter, eller genom att hitta alternativ kapacitet för att bemöta tillfälliga underskott. Andrahandshandel är ett viktigt verktyg för parternas förmåga att hantera risken för att tvingas betala sanktioner på kapacitetsmarknaden. Det finns olika former av andrahandshandel som tillåts på kapacitetsmarknaden: finansiell handel, omfördelning av volym och handel med skyldigheter.

2.6 **Leverans**

(79) Kapacitetsmarknaden följer en modell med ”levererad energi”: Kapacitetsleverantörerna är skyldiga att leverera energi när så behövs för att säkra försörjningstryggheten, dvs. i verkliga situationer då elnätet är hårt belastat. Om leverantörerna inte levererar måste de böta. Modellen inkluderar även ytterligare fysisk testning av kapaciteten. Underlåtelse att demonstrera kapacitet upp till den erfordrade nivån så många gånger som krävs leder till att kapacitetsbetalningarna ställs in till dess att kapaciteten kan demonstreras med goda resultat.

2.6.1 *Skyldighet enligt kapacitetsavtalet*

(80) Inom ramen för den skyldighet som följer av kapacitetsavtalet definieras situationer med hög belastning i elnätet som alla avräkningsperioder på en halvtimme där antingen frånkoppling av spänningskontroll eller kontrollerad belastningsfrånkoppling uppstår någonstans i systemet under 15 minuter eller mer. Leverantörerna måste besluta om sina egna svarsinsatser vid sådana tillfällen och undvika att överträda befintliga koder eller licensvillkor. Hittills har den systemansvarige bara utfärdat två förvarningar till kapacitetsmarknaden: den 31 oktober 2016 och den 7 november 2016. Vintern (2018/2019) skulle bli det första hela året med åtgärden i kraft.

(81) För att säkerställa att deltagarna kan hantera risken för att åläggas sanktioner på ett lämpligt sätt, t.ex. risken för att ett antal anläggningar havererar samtidigt, har den systemansvarige offentliggjort en förvarning om att elnätet är hårt belastat via en ”kapacitetsmarknadsvarning”, som utgår från den metod som anges i kapacitetsmarknadsreglerna (8.4.6) ([22]). Om någon sådan varning inte har kommit kommer en situation med elbrist inte att leda till kapacitetsmarknadssanktioner eller betalningar för leveransöverskott.

(82) Genom kapacitetsavtalen blir deltagarna skyldiga att tillhandahålla en specificerad mängd elektricitet. En leverantörs skyldighet i en situation då elnätet är hårt belastat beräknas utifrån dennes skyldighet som ingicks genom auktionerna för leverans fyra år senare och auktionerna för leverans året efter, plus alla andrahandshandlade skyldigheter som de ingått för specifika avräkningsperioder då en sådan situation uppstår.

([21]) En skyddsklausul är en bestämmelse om att en gammal regel fortsätter att gälla för vissa befintliga situationer, samtidigt som ny regel kommer att gälla för alla framtida fall.

([22]) https://www.ofgem.gov.uk/electricity/wholesale-market/market-efficiency-review-and-reform/electricity-market-reform/capacity-market-cm-rules

(83) I perioder med hög belastning som föregås av en kapacitetsmarknadsvarning med minst fyra timmars framförhållning är leverantörernas skyldighet att ”anpassa sin belastning”. Detta innebär att de bara behöver producera el eller minska efterfrågan upp till deras sammanlagda skyldighetsnivå om all kapacitet, för vilken kapacitetsavtal har ingåtts på marknaden, är nödvändig för att bemöta efterfrågan. I en situation med hög belastning där bara 70 % av denna totala kapacitet är nödvändig för att bemöta efterfrågan måste varje leverantör bara producera el eller minska efterfrågan upp till 70 % av hela deras kapacitetsskyldighet.

(84) Förenade kungarikets myndigheter anser att skyldigheter att justera sin belastning är lämpliga för att säkerställa att elproducenterna har incitament att bedriva verksamhet på marknaden på ett effektivt sätt, och står i proportion till den skada som orsakas konsumenterna om last förloras. Om alla deltagare skulle riskera att bötläggas för hela sin kapacitetsskyldighet varje gång som systemet upplevde hög belastning skulle kapacitetsmarknaden ge en signal till anläggningarna om att de måste vara igång även då det ur ekonomisk synvinkel inte var effektivt för dem att göra detta – vilket både ökar utsläppen och konsumenternas räkningar.

2.6.2 *Sanktioner*

(85) Systemet med sanktioner syftar till att ge kapacitetsleverantörerna incitament att tillhandahålla energi när detta behövs. Enheter som presterar under den förväntade prestandanivån bestraffas, medan de som överskrider sin förväntade nivå erhåller betalningar för leveransöverskott. I slutet av varje år speglar därför varje enhets kapacitetsbetalningar vad de levererat. Systemet med sanktioner består av tre huvudsakliga delar:

a) En betalningsskyldighet per månad på högst 200 % av en leverantörs kapacitetsintäkter per månad, vilket, med tanke på att de månatliga betalningarna varierar utifrån efterfrågan på systemet, kan innebära att leverantörerna åläggs en skyldighet att böta upp till 20 % av deras årsinkomst under en specifik månad.

b) Ett övergripande årligt tak 100 % av årsinkomsten.

c) En bötessats på 1/24 av leverantörens årliga kapacitetsbetalningar.

2.6.3 *Testförfarande*

(86) Systemet med sanktioner kompletteras av ett strikt system för demonstration av prestanda för att säkerställa att kapacitetsleverantörerna kan leverera energi när så behövs och bara erhåller kapacitetsbetalningar om de är tillförlitliga. Detta är särskilt viktigt under de leveransår då inga situationer med hög belastning i elnätet uppstår, då testningen av leverantörernas prestanda säkerställer att leverantörerna är fysiskt kapabla att leverera i enlighet med deras kapacitetsskyldigheter.

2.7 **Budget, finansiering av åtgärden och betalningsflöden**

(87) I tabell 7 sammanfattas resultaten av de olika kapacitetsmarknadsauktioner som har hållits sedan 2014, inklusive övergångsauktionerna.

Tabell 7

Sammanfattning av resultaten av kapacitetsmarknadsauktionerna

Auktion	Kapacitet som anskaffats vid auktion I GW	Auktionspris GBP/kW	Total budget för kapacitet som förpliktigas i samband med auktion ([1]) I milj. GBP
T-4 2014	49,3	19,40	1 734
T-4 2015	46,4	18,00	1 082
T-4 2016	52,4	22,50	2 012
T-4 2017	50,4	8,40	500
T-1 2017	5,8	6,00	35
T-1 2019 (villkorad)	3,6	0,77	3
Övergångsauktion 2016	0,8	27,50	22
Övergångsauktion 2017	0,3	45,00	14

([1]) Kapacitetsmarknadsregistren uppdateras regelbundet för att spegla kapacitet som inte längre omfattas av ett avtal. Den totalsumma som presenteras här representerar den mängd som förpliktigas vid auktionen. Den har inte justerats för kapacitet som har dragit sig ur sedan auktionen, som inte längre har rätt till kapacitetsbetalningar. Värdena har inte justerats för inflation.

(88) Enligt artikel 6.1 i elkapacitetsföreskrifterna (betalningar till leverantörer etc.) från 2014 måste alla licensierade leverantörer betala en leverantörsavgift till kapacitetsmarknaden för att finansiera kapacitetsmarknadens kostnader (dvs. de som uppstår för att finansiera kapacitetsbetalningarna till leverantörer) enligt följande förfarande:

a) Betalningarna profileras enligt systemefterfrågan – på så sätt att kapacitetsleverantörerna erhåller högre betalningar under de månader då efterfrågan är hög (dvs. under vintern) och en längre betalningar under perioder med låg efterfrågan.

b) Tre månader innan leveransåret inleds gör leverantörerna en prognos över sin efterfrågan under perioden 16.00–19.00 alla veckodagar från och med början av november fram till slutet av februari, och anmäler dessa uppskattningar till avräkningsorganet.

c) Leverantörsavgifterna baseras på deras marknadsandel enligt prognosen, och månadsvisa avgifter tas ut av licenserade leverantörer för att matcha betalningsprofilen mot kapacitetsleverantörerna. Leverantörsavgifterna baseras på efterfrågan mellan 16.00 och 19.00 under veckodagar under vintern för att stimulera leverantörerna att minska sina kunders elefterfrågan vid de tidpunkter då efterfrågan vanligen är som högst. Detta bör minska den mängd kapacitet som behövs och kommer därför att minska kostnaden för kapacitetsmarknaden.

d) Leverantörsavgifterna uppdateras för att spegla faktiska uppgifter om marknadsandelar när de väl blir tillgängliga, precis som med det befintliga redovisningsförfarandet enligt balanserings- och avräkningskoden. Detta redovisningsförfarande fortsätter under 14 månader i takt med att reviderade uppgifter om efterfrågan inkommer.

(89) Alla betalningsflöden som har att göra med kapacitetsmarknaden beräknas och administreras för alla deltagare via avräkningsorganet, som får hjälp av en leverantör av avräkningstjänster (Elexon). Avräkningsorganets och Elexons roller och ansvarsområden beskrivs i avsnitt 2.2.

(90) Kapacitetsbetalningarna fastställs genom de belopp som anges i varje leverantörs kapacitetsavtal till följd av resultatet av den relevanta auktionen för varje leveransår: Kapacitetsbetalningarna motsvarar den mängd kapacitet som vinnande kapacitetsleverantörer lämnade anbud på i kapacitetsauktionen, multiplicerat med auktionspriset.

(91) De medel som avräkningsorganet erhåller sätts in på ett icke räntebärande bankkonto hos en statlig banktjänst. Avräkningsorganet ansvarar också för att samla in, förvara och (vid behov) lämna tillbaka eventuella garantier som har lämnats av nybyggda producenter eller leverantörer av efterfrågeflexibilitet som en del av det förhandsurval som anordnas innan varje kapacitetsauktion.

(92) De huvudsakliga finansiella flödena till och från avräkningsorganet utgörs av följande:

a) Leverantörerna måste betala en avgift till avräkningsorganet månadsvis, med start från och med räkenskapsåret 2015/2016. Denna avgift omfattar de administrativa kostnader för att upprätthålla avräkningsfunktionen för kapacitetsmarknaden som avräkningsorganet (och dess ombud) ådrar sig. Dessa avgifter inkasseras enligt Förenade kungarikets räkenskapsår, som löper mellan april och maj, alltså enligt en separat tidsplan jämfört med övriga betalningsflöden med koppling till kapacitetsmarknaden, som löper enligt kapacitetsåret oktober–september.

b) Leverantörerna är skyldiga att lämna en kredittäckning innan varje månad under leveransåret inleds. Den måste täcka 110 % av deras månadsvisa leverantörsavgift och syftar till att säkerställa att betalningsflödena till kapacitetsleverantören kan fortsätta trots att en leverantör inte fullgör sina skyldigheter.

c) Leverantörerna ska betala en ”månadsavgift för leverantörer” till avräkningsorganet senast 24 arbetsdagar efter slutet av varje månad under leveransåret. Månadsavgiften för leverantörer är en skyldighet för leverantörerna (via ett villkor i deras leveranslicens), som syftar till att finansiera kapacitetsmarknaden.

d) I händelse av att kapacitetsleverantörerna underpresterar i förhållande till deras kapacitetsskyldigheter i samband med en situation då elnätet är hårt belastat och som inträffar under leveransåret måste de betala en ”straffavgift” till avräkningsorganet. Denna ska betalas senast 24 arbetsdagar efter månadens slut.

e) Avräkningsorganet betalar leverantörerna en ”kapacitetsbetalning”. Detta är ett belopp som fastställs i enlighet med deras kapacitetsskyldighet (den mängd som fastställts i kapacitetsauktionen) inom 29 dagar efter slutet av varje månad under leveransåret. Alla betalningar till leverantörer finansieras genom intäkterna från de avgifter som tas ut från licensierade leverantörer. Om en kapacitetsleverantör har underlåtit att betala straffavgiften hålls dennes betalning inne till dess att den nödvändiga straffavgiften har betalats in. De faktiska betalningarna till leverantörerna tar hänsyn till eventuell handel med skyldigheter som har skett mellan auktionen och leveransperioden.

f) Om kapacitetsleverantörerna levererar för mycket i förhållande till deras kapacitetsskyldigheter i en situation med hög belastning i elnätet som inträffar under leveransåret betalar avräkningsorganet en ”betalning för leveransöverskott”. De betalningar för leveransöverskott som ska betalas till varje kapacitetsleverantör beräknas i slutet av kapacitetsåret och betalas med hjälp av de medel som drivits in som sanktioner under året. Detta höjer inte de sammanlagda kapacitetsbetalningarna under ett givet år – eftersom betalningarna för leveransöverskott neutraliseras av de bötesbelopp som drivits in för underlåtenhet att leverera.

g) I förekommande fall betalar avräkningsorganet tillbaka ett överskott från indrivna sanktioner till leverantörerna. Detta är de intäkter som återstår efter det att de betalningar för leveransöverskott som har ackumulerats under året har betalats i vederbörlig ordning.

2.8 **Tillräcklig produktionskapacitet i Förenade kungariket**

2.8.1 *Elmarknaden i Förenade kungariket*

(93) Den 1 april 2005 införde Förenade kungariket en enda uppsättning åtgärder för handel och överföring av el på grossistmarknaden i Storbritannien (nedan kallade *de brittiska åtgärderna*). De baseras på bilateral handel mellan producenter, leverantörer, kunder och handlare, och deltagarna självdirigerar snarare än att det utförs en central dirigering.

(94) Enligt de brittiska åtgärderna ingås elavtal på future- och terminsmarknader och varierar mellan flera år och så lite som 24 timmar innan en viss leveransperiod på en halvtimme. Kortsiktiga effektutbyten och energimäklare ger deltagarna möjlighet att anpassa sina kontraktsmässiga positioner mellan 1 och 24 timmar innan leveransen. Alla överenskommelser är bilaterala och ingås till det pris som registreras på energimarknaden eller ingås bilateralt eller genom en mäklare.

(95) Inom ramen för de brittiska åtgärderna belönar grossistpriset för el producenter för deras elektricitet och kapacitet, och investerare måste fatta beslut om att investera baserat på huruvida de förväntar sig att återfå kostnaderna för investeringen genom att sälja elektricitet på grossistmarknaden för el.

(96) Närmare leveransen finns det en balansmekanism med vilken den systemansvarige tar emot erbjudanden och anbud vad gäller elektricitet i nära realtid. Detta gör det möjligt för den systemansvarige att balansera tillgång och efterfrågan. Vid ”stängning”, dvs. 1 timme innan varje halv timme lång leveransperiod, måste producenterna informera den systemansvarige om den energi som de enligt kontrakt ska leverera och den förväntade effekten från varje anläggning. Leverantörer (återförsäljare) måste anmäla den mängd de har förbundit sig att köpa, vilket bör vara den mängd som de förväntar sig att deras kunder förbrukar. Slutligen görs betalningar via ett förfarande för avräkning av obalanser till och från de marknadsdeltagare vars kontrakterade positioner inte stämmer överens med deras faktiska uppmätta elproduktion eller elförbrukning. Det avgör också övriga kostnader för att balansera systemet. Deltagarna måste betala ett relativt högt obalanspris om deras kontrakterade positioner inte överensstämmer med deras faktiska förbrukning eller produktion. Därför uppmuntrar avräkningen av obalanser eller obalanspriset deltagarna att hjälpa till att balansera systemet i realtid.

(97) I slutet av december 2017 hade Förenade kungariket en elproduktionskapacitet på totalt 81,3 GW. Dessutom har Förenade kungariket fyra sammanlänkningar som möjliggör handel med Europa: England–Frankrike (2 GW kapacitet), England–Nederländerna (1 GW), Nordirland–Irland (0,6 GW) och Wales–Irland (0,5 GW) ([23]). Nemolänken mellan England och Belgien (1 GW) togs i bruk den 31 januari 2019.

([23]) Dessa siffror har tagits från Förenade kungarikets samlade energistatistik för 2018: https://www.gov.uk/government/statistics/digest-of-uk-energy-statistics-dukes-2018-main-report

2.8.2 *Problem med produktionskapacitetens tillräcklighet*

(98) Tillförlitlighetsnormen uttrycks med en förväntad förlorad last. Detta inbegriper fastställande av en norm som anger det genomsnittliga antal timmar per år då efterfrågan inte förväntas kunna tillfredsställas av tillgången under ett typiskt år. Med förväntad förlorad last avses det antal timmar per år som man, på lång sikt, statistiskt sett kan förvänta sig att tillgången inte stämmer överens med efterfrågan. Detta är en prognosmetod – den faktiska mängden kommer alltså att variera beroende på omständigheterna under ett visst år, till exempel hur pass kall vintern är, huruvida ett ovanligt stort antal kraftverk inte fungerar vid ett visst tillfälle, vindkraftens uteffekt vid efterfrågetoppar samt alla andra faktorer som påverkar balansen mellan tillgången och efterfrågan på el. När man tolkar dessa uppgifter är det dock viktigt att notera att en viss nivå av förlorad last inte kan jämföras med samma mängd vid strömavbrott. I de flesta fall skulle en förlust av last kunna skötas utan att konsumenterna påverkas i någon större utsträckning. Den kritiska nivå som Förenade kungariket fastställt är en förväntad förlorad last på mer än tre timmar.

(99) I anmälan noterade regeringen att oavsett vilken modelleringsstrategi som valdes är det mycket svårt att helt säkert förutspå hur försörjningstryggheten för el kommer att utvecklas på grund av de huvudsakliga antagandenas känslighet, bland annat efterfrågan på el, nedläggningsbeslut, nybyggnation, sammanlänkningarnas bidrag och tillgänglighetsfaktorerna för olika slags tekniker.

(100) Vid den tidpunkt då åtgärden anmäldes under 2014 uppgav Förenade kungariket att enligt Ofgems bedömning av elkapaciteten från 2013 skulle den förväntade förlorade lasten stiga till 9 timmar under 2015/2016 (man påpekade dock att detta skulle få små konsekvenser om den konventionella produktionen fortsatte att vara tillgänglig), men skulle sedan återhämta sig innan den steg igen under 2018/2019. Vid den tidpunkten ansåg Förenade kungariket att de olika scenarierna visade på osäkerhet, då intervallets högre kurva steg över 3 timmar under 2018/2019, något som landet menade i hög grad motiverade en åtgärd. Ofgems referensscenario utgick från 0,75 GW nettoexport under vintersäsongen.

Bild 4

Förväntad förlorad last och tillförlitlighetsnorm, enligt uppgifter från Förenade kungariket i dess anmälan från 2014

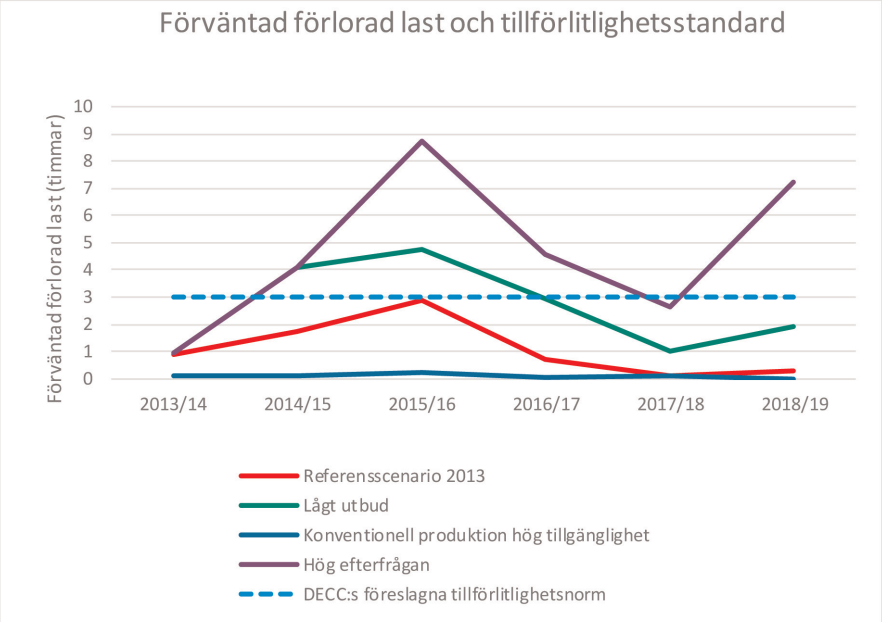

Källa: Ofgem, analys från departementet för miljö och klimatförändringsfrågor.

(101) Förenade kungariket uppgav också att även dess departement för energi- och klimatförändringsfrågor hade utfört simuleringar av investeringar i produktionen fram till 2030. Departementets grundscenario utan en kapacitetsmarknad visade på en trend som liknade utvecklingen i Ofgems analys fram till 2016/2017. Efter 2016/2017 visade departementets grundscenario en nedåtgående trend i fråga om kapacitetsmarginalerna, som fortsatte under

tidigt 2020-tal. Deras modellering utgick från att en ytterligare sammanlänkning på 2,9 GW togs i bruk senast 2030 och antog att sammanlänkningarna på nettobasis (dvs. om man samlade all sammanlänkningskapacitet) varken importerade eller exporterade vid efterfrågetoppar.

Bild 5

Långsiktiga uppskattningar av minsta tillgängliga kapacitetsmarginaler, enligt Förenade kungarikets anmälan från 2014

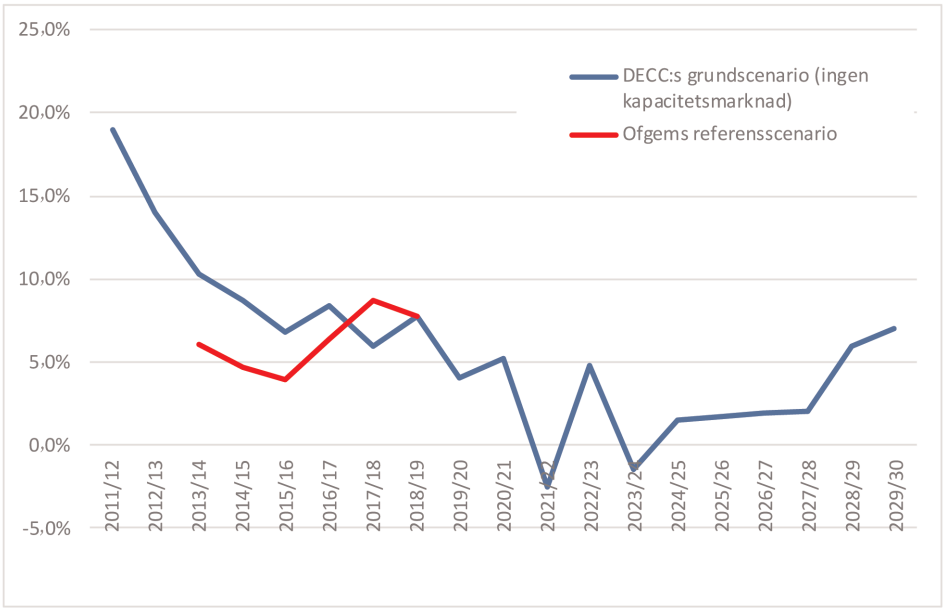

Källa: Ofgem 2013, analys från departementet för energi- och klimatförändringsfrågor från 2013.

(102) Förenade kungariket menar att den analys som utförts av landets regering, liksom den separata analysen från den nationella nätoperatören, visar på det löpande behovet av kapacitetsmarknaden för att säkerställa att tillförlitlighetsnormen på 3 timmars förväntad förlorad last uppfylls. När kapacitetsmarknaden inte tas med i modelleringen kommer tillförlitlighetsnormen troligtvis inte uppnås under alla år som ingår i modelleringen.

(103) Den nationella nätoperatören tar fram ett femårigt grundscenario för reformen av elmarknaden som en del av scenarierna för framtidens energi ([24]) för att bedöma den kapacitet som ska säkras i samband med kapacitetsmarknadsauktionerna. I december 2018 fastställde den nationella nätoperatören en reviderad uppsättning antaganden för att bedöma hur grundscenariot skulle kunna påverkas om det inte fanns någon kapacitetsmarknad i Förenade kungariket. Den bedömde att utan kapacitetsmarknaden skulle den förväntade förlorade lasten variera mellan 3 och 7 timmar mellan 2019/2020 och 2023/2024.

(104) Förenade kungarikets departement för företagande, energi och industristrategi utförde en analys separat från den nationella nätoperatören, och använde de senaste rekommendationerna i den nationella nätoperatörens elkapacitetsrapport (från 2018) liksom departementets egna kommersiella insikter och dess bedömning av anläggningarnas ekonomi. I denna analys konstateras det att det förväntade intervallet för den förväntade förlorade lasten kommer att överskrida den tre timmar långa tillförlitlighetsnormen för förväntad förlorad last under alla år fram till 2030 (mellan 3 och 345 timmar mellan 2019/2020 och 2029/2030).

2.8.3 *Orsakerna till problemet med produktionskapacitetens tillräcklighet*

(105) Förenade kungariket medger att det finns två huvudsakliga marknadsmisslyckanden som kan förklara det problem med produktionskapacitetens tillräcklighet som beskrivs i avsnittet ovan.

(106) Det första marknadsmisslyckandet är att tillförlitlighet är en allmännytta. Kunderna kan inte välja den tillförlitlighetsnivå som de önskar eftersom den systemansvarige inte selektivt kan koppla bort dem, och konsumenterna reagerar inte på förändringar i realtid av grossistpriset. Man kan därför förvänta sig att kapacitetsleverantörerna inte

([24]) http://fes.nationalgrid.com/

kommer att tillhandahålla den socialt optimala tillförlitlighetsnivån utan ett ingripande. Att elförsörjningen inte är tillförlitlig kan också leda till höga samhällskostnader. Om de inte tas ut av producenterna skulle de utgöra externa kostnader.

(107) Det andra marknadsmisslyckandet är att det ”saknas pengar”. Begreppet har identifierats och beskrivs i akademiska publikationer och påverkar marknader som uteslutande hanterar energi ([25]). I teorin skulle konsumenternas oförmåga att välja den tillförlitlighetsnivå som de önskar kunna skötas på en marknad som uteslutande hanterar energi genom att låta priserna stiga till en nivå som speglar det genomsnittliga värdet för förlorad last, det vill säga det pris då konsumenterna inte längre skulle vara villiga att betala för energi och låta producenter erhålla ersättning vid elbrist. I praktiken kan dock en marknad som uteslutande hanterar energi misslyckas med att skicka korrekta marknadssignaler för att säkerställa en optimal försörjningstrygghet och för att göra det möjligt för investerare att få projektfinansiering för att bygga upp ny kapacitet. Detta innebär att intäkterna på energimarknaden kanske inte lyckas få fram tillräckliga investeringar i kapacitet på grund av att det ”saknas pengar”. Det finns två anledningar till varför detta kan inträffa:

a) Prisernas oförmåga att spegla situationer med brist på el: De nuvarande grossistpriserna på energi stiger inte tillräckligt för att spegla värdet på den ytterligare kapaciteten i situationer då det råder elbrist: Detta beror på att avgifterna för de producenter som inte är balanserade i balansmekanismen (obalansavgifter) inte speglar hela kostnaden för den balansering som den systemansvarige utför (till exempel spänningssänkning).

b) Osäkerhet kring att priserna kommer att stiga, även om de kan: I perioder då grossistmarknadspriserna för el borde stiga till höga nivåer oroas investerarna över att regeringen/tillsynsmyndigheten för marknaden kommer att slå ner på vad de upplever som missbruk av marknadsstyrka, till exempel genom att införa ett pristak. De oroas också över att priserna helt enkelt inte kommer att stiga – exempelvis om vindkraftskapaciteten presterar bättre än väntat och minskar möjligheterna för dyrare dirigerbar kapacitet att leverera.

(108) Förenade kungariket medger att ”för lite pengar” inte är ett teoretiskt problem. Historiskt sett hade de brittiska obalanspriserna inte överskridit 938 GBP/MWh. Landet erkänner att bevis från situationer med elbrist på den brittiska marknaden under den senaste tiden också visar på att priserna inte har stigit till de nivåer som man hade kunnat förvänta sig. Förenade kungarikets regering och Ofgem beställde en oberoende studie för att uppskatta värdet av förlorad last, i vilken det konstaterades att det genomsnittliga värdet för konsumenterna om man förhindrade avbrott vid tillfällen med hög systemefterfrågan ligger på omkring 17 000 GBP/MWh ([26]).

(109) Förenade kungariket medger att marknadsmisslyckandena förvärras på kort och medellång sikt av de mycket snabba stängningsplanerna för den befintliga kapaciteten: Enligt den nationella nätoperatörens huvudscenario – om intäkterna från kapacitetsmarknaden inte längre fanns tillgängliga – skulle upp till 8 GW av de kol- och gasanläggningar som fanns tillgängliga under 2018/2019 stänga under 2019/2020.

2.8.4 *Ytterligare åtgärder för att säkerställa tillräcklig produktionskapacitet*

(110) Utöver den anmälda åtgärden har Förenade kungariket vidtagit och håller fortfarande på att genomföra en mängd olika åtgärder på den brittiska elmarknaden som skulle kunna bidra till att hantera de marknadsmisslyckanden som anges i det föregående avsnittet. De tre största initiativen från Förenade kungarikets anmälan förtecknas nedan.

(111) Den första åtgärd som nämndes av Förenade kungariket syftade till att minska de övergripande elkraven och öka möjligheten att reagera på konsumentefterfrågan. Landet uppgav att man höll på att vidta åtgärder för att sänka de övergripande elkraven, till exempel genom den gröna överenskommelsen (Green Deal) och skyldigheten för energiföretag (Energy Company Obligation). Förenade kungariket försöker också uppmuntra både varaktiga minskningar av efterfrågan och kortsiktiga minskningar av efterfrågan, såsom spetslastutjämning/-växling (så kallad efterfrågeflexibilitet). Förenade kungariket har i synnerhet åtagit sig att säkerställa att alla hem och små företag i landet erbjuds en smart mätare senast i slutet av 2020 ([27]). Smarta mätare gör det möjligt att använda varierande

([25]) Cramton och Stoft (2006): *The Convergence of Market Designs for Adequate Generating Capacity*; Joskow (2006): *Competitive Energy Markets and Investment in New Generating Capacity*; Cramton, Ockenfels och Stoft (2013): *Capacity Market Fundamentals*.

([26]) London Economics, *The Value of Lost Load (VoLL) for Electricity in Great Britain* (2013).

([27]) Antalet smarta elmätare i bostäder som används av de stora energileverantörerna ökade med 26 gånger mellan andra kvartalet 2014 och tredje kvartalet 2018. Antalet avancerade elmätare och elmätare med smarta inslag som används av de stora elleverantörerna vid mindre anläggningar (ej bostäder) ökade med 12 % mellan andra kvartalet 2014 och tredje kvartalet 2018. Under tredje kvartalet 2018 stod dock smarta mätare och mätare med smarta inslag (som drivs i smart läge) för mindre än 30 % av det totala antalet elmätare i bostäder som används av stora elleverantörer. *Källa:* https://www.gov.uk/government/statistics/statistical-release-and-data-smart-meters-great-britain-quarter-3-2018

taxor, vilket innebär lägre elpriser när efterfrågan är låg. Den första statiska varierande taxan i landet infördes av elbolaget Green Energy tidigt under 2017, som erbjöd de av bolagets kunder som använde smarta mätare mycket lägre elpriser under nätterna måndag till fredag. Detta speglar dock inte de faktiska grossistkostnader som skulle göra det möjligt för konsumenterna att reagera i realtid ([28]). Efter förarbete och en uppmaning att inkomma med synpunkter i juli 2017 offentliggjorde Förenade kungariket och Ofgem gemensamt en plan för smarta system och flexibilitet ([29]). I denna plan beskrivs de underliggande principerna i Förenade kungarikets strategi för att möjliggöra övergången till ett smart och flexibelt system, vilket följdes av 29 åtgärder för regeringen, Ofgem och/eller industrin.

(112) Den andra åtgärden är reformen av obalansavgiften. Obalanspriserna stimulerar marknadsdeltagarna att säkerställa att de volymer el som de säljer eller förbrukar överensstämmer med de volymer som de enligt kontrakt ska sälja eller förbruka. Förenade kungariket menar att en reform av marknadens funktionssätt bidrar till att trygga energiförsörjningen.

(113) Ofgem inledde den omfattande översynen av koden om elbalansering 2012 ([30]). Syftet var att ta itu med flera farhågor som man haft sedan länge om de faktorer som har hämmat obalanspriserna. Ofgem antog och offentliggjorde sitt slutliga politiska beslut i maj 2014 ([31]). De genomförda reformerna av obalanserna är följande:

a) Obalanspriserna har gjorts ”marginella” genom att de beräknas med hjälp av den dyraste åtgärd som den systemansvarige vidtar för att balansera systemet. Detta infördes stegvis, och det första steget var att priserna skulle beräknas med ett genomsnitt av de översta 50 MWh av den systemansvariges åtgärder (i stället för 500 MWh) från och med november 2015. Sedan november 2018 har priserna beräknats genom användning av de översta 1 MWh.

b) En kostnad för frånkoppling och spänningssänkning har inkluderats i beräkningarna av obalanspriset baserat på värdet av förlorad last för konsumenterna. Denna kostnad infördes i steg, och började med 3 000 GBP/MWh från och med november 2015, och höjdes till 6 000 GBP/MWh från och med november 2018.

c) Prissättningen av reservkostnaderna har förbättrats genom att man speglar det värde som reserven ger konsumenterna i perioder då elsystemet är hårt belastat. För att uppnå detta har en prissättningsfunktion för reserven vid elbrist införts som prissätter reserven när den används baserat på den rådande bristen i systemet ([32]).

d) Man har infört ett enda obalanspris för varje avräkningsperiod för att förenkla arrangemangen och minska obalanskostnaderna, i synnerhet för mindre parter.

(114) Ofgem har offentliggjort en översyn av den första fasen av översynen av elbalanseringen ([33]). Sedan genomförandet av den första fasen har det genomsnittliga obalanspriset sjunkit. En majoritet av obalanspriserna ligger nu inom intervallet 20–30 GBP/MWh, snarare än de 30–40 GBP/MWh som observerades tidigare. Obalanspriset har dock blivit mer instabilt. Det högsta priset under de två år som föregick reformen var 429,10 GBP/MWh, medan det efter reformen låg på 1 528,72 GBP/MWh.

(115) Förenade kungarikets regering anser att kapacitetsmarknaden och obalansreformen har skilda men kompletterande roller när det gäller att säkra försörjningstryggheten för el. Det är bättre att fortsätta med kapacitetsmarknaden och stödja en reform av obalansöverenskommelserna snarare än att helt enkelt förlita sig på obalansreformen av följande skäl:

a) Obalansreformen bör visserligen stärka incitamenten att investera på energimarknaden på lång sikt, men förväntas ha en mer begränsad inverkan på de övergripande investeringsnivåerna på kort och medellång sikt ([34]). Detta beror på att producenterna säljer nästan all sin energi på terminsmarknaderna. Med tiden kommer denna reform att få priserna att stiga på terminsmarknaderna när producenterna drar fördel av de arbitragemöjligheterna mellan terminsmarknaderna och priset i balansmekanismen.

b) Obalansreformen kan inte hantera den ökade risken vid investeringar i värmekapacitet i takt med att kraftsektorn fasar ut fossila bränslen: Värmekapaciteteten kommer allt mer att köras som reserv och kommer att behöva täcka sina fasta kostnader genom att ta ut höga priser vid de få tillfällen då det råder brist på el och priserna stiger kraftigt.

([28]) I december 2018 fanns det bara en dynamisk varierande taxa, som introducerade av Octopus Energy i februari 2018 och som ger konsumenterna prisuppdateringar varje halvtimme som speglar de faktiska grossistkostnaderna för energi.
([29]) https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/633442/upgrading-our-energy-system-july-2017.pdf
([30]) https://www.ofgem.gov.uk/publications-and-updates/electricity-balancing-scr-launch-statement
([31]) https://www.ofgem.gov.uk/publications-and-updates/electricity-balancing-significant-code-review-final-policy-decision
([32]) Med hjälp av sannolikheten för förlorad last och värdet av förlorad last.
([33]) https://www.ofgem.gov.uk/publications-and-updates/review-first-phase-electricity-balancing-significant-code-review
([34]) Det bör dock noteras att reformen av obalanspriserna kommer att tillhandahålla betydligt bättre prissignaler på kort sikt för leverans, och därför förbättrade signaler om att investera i flexibel kapacitet.

c) I praktiken kan investeringarna vara beroende av en likvid marknad för ”tillförlitlighetsoptioner” som bedriver handel runt ett realtidspris – där leverantörerna betalar producenterna ett fast pris i utbyte mot en option att köpa energi till ett lösenpris. Det är inte sannolikt att detta kommer att växa fram genom Ofgems reform av överenskommelserna om obalansavgiften, eftersom marknaden till och med efter de aktuella reformerna av obalanspriset förblir en kvasimarknad där obalanspriser fastställs genom komplexa administrativa förfaranden, men skulle kunna utvecklas om en balansmarknad för el introduceras som kan fungera som en stabil referensmarknad för handel med optioner ([35]).

d) Det är oklart huruvida investerarna skulle förlita sig på att eventuella nya arrangemang skulle behållas. Detta beror på att när priserna tillåts stiga till höga nivåer blir det allt svårare för tillsynsmyndigheten att bedöma huruvida mycket höga priser gynnar en effektiv marknadens funktion eller leder till profitering. Detta innebär i sin tur att producenterna kan vara ovilliga att erbjuda energi till ett högt pris (av rädsla av att utredas för missbruk av marknadsstyrka), eller att de kanske förväntar sig ett statligt ingripande i framtiden för att dämpa mer frekventa kraftiga prisökningar.

e) I händelse av att det införs obalansreformer och om de lyckas ta itu med marknadsmisslyckanden har tydligare obalanspriser potential att minska kostnaden för anskaffande av kapacitet genom kapacitetsmarknaden, vilket innebär att det pris som betalas för kapacitet borde sjunka till noll i auktionen.

f) Trots att obalansreformen, när den väl har slutförts, skulle kunna leda till högre priser i perioder då det råder elbrist gör den stora osäkerheten kring huruvida brister kommer att uppstå eller inte det riskabelt för investerare i stora nybyggda projekt att enbart förlita sig på hög ersättning i bristsituationer. Kapacitetsmarknaden erbjuder en stabil regelbunden betalning under upp till 15 år för nybyggda projekt, vilket minskar riskerna för investerarna och uppmuntrar investeringar i ny och befintlig kapacitet.

(116) Den tredje åtgärd som Förenade kungariket anför är fullbordandet av den inre energimarknaden och stöd till ökad sammanlänkning. Landet har infört det tredje energipaketet i den nationella rätten och menar att det bidrar till utvecklingen av nätkoder. I och med de marknadsrelaterade nätkoderna på EU-nivå, som harmoniserar de tidsramar för när kapacitet fördelas och köps och säljs, kommer en standarduppsättning marknadsregler att införas i hela Europa och främja genomförandet av en konkurrenskraftig alleuropeisk energimarknad. Förenade kungariket hävdar att dessa ändringar kan förbättra investeringarna i sammanlänkningar, genom ett mer effektivt utnyttjande av tillgångarna. Förenade kungariket påpekar också att sammanlänkningsnivån i landet har ökat från 4 % 2014 till 6 % av den totala installerade kapaciteten 2019, främst eftersom Nemo-länken togs i bruk den 31 januari 2019, och har potential att stiga till 9 % 2021 ([36]).

(117) Förenade kungariket framhöll också att landet aktivt deltog i EU:s arbete med att fastställa prioriterade gränsöverskridande projekt vartannat år i enlighet med förordningen om transeuropeiska energinät. Dess prioriterande projekt fick status som ”projekt av gemensamt intresse”, vilket gjorde det möjligt för dem att gynnas av snabbare planering- och tillståndsförfaranden, potentiella rättsliga incitament och möjlig tillgång till finansiellt stöd genom fonden för ett sammanlänkat Europa.

(118) Ofgems integrerade projekt för planering och reglering av överföring slutfördes 2015 ([37]). Genom detta inrättades förfarandet för bedömning av nätalternativ och offentliggörande av årliga rapporter om detta förfarande. Den systemansvariges analys ger utvecklarna av sammanlänkningar förbättrade uppgifter, bland annat om platser där ny sammanlänkningskapacitet lättast kan placeras. Den nya rollen innebär också att man måste överväga specifika sammanlänkningsförslag och tillhandahålla Ofgem bedömningar av deras konsekvenser.

2.9 **Varaktighet**

(119) Energilagen från 2013 innehåller inget slutdatum för kapacitetsmarknaden. Det statliga stödet har dock godkänts för tio år ([38]), och perioden börjar löpa från och med det datum då åtgärden genomfördes för första gången under 2014 ([39]).

([35]) Inom ramen för de nuvarande balansmekanismarrangemangen med anbud kan parterna bara få ersättning vid elbrist om de med framgång erbjuder energi till detta pris inför stängningen (i vilket fall de riskerar att inte väljas om en situation med hög belastning i elnätet inte uppstår), eller om de är obalanserade (i vilket fall de riskerar att priset underskrider deras kortsiktiga marginalkostnad om en situation med hög belastning på elsystemet inte uppstår). Balansmekanismen skulle behöva bli en marknad med diskriminerande priser, där alla producenter betalas samma referenspris, för att en likvid marknad med optioner som köps och säljs till balansmarknadspriset ska kunna utvecklas.

([36]) Dessa siffror utgår från antagandet att Förenade kungarikets elproduktionskapacitet ligger kvar på 81,3 GW.

([37]) https://www.ofgem.gov.uk/publications-and-updates/integrated-transmission-planning-and-regulation-itpr-project-final-conclusions

([38]) Se artikel 21.8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/943 av den 5 juni 2019 om den inre marknaden för el (EUT L 158, 14.6.2019, s. 54).

([39]) Genomförandedatumet anses vara den 16 december 2014, då den första auktionen inom ramen för kapacitetsmarknaden hölls.

2.10 **Skäl för att inleda förfarandet**

(120) Även om kapacitetsmarknaden anmäldes av Förenade kungarikets myndigheter innan den började tillämpas har beslutet från 2014 om godkännande av stödordningen ogiltigförklarats av tribunalen. Mot bakgrund av tribunalens dom, som ogiltigförklarar kommissionens beslut från 2014, måste genomförandet av det aktuella stödet fram till tribunalens dom anses vara olagligt ([40]).

(121) I enlighet med kommissionens tillkännagivande om vilka regler som är tillämpliga för att avgöra om ett statligt stöd är olagligt ([41]) har kommissionen bedömt huruvida åtgärden är förenlig med den inre marknaden, mellan december 2014 och november 2018 och framöver, på grundval av villkoren i avsnitt 3.9 i miljö- och energiriktlinjerna ([42])„ som fastställer särskilda villkor för stöd till tillräcklig produktionskapacitet och har varit tillämpliga sedan den 1 juli 2014.

(122) Förfarandet för att anta ett nytt beslut kan återupptas på exakt det stadium då rättsstridigheten uppstod ([43]).

(123) Mot bakgrund av slutsatserna i tribunalens dom, om att kommissionen borde ha hyst tvivel om åtgärdens förenlighet med den inre marknaden, beslutade sig kommissionen att inleda ett formellt undersökningsförfarande.

(124) På grundval av tillgängliga uppgifter och det som beskrivs i beslutet att inleda förfarandet försökte kommissionens få klargöranden och bad om synpunkter på framför allt följande frågor:

a) Åtgärdens ändamålsenlighet:

(1) Huruvida åtgärden är tillräckligt öppen för alla relevanta kapacitetsleverantörer, i synnerhet för leverantörer av efterfrågeflexibilitet på grund av skillnaderna i kontraktslängderna, den begränsade garantin för volymen i T-1-auktionen och den lägsta nivån för deltagande.

(2) Huruvida sammanlänkningskapacitetens deltagande borde fortsätta att begränsas av användningen av en sammanlänkningsledd modell.

b) Åtgärdens proportionalitet:

(1) Huruvida åtgärden var proportionerlig på grund av de potentiellt diskriminerande skillnaderna i behandlingen av leverantörer av efterfrågeflexibilitet jämfört med producenter, när det gäller kontraktslängder.

(2) Huruvida kostnadstäckningsmetoden har misslyckats att stimulera konsumenterna i tillräckligt hög grad för att dessa ska minska sin förbrukning under efterfrågetoppar, och därför inte minimerade det totala stödbeloppet.

c) Undvikande av negativa effekter på handel och konkurrens:

(1) Huruvida åtgärden undvek sådana effekter, eftersom långfristiga kontrakt var reserverade för produktionsanläggningar, vilket begränsade åtgärdens öppenhet, och eftersom utländska kapaciteter för tillfället inte fick delta direkt i den brittiska kapacitetsmekanismen.

3. **SYNPUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER**

(125) I detta avsnitt sammanfattas de synpunkter som kommissionen tog emot under samrådsperioden från 35 berörda parter, framför allt från intressenter som är verksamma inom energisektorn (t.ex. företag som är verksamma inom konventionell produktion, sammanlänkningar, produktion av förnybar energi och leverantörer av efterfrågeflexibilitet, liksom branschorganisationer och icke-statliga organisationer), Ofgem och den nationella nätoperatören.

3.1 **Mål av gemensamt intresse och åtgärdens nödvändighet**

(126) Trots att kommissionen i beslutet att inleda förfarandet inte uttryckligen tog upp frågan om ett gemensamt mål eller åtgärdens nödvändighet kommenterade vissa berörda parter specifikt dessa frågor. De flesta av dem var positivt inställda till åtgärdens mål och nödvändighet. Vissa instämde i kommissionens preliminära slutsatser i beslutet att inleda förfarandet utan kommentarer, medan andra

a) åberopade analyser som utförts av Entso-E, Förenade kungarikets regering, den nationella nätoperatören och tredje parter som visar att Förenade kungarikets tillförlitlighetsnorm inte skulle uppnås utan kapacitetsmarknaden,

([40]) Se mål C-199/06 CELF, ECLI:EU:C:2008:79, punkterna 61 och 64.
([41]) Kommissionens tillkännagivande om vilka regler som är tillämpliga för att avgöra om ett statligt stöd är olagligt (EGT C 119, 22.5.2002, s. 22).
([42]) EUT C 200, 28.6.2014, s. 1.
([43]) Mål 34/86, rådet mot parlamentet, REG 1986, s. 2155, punkt 47; mål C-415/96, Spanien mot kommissionen, REG 1998, s. I-6993, punkt 31; och mål C-458/98 P, Industrie des Poudres Sphériques mot rådet, REG 2000, s. I-8147, punkt 82.

b) uppgav att till och med mot bakgrund av den senaste utvecklingen på energimarknaden (t.ex. införandet av smarta mätare) var kapacitetsmarknaden fortfarande nödvändig, eller

c) förklarade att kapacitetsmarknaden skickade en viktig signal till stöd för investeringar i ny kapacitet och underhåll av befintlig kapacitet.

(127) Vad gäller efterfrågeflexibilitetens roll och potential påpekade vissa berörda parter att den allt större volymen operatörer på efterfrågesidan som deltog i auktionerna var ett bevis för att kapacitetsmarknaden var lämpligt utformad, och ett bevis för att det inte fanns några hinder för operatörerna på efterfrågesidan. Flera berörda parter betonade också den positiva roll som övergångsauktionerna spelade för att uppmuntra tillväxten för efterfrågeflexibilitet, i synnerhet för att de avslutades till högre priser och inte var öppna för andra kapacitetsleverantörer.

(128) Andra berörda parter ifrågasatte huruvida kapacitetsmarknaden är nödvändig, och framhöll följande:

a) Att Förenade kungarikets marknadsutbud skulle bli för stort. I synpunkterna noterades den nationella nätoperatörens konservativa hållning i samband med prognoserna av tillgång och efterfrågan, de höga kapacitetsmarginalerna för vintern 2018/2019, den låga nivån med avseende på förväntad förlorad last, de lugnande uttalandena från Förenade kungariket med koppling till försörjningstryggheten den vintern, de låga auktionspriserna och den avsevärda tillväxten i fråga om sammanlänkning.

b) Den marknad som uteslutande hanterar energi skulle säkerställa tillräcklig produktionskapacitet på ett bättre sätt, i synnerhet efter Förenade kungarikets reformer, exempelvis införandet av smarta mätare, obalansreformer och halvtimmeslånga avräkningsperioder. En berörd part åberopade den australiska marknad som uteslutande hanterar energi som ett exempel där prisvolatiliteten på grossistsidan ger tydliga signaler om att investera i efterfrågeflexibilitet.

c) Kapacitetsmarknaden skulle upprätthålla problemet med ”för lite pengar” genom att dämpa priserna i situationer med elbrist, som är nödvändiga för att uppmuntra investeringar i efterfrågeflexibilitet och lagring. Flera parter nämnde förändringen av elpriserna till följd av tribunalens dom som bevis för denna dämpande effekt.

d) Kommissionen bör noggrant undersöka efterfrågeflexibilitetens potential under en tioårsperiod, liksom kapacitetsmarknadens inverkan på denna potential. Genom att hänvisa till studier uppger de att i) om smarta mätare och andra användbara anordningar skulle användas i stor utsträckning skulle 15 GW av den inhemska efterfrågan potentiellt kunna överföras under en vinterdag med hög efterfrågan 2025. ii) I en modell från 2012 bedömdes det att industrikunder skulle kunna tillhandahålla efterfrågeflexibilitetskapacitet på 4–5 GW. iii) Efterfrågeflexibilitetspotentialen hos alla icke-industriella byggnader som inte är avsedda för bostadsändamål uppskattades för 2012 till mellan 1,2 och 4,4 GW under en vinterdag med hög belastning. iv) Upp till 1 GW efterfrågeflexibilitet skulle kunna finnas tillgänglig i London 2050. De menar också att deltagandet för operatörerna på efterfrågesidan i kapacitetsauktionerna är lågt, då de bara har erhållit 1,37 % av den totala kapacitet som auktioneras. Slutligen hävdade vissa berörda parter att övergångsauktionerna inte är tillräckliga för att främja efterfrågeflexibilitet på grund av att leverantörer av efterfrågeflexibilitet med kontrakt stängs ute under de varaktiga auktionerna, och eftersom den andra övergångsauktionen begränsades till efterfrågeflexibilitet i form av effektsänkning och därför inte var tillräcklig för att främja denna typ av efterfrågeflexibilitet på lång sikt. De beklagar också att Förenade kungariket inte förlängde övergångsauktionen med ytterligare två år.

3.2 **Åtgärdens ändamålsenlighet**

3.2.1 *Valet av instrument*

(129) En berörd part hävdade att kapacitetsmarknaden troligtvis, på ett antal olika sätt, inte var förenlig med förordning (EU) 2019/943 eftersom i) Förenade kungariket redan kommer att ha genomfört majoriteten av de energimarknadsreformer som är nödvändiga för att undvika en kapacitetsmarknad och ii) om oron över kapacitetsöverskott kvarstår skulle en strategisk reserv vara att föredra.

3.2.2 *Ersättning som uteslutande baseras på ren tillgång till kapacitet*

(130) Vissa berörda parter menade att de befintliga förvarningsöverenskommelserna inför situationer med hög belastning i elnätet (dvs. en fyratimmarsvarning, där tidpunkten och situationens omfattning fastställs i efterhand) har missgynnat decentraliserade tillgångar, bland annat efterfrågeflexibiliteten. De föreslog att Förenade kungariket borde fundera över att införa en dirigeringsmekanism eller fler varningar när myndigheterna märker att en situation med hög belastning i elnätet håller på att uppstå.

(131) Vissa berörda parter menade att det nuvarande systemet med sanktioner kanske inte är tillräckligt strikt för att säkerställa att kapacitetsleverantörerna reagerar effektivt i situationer då elnätet är hårt belastat.

(132) Å ena sidan hävdade vissa parter att genom att basera definitionen av situationer med hög belastning på en modell med ”levererad energi” bryter man mot punkt 225 i miljö- och energiriktlinjerna och gör det möjligt att manipulera reduktionsfaktorerna på ett sätt som diskriminerar koldioxidsnåla tekniker (vind- och solkraft) och alternativa tekniker (t.ex. lagring).

3.2.3 *Är åtgärden öppen för alla relevanta kapacitetsleverantörer?*

3.2.3.1 Potentiell diskriminering mot leverantörer av efterfrågeflexibilitet då det saknas tidsbundna leveransavtal

(133) Vissa berörda parter menade att kravet på att innehavarna av kapacitetsavtal ska reagera i en situation med hög belastning när som helst under dagen och hur länge den än varar har gjort det svårt för leverantörer av efterfrågeflexibilitet att delta på kapacitetsmarknaden. De menade därför att tidsbundna avtal om kapacitetsleverans borde erbjudas genom kapacitetsmarknaden.

3.2.3.2 Skillnader i de tillgängliga kontraktslängderna

(134) Enligt de nuvarande brittiska kapacitetsmarknadsreglerna har de flesta befintliga kapacitetsleverantörer tillgång till avtal på ett år. Det är bara leverantörer av produktionskapacitet som har kapitalutgifter över vissa tröskelvärden som har rätt till längre kapacitetsavtal på upp till 15 år.

(135) För att rättfärdiga varför leverantörer av efterfrågeflexibilitet stängts ute från längre kontrakt påpekade flera berörda parter i) de låga kapitalutgiftsnivåerna för leverantörerna av efterfrågeflexibilitet ([44]), ii) det faktum att de föredrar korta kontrakt på grund av deras instabila portföljer, iii) behovet av att ha längre kontrakt för renoverade och nybyggda kapaciteter för att undvika högre anbud i kapacitetsmarknadsauktionerna, högre stödnivåer och oväntade intäkter för befintliga kapaciteter. Vissa berörda parter uppgav också att leverantörer av efterfrågeflexibilitet som använder produktion bakom mätaren ändå kunde kvalificera sig för ett längre kontrakt om de uppfyllde kravet på en viss kapitalutgiftsnivå och om de deltog i auktionen som produktion.

(136) Vissa berörda parter föreslog i) att man skulle begränsa kontraktslängden till ett år för alla kapaciteter, eller ii) att bara tillåta kontrakt som understeg fem år men inte på grundval av kapitalutgifter, som inte tar hänsyn till alla finansiella kostnader för leverantörerna av efterfrågeflexibilitet (såsom operativa kostnader), eller iii) att låta leverantörer av efterfrågeflexibilitet få tillgång till kontrakt på 3–5 år. Andra parter föreslog att man skulle behålla det system som baseras på tröskelvärden för kapitalutgifter men ge alla tekniker som uppfyller dessa trösklar (alltså även tekniker som används av leverantörer av efterfrågeflexibilitet) möjlighet att få tillgång till längre kontrakt och att regelbundet se över dessa trösklar eller till och med fastställa flera olika tröskelvärden för att säkerställa teknikneutralitet.

3.2.3.3 Begränsad garanti för volymen i T-1-auktionen

(137) Viss kapacitetsvolym auktioneras inte för att levereras fyra år senare (T-4) och är ”reserverad” för auktionen för leverans året efter (T-1). Om efterfrågan minskar mellan auktionerna för leverans fyra år senare och auktionerna för leverans ett år senare sänks den kapacitetsmängd som auktioneras i T-1-auktionen. Eftersom T-1-auktionen utgör en bättre avsättningsmöjlighet för leverantörerna av efterfrågeflexibilitet åtog sig Förenade kungariket 2014 att under auktionerna för leverans nästa år anskaffa minst 50 % av den kapacitet som reserverats fyra år tidigare.

(138) Vissa synpunkter pekade på att de nuvarande arrangemangen inte var tillfredsställande eftersom det är svårt att förutspå om en T-1 kommer att anordnas. Förenade kungariket kan besluta sig för att ställa in en auktion eller ändra den volym som ska auktioneras i T-1. Vissa berörda parter föreslog att man skulle fastställa den mängd som ska anskaffas i en T-1 som en procentandel, antingen av den kapacitet som behövs för leveransåret eller av den kapacitet som auktioneras i T-4. Andra framhöll behovet av att öka den volym som auktioneras i T-1-auktioner stegvis under fem år. Slutligen föreslog vissa parter att man skulle sluta med T-4-auktionerna, ii) anordna kompletterande veckovisa auktioner eller iii) anordna kompletterande T-2-auktioner.

(139) Majoriteten av de berörda parterna menade att de nuvarande arrangemangen var lämpliga och tillräckliga, och pekade framför allt på de höga framgångsgraderna för efterfrågeflexibiliteten i T-4-auktionerna. De hävdade att i) huruvida T-4- och T-1-auktionerna kommer att anordnas (och deras volymer) är lika osäkert för alla marknadsaktörer, vilket innebär att efterfrågeflexibiliteten inte diskrimineras, ii) högre kapacitetsvolymer som reserveras för

([44]) Uppskattningarna av kapitalutgifterna för efterfrågeflexibilitet i synpunkterna är mycket låga (”nära noll”, ”flera tusen pund eller mindre än 5 GBP/kW”, ”den genomsnittliga kostnaden på 0,15 GBP/kW” i övergångsauktionerna),

T-1 skulle kunna minska konkurrensen i samband med T-1-auktionerna och iii) högre kapacitetsvolymer som reserveras för T-1 skulle kunna öka risken för att man anskaffade för mycket, om kapacitetsbehovet under leveransåret hade sjunkit under de nivåer som tidigare fastställts.

3.2.3.4 Lägsta tröskelvärde för deltagande

(140) Såsom beskrivs i skälen 30 och 31 är en lägsta tröskel på 2 MW tillämplig för deltagande i kapacitetsmarknaden för alla typer av kapacitet.

(141) Vissa berörda parter föreslog att man skulle fastställa mycket lägre tröskelvärden för deltagande (100 kW, 500 kW, < 1 MW), och hänvisade till andra marknader som leverantörer av efterfrågeflexibilitet kan delta på (länken Pennsylvania–New Jersey–Maryland [PJM], balansmarknaden och marknaden för anknutna tjänster).

(142) Vissa parter kritiserade dessutom den höga anbudsgarantinivå som är tillämplig på efterfrågeflexibilitet och produktion (5 000 GBP/MW under 2014), och ansåg att den diskriminerade leverantörer av efterfrågeflexibilitet. De menade att detta skulle kunna utgöra ett tillträdeshinder, i synnerhet för nya leverantörer av efterfrågeflexibilitet, eftersom alla deltagare på kapacitetsmarknaden måste åta sig att säkerställa leverans tills vidare och leverantörer av efterfrågeflexibilitet kan ha svårare än producenter att täcka en lång leveransperiod. Då risken för att leverantörer av efterfrågeflexibilitet inte fullgör sina skyldigheter upplevs som högre, kan de ha svårare att finansiera anbudsgarantin.

(143) Däremot var det många berörda parter som ansåg att deltagandetröskeln på 2 MW var relevant. Förutom att den är nödvändig för att hålla nere de administrativa kostnaderna menade vissa berörda parter att i) tröskeln på 2 MW inte tycktes vara ett hinder för leverantörer av efterfrågeflexibilitet att delta eftersom Förenade kungariket testade ett lägre tröskelvärde för deltagande för den andra övergångsauktionen (500 kW) och bara åtta kapacitetsmarknadsenheter under 2 MW kvalificerade sig (och tillhandahöll mindre än 3 % av den totala kapacitet som säkrades i den auktionen), och eftersom ingen koncentration av kapacitetsmarknadsenheter i form av efterfrågeflexibilitet upptäcktes kring tröskeln på 2 MW i de senaste auktionerna. De påpekade också att ii) den tröskel på 100 kW som används av PJM gäller för mindre regionala upphandlingar och därför inte går att jämföra med.

(144) Flera berörda parter förklarade att ett anbudsgarantikrav var nödvändigt för att säkerställa faktisk leverans och avskräcka spekulativa projekt. En berörd part uppgav att, i de övergångsauktioner där kravet på anbudsgaranti endast uppgick till 10 % av den normala nivån, levererades inte en stor andel av den nya kapaciteten (25 %).

(145) Dessutom påpekade vissa berörda parter på de fördelar som efterfrågeflexibiliteten ges jämfört med andra tekniker:

a) Leverantörer av efterfrågeflexibilitet som inte är bekräftad, som inte levererar all sina kapacitet under testerna av efterfrågeflexibiliteten förlorar bara sin anbudsgaranti i proportion därmed, under förutsättning att de fortfarande levererar minst 90 % av den ursprungliga kapacitet som de är skyldiga att leverera, och till och med då kan den kapacitetsmarknadsenhet som tillhandahåller efterfrågeflexibilitet fortfarande behålla sitt kapacitetsavtal och undvika uppsägningsavgifter, under förutsättning att den ligger kvar över tröskelvärdet på 2 MW.

b) Uppsägningsavgifterna är lägre för efterfrågeflexibilitet (upp till 10 000 GBP/MW) än för andra former av kapacitet (upp till 35 000 GBP/MW).

c) Gemensam testning gör det möjligt för leverantörer av efterfrågeflexibilitet att göra testningen av efterfrågeflexibilitet riskfri genom att sprida risken för leveransunderskott över ett antal olika kapacitetsmarknadsenheter (alla kapacitetsmarknadsenheter som levererar för mycket kan alltså användas för att kompensera för de enheter som levererar för lite).

d) Sedan 2015 behöver leverantörer av efterfrågeflexibilitet endast lämna en anbudsgaranti en gång för en kapacitetsmarknadsenhet som tillhandahåller efterfrågeflexibilitet som inte är bekräftad, och kan väljas ut på förhand för flera på varandra följande auktioner samtidigt som de endast lämnar en enda anbudsgaranti.

e) Under 2016 höjde regeringen anbudsgarantin inför auktioner för nybyggd produktion till 10 000 GBP/MW, medan samma anbudsgaranti för efterfrågeflexibilitet som inte är bekräftad låg kvar på 5 000 GBP/MW.

f) Den automatiska rätten för leverantörer av efterfrågeflexibilitet att delta i auktionen som ”prisfixerare” och lämna anbud som överstiger den tröskel som ”pristagarna” måste godta.

g) En enhetlig reduktionsfaktor på 84 % för efterfrågeflexibilitet oberoende av den teknik som används för att tillhandahålla kapacitet, medan övriga teknikklasser har specifika reduktionsfaktorer i intervallet 17–96 %.

h) Möjligheten för leverantörer av efterfrågeflexibilitet att delta i andrahandshandel innan kapaciteten har bekräftats.

3.2.3.5 Är åtgärden öppen för förnybara energikällor och nya tekniker?

(146) Vissa berörda parter påstod att vissa förnybara energikällor – i synnerhet vindkraft och solenergi – i nuläget inte får delta i kapacitetsmarknaden, i strid med miljö- och energiriktlinjerna. De välkomnade visserligen antagandet av nya regler för solkraft och vindkraft i juni 2019, men kritiserade det faktum att dessa regler inte gällde redan 2014 och att de nya reglerna var begränsade till vind- och solkraft och inte inkluderade andra förnybara energikällor eller nya tekniker. En vindkraftpark godkändes till exempel inte vid förhandsurvalet inför T-4-auktionen 2017. Det fanns inte heller någon mekanism för förhandsurval av säljbara förnybara energikällor för (den inställda) T-4-auktionen under 2018 (för leveransåret 2022/2023). Andra kritiserade att de reduktionsfaktorer som är tillämpliga på förnybara energikällor som alltför restriktiva.

(147) En annan berörd part invände mot att man inkluderat intermittenta förnybara energikällor i kapacitetsmarknaden – i synnerhet sådana som byggs och finansieras genom andra stödåtgärder– eftersom de skulle fortsätta att användas oberoende av kapacitetsmarknadsbetalningarna och kanske inte kan producera och sälja elektricitet i en situation då elnätet är hårt belastat.

3.2.3.6 Deltagande av sammanlänkningskapacitet

(148) Många berörda parter pekade på det långsiktiga målet att säkerställa direkt deltagande av utländska kapaciteter samtidigt som de framhävde behovet av att ge Förenade kungariket tillräckligt med tid att anpassa sig till det, i linje med förordning (EU) 2019/943.

(149) Andra parter kritiserade dock den nuvarande sammanlänkningsledda modell som används i Förenade kungariket, och krävde att man snabbt skulle gå över till direkt deltagande för utländsk kapacitet. En synpunkt rörde det faktum att sammanlänkningar är garanterade reglerade intäkter genom mekanismen med ”minimi- och maximibetalningar”. Dessa sammanlänkningar bör därför inte delta i kapacitetsmarknaden så länge som produktionsprojekt som erhåller stöd inte har rätt att delta.

(150) En berörd part kommenterade att sammanlänkningar borde ha fått delta i den T-1-auktion som hölls tidigt under 2018 för leveransåret 2018/2019. Parten kritiserade också att sammanlänkningar uteslöts från kapacitetskontrakt som är längre än ett år, liksom den reduktionsmetod som används för sammanlänkningar och som beskrivs som diskriminerande, framför allt eftersom den beräknas individuellt snarare än per tekniktyp. Den beräknas nämligen så för andra tekniker som deltar i kapacitetsmarknaden.

3.3 **Åtgärdens proportionalitet**

(151) En berörd part ifrågasatte den brittiska kapacitetsmarknadens förenlighet med punkt 230 i miljö- och energiriktlinjerna eftersom befintliga producenter som valdes ut i kapacitetsmarknadsauktionerna fick ett pris på 22,50 GBP/kW/år under 2016, medan de 2017 fick ett pris på 8,40 GBP/kW/år, vilket tyder på överkompensation och oväntade intäkter.

3.3.1 *Skillnader i de tillämpliga kontraktslängderna*

(152) Synpunkterna på de tillämpliga kontraktslängderna sammanfattas i skälen 134–136.

3.3.2 *Uteslutande av långsiktiga effektreserver*

(153) En berörd part hävdar att deltagandet av aktörer som bidrar till långsiktiga effektreserver (se skäl 32 f) i kapacitetsmarknaden skulle leda till oväntade intäkter, och att ett uteslutande av dessa inte skulle undergräva den ursprungliga affärsnyttan. Dessa aktörer skulle dessutom kunna delta i kapacitetsmarknaden och i de årliga auktionerna om kortsiktiga effektreservkontrakt, och följaktligen (om deras anbud valdes ut i kapacitetsmarknadsauktionerna) överge sina långsiktiga effektreservkontrakt utan att behöva böta.

(154) En annan berörd part hävdar att det inte är sannolikt att de som bidrar till långsiktiga effektreserver erhåller oväntade intäkter eftersom kapacitetsmarknaden ska ha lett till lägre obalanspriser, lägre grossistpriser och ett lägre utnyttjande av effektreservsanläggningar. Sådana aktörer skulle därtill i själva verket vara uteslutna eftersom de slutgiltiga kapacitetsmarknadsreglerna specificerade att enbart kraftverk som togs i drift efter 2014 skulle klassificeras som nybyggda. Dessutom skulle bankerna inte godta ett kapacitetsmarknadsavtal på ett enda år framför ett femtonårigt effektreservkontrakt. De hävdar också att det skulle vara mer proportionerligt att använda en claw-back-mekanism än att utesluta dessa aktörer helt och hållet, och föreslår att deras anläggning borde tilldelas de kapacitetsmarknadsavtal som den borde ha tilldelats under 2014 och därefter retroaktivt.

3.3.3 *Metod för kostnadstäckning*

(155) Metoden för kostnadstäckning baseras på elförbrukningen mellan kl. 16.00 och 19.00 varje vardag under vintern. Såsom förklaras i skäl 187 i beslutet att inleda förfarandet planerade Förenade kungariket inledningsvis, innan det nationella offentliga samrådet om kapacitetsmekanismen, att avgifternas storlek skulle beräknas på grundval av elleverantörernas marknadsandel av den elefterfrågan som registrerats under de så kallade triadperioderna. Det vill säga de tre halvtimmeslånga perioder som registrerar den högsta årliga elförbrukningen i Förenade kungariket under perioden mellan november och februari.

(156) De flesta parter som inkom med synpunkter på denna punkt anser att kostnadstäckningsmetoden är proportionerlig. De menar att den nuvarande metoden ger rätt balans mellan, å ena sidan, en förutsägbar och rättvis grund för debiteringen av leverantörerna, och, å andra sidan, upprätthållandet av en signal om att minska efterfrågan under den förväntade perioden med hög belastning.

(157) Vissa berörda parter ifrågasatte även den alternativa ”triadmetoden”:

a) Den skulle inte uppnå någon väsentlig minskning av den mängd kapacitet som ska anskaffas genom kapacitetsmarknaden, eller av kostnaden för den kapaciteten.

b) Den skulle ha överfört kostnaderna för kapacitetsmarknaden på de inhemska konsumenterna i oproportionerligt hög grad.

c) Den skulle ha utgjort en oförutsägbar grund för beräkningen av avgifter – eftersom det är svårt att göra prognoser för tillgången vid triader.

d) De situationer då elnätet är hårt belastat skulle inte nödvändigtvis stå i relation till de tre halvtimmeslånga perioder som utgör triaderna.

e) Leverantörernas av efterfrågeflexibilitet och/eller den integrerade produktionens verksamhet för att undvika triaderna (som används för att finansiera andra åtgärder) har lett till ineffektiva dirigeringsbeslut och sänkt grossistpriserna vid de tidpunkter då efterfrågan är som störst.

(158) Andra berörda parter kritiserade den valda metoden för kostnadstäckning. De hävdar att i) den är oförenlig med förväntningen att kapacitetsmarknaden bara skulle aktiveras vid efterfrågetoppar, ii) det är få leverantörer av efterfrågeflexibilitet som skulle kunna minska efterfrågan varje veckodag under vintern mellan 16.00 och 19.00 och att iii) den ”verkliga” kapacitetsbristen skulle vara överskattad och de övergripande kapacitetsmarknadskostnaderna skulle vara högre. Dessa parter hävdar också att en metod som baseras på triadperioderna skulle vara bättre lämpad, eftersom den skulle skapa en marknad för undvikande av kapacitetsmarknadskostnader. En berörd part framförde ett antal ytterligare argument: Triadmetoden skulle inte påverka prisförutsägbarheten för de flesta leverantörer eftersom nästan alla inhemska kunder och småföretag är profilavräknade. Undvikandet av triader har bidragit till att uppmuntra flexibla kunder att delta i efterfrågeflexibiliteten. Den metod som baseras på 16.00–19.00 uppmuntrar användningen av förorenande produktion som inte mäts för att minska efterfrågan under dessa perioder.

(159) Vissa berörda parter stödde kommissionens ståndpunkt som förklaras i skäl 187 i beslutet att inleda förfarandet, om att kommissionen, när den bedömer frågan, också kommer att ta hänsyn till punkt 25 i miljö- och energiriktlinjerna, som anger att förenligheten hos åtgärden endast bör bedömas på grundval av de kriterier som fastställs i avsnitt 3.9.5 i dessa riktlinjer. Denna bestämmelse innehåller ingen hänvisning till finansieringen av åtgärder för tillräcklig produktionskapacitet. Andra hänvisade däremot till tribunalens dom för att kritisera denna ståndpunkt.

3.4 **Undvikande av negativa effekter på handel och konkurrens**

(160) Vissa berörda parter menade att kapacitetsmarknaden i) uttryckligen borde vara utformad för att minska utsläppen av växthusgaser genom att stödja systemtrygghet genom tekniker med nollutsläpp, eller ii) stödja mer förnybar energi eller iii) främja energikällor som är strategiskt viktiga för att fasa ut fossila bränslen, samtidigt som den stegvis utesluter förorenande bränslen eller tekniker som inte är förenliga med en elsektor utan koldioxidutsläpp.

(161) I vissa synpunkter framhölls det att kommissionens undersökning borde ta hänsyn till de nya regler för kapacitetsmekanismer som avses i förordning (EU) 2019/943, i synnerhet för att begränsa kapacitet med stora koldioxidutsläpp.

3.5 **Skyldighet att vänta med att genomföra stödet**

(162) Vissa berörda parter belyste ett antal åtgärder som Förenade kungariket vidtagit efter tribunalens dom (se skäl 18) – anordnande av en ersättande T-1-auktion och (möjligtvis) en T-3-auktion (se skälen 53 och 156 i beslutet att inleda förfarandet). Genom dessa åtgärder skulle befintliga avtal fortsätta att genomföras i utbyte mot möjligheten att få betalt i efterskott, och innebära fortsatt insamling av leverantörsavgifter. Detta skulle ge deltagarna på kapacitetsmarknaden en ekonomisk fördel under perioden då stöd inte fick beviljas och skulle därmed utgöra olagligt stöd.

(163) Dessa parter bad kommissionen att utfärda ett föreläggande om att avbryta utbetalningen av ett stöd i enlighet med artikel 13.1 i rådets förordning (EU) 2015/1589 ([45]), vilket krävde att Förenade kungariket avbröt utbetalningen av allt olagligt stöd till dess att kommissionen har fattat ett beslut om att stödet är förenligt.

4. **SYNPUNKTER FRÅN FÖRENADE KUNGARIKET**

(164) I detta avsnitt sammanfattas de synpunkter som togs emot från Förenade kungariket den 12 april 2019 på beslutet att inleda förfarandet och de som togs emot den 7 juni 2019, 19 juli 2019 och den 12 september 2019.

4.1 **Mål av gemensamt intresse och åtgärdens nödvändighet**

(165) Enligt Förenade kungariket visar dess analys, som stöds av den nationella nätoperatören, att avsaknaden av en kapacitetsmarknad skulle påverka landets elförsörjningstrygghet negativt och höja den förväntade förlorade lasten till över tillförlitlighetsnormen på 3 timmar/år under alla år från och med 2019/2020. Den 7 juni 2019 uppgav Förenade kungariket att myndigheterna tillsammans med den nationella nätoperatören hade granskat den analys som lämnades in i december 2018 och som beskrivs i skälen 102 till 104 (och skälen 94 till 96 i beslutet att inleda förfarandet), och bekräftade att den fortsätter att utgöra den senaste och bästa uppfattningen av behovet av kapacitetsmarknaden.

(166) Förenade kungariket instämmer inte i påståendet om att dess elektricitetsmarknad är mättad:

a) Det förfarande för fastställande av parametrar som används av den nationella nätoperatören är inte överdrivet konservativt utan syftar i stället till att försöka säkerställa en lämplig balans mellan riskerna (mellan alltför stora inköp och otillräcklig kapacitet) i vad som till sin natur är en osäker process. Förenade kungariket påminner om att Ofgem ger den nationella nätoperatören incitament för att förutspå efterfrågan korrekt ([46]).

b) De kapacitetsmarginaler för vintern 2018/2019 som var bättre än väntar illustrerar den påtagliga osäkerhet och de utmaningar som hör ihop med ett korrekt fastställande av de framtida kapacitetsbehoven (med hänsyn tagen till att bedömningen för 2018/2019 slutfördes tidigt under 2014). I nätoperatörens rapport om utsikterna inför vintern förklarades att vissa större enheter, som inte valdes ut i kapacitetsmarknadsauktionen, förväntades fortsätta sin verksamhet under 2018/2019. Detta skulle kunna bero på högre grossistpriser som drivs på av de stigande gaspriserna och kolkostnaderna.

c) Denna oväntade och gynnsamma förändring av marknadsvillkoren inför vintern 2018/2019 gjorde det också möjligt för Förenade kungarikets regering att göra betryggande uttalanden om försörjningstryggheten den vintern, trots tribunalens dom. Även om auktionspriserna i nuläget är låga menar landet att detta är en av fördelarna med kapacitetsmarknaden – att hög konkurrens i samband med auktionerna har säkrat den kapacitet som behövs, till viss del även ny kapacitet, till en lägre kostnad för konsumenterna än vad man inledningsvis väntade sig.

d) Vad gäller påståendet om att den betydande tillväxten bland sammanlänkningar har lett till ett alltför stort kapacitetsutbud påpekar Förenade kungariket att sammanlänkningarna deltar i kapacitetsauktioner, vilket innebär att deras bidrag till landets kapacitetsbehov beaktas i vederbörlig ordning. Reduktionsfaktorerna för sammanlänkningar ses över årligen för att säkerställa att de fortfarande är lämpliga.

(167) Förenade kungariket bestrider påståendet om att en marknad som uteslutande hanterar energi skulle kunna säkerställa tillräcklig produktionskapaciteten på ett bättre sätt. i) Förenade kungariket påminner om de marknadsmisslyckanden som beskrivs i skälen 105–109 (och i skälen 97–101 i beslutet att inleda förfarandet). ii) När det gäller införandet av smarta mätare är det i nuläget färre än en tredjedel av konsumenterna som använder sådana mätare, och dynamiska varierande taxor har precis börjat användas. Förenade kungariket anser därför inte att marknadsmisslyckandet för tillförlitlighet som en allmännytta har förändrats särskilt mycket sedan 2014, och att

([45]) Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 24.9.2015, s. 9).

([46]) Ofgem noterar följande i sin rapport om energimarknadens tillstånd från 2018: Den nationella nätoperatörens prognoser för överföringsefterfrågan har konsekvent överstigit utbudet sedan 2011, med ett genomsnitt på omkring 1,5 GW. Medan det kan anses försiktigt för den systemansvarige att följa en konservativ metod när det gäller att förutspå efterfrågan måste detta balanseras mot kostnaderna för att anskaffa ytterligare kapacitet. Under det senaste åren har den nationella nätoperatören gjort ett antal ändringar av sitt förfarande för utarbetande av efterfrågeprognoser, vilket sammantaget ledde till att den sänkte sin uppfattning om den underliggande efterfrågan.

det är allt för tidigt att bedöma i vilken utsträckning ett bredare införande i framtiden kommer att påverka detta marknadsmisslyckande. iii) Obalansreformen har lett till högre obalanspriser vid efterfrågetoppar sedan införandet av kapacitetsmarknaden, men den naturligt höga osäkerhetsnivån vad gäller situationer med brist på el innebär att det är en riskfylld strategi för investerare att endast förlita sig på omfattande ersättning vid brister: Det är inte sannolikt att denna reform i sig kommer att lösa problemet med för lite pengar. iv) Vad gäller hänvisningen till Internationella energiorganets granskning av Australiens energipolitik under 2018 påpekar Förenade kungariket att Australien har högre elpriser eftersom det saknas konkurrens och landet har strukturella problem, inte på grund av att dess marknad som uteslutande hanterar energi fungerar väl.

(168) Förenade kungariket bestrider också påståendet om att kapacitetsmarknaden skulle innebära att problemet med för lite pengar består. i) Genom det konkurrensutsatta auktionsförfarandet avslöjas i vilken omfattning det finns för lite pengar. I takt med att man tar itu med de bakomliggande frågor som ledde till att det finns för lite pengar och potentialen att säkra ersättning när det råder elbrist genom elmarknaden ökar, förväntar sig Förenade kungariket att marknadsdeltagarna kommer att bli mindre beroende av kapacitetsmarknadsintäkter eftersom konkurrensutsatta auktioner kommer att driva auktionspriserna mot noll. Då är det möjligt att kapacitetsmarknaden inte längre kommer att behövas. ii) Tvärtemot vad vissa berörda parter hävdar anser Förenade kungariket att priserna på elmarknaden inte påverkades av tribunalens dom eller efterföljande beslut av eller tillkännagivanden från regeringen. När man tittar på mer långsiktiga trender verkar de genomsnittliga baslastpriserna och prisvolatiliteten faktiskt ha ökat sedan kapacitetsmarknadens första leveransår 2017/2018. Detta tyder på att andra faktorer påverkar priserna mer, och att vissa berörda parter överskattar den prisdämpande effekt som kapacitetsmarknaden har.

(169) Enligt Förenade kungariket, som citerar den nationella nätoperatörens elkapacitetsrapport om reformen av elmarknaden från 2018, finns det mycket få uppgifter om efterfrågeflexibilitet tillgängliga och den bästa källan till efterfrågeflexibilitetskontrakten är kapacitetsmarknadsregistren, vilket beskrivs i tabell 2 i beslutet att inleda förfarandet (se tabell 1 i detta beslut). En analys av resultaten av de första övergångsauktionerna (se tabell 4) visar att omkring 70 % av den efterfrågeflexibilitet som vann avtal utgjordes av produktion som inte mäts, vanligen reservgeneratorer med diesel. Enligt Förenade kungariket framgår det av en nylig branschundersökning bland leverantörer av efterfrågeflexibilitet att befintlig efterfrågeflexibilitet i hög grad redan deltar (70 %) i kapacitetsmarknaden. Uppskattningarna av den efterfrågeflexibilitet som deltar i andra eltjänster tycks vara liknande: Den mängd efterfrågeflexibilitet som deltog i den nationella nätoperatörens portfölj av balansprodukter och balanstjänster under 2015 var ungefär 708 MW. Förenade kungariket uppger att det har gjorts många försök att uppskatta den totala potentiella mängden efterfrågeflexibilitetskapacitet i landet, men att dessa uppskattningar åtföljs av förbehåll som ofta beror på att det saknas verkliga uppgifter. Detta leder därför till mycket olika uppskattningar. Till exempel uppgav Förenade kungariket att även om Association for Decentralized Energy under 2016 uppskattade att det kunde finnas upp till 9,8 GW komponenter i landet som kunde stängas ner minst en gång om året 2020, fastställs i den nationella nätoperatörens framtidsscenario för energi att det kan finnas upp till 1 GW hållbar industriell och kommersiell efterfrågeflexibilitet i form av effektsänkning 2019/2020, som ungefär förväntas fördubblas inom tio år.

(170) Vad gäller övergångsauktionerna uppger Förenade kungariket att de specifikt har utformats för att stödja sektorn för efterfrågeflexibilitet, och i oberoende utvärderingar av övergångsauktionerna konstaterades det att de i stort sett lyckades uppnå sitt mål. Ett sekundärt mål med övergångsauktionerna var att bidra till att förbättra förståelsen för sektorn. De bevis som samlades in som en del av dessa utvärderingar visade hur man skulle kunna uppmuntra leverantörerna av efterfrågeflexibilitet att delta i kapacitetsmarknaden, något som nu har genomförts eller håller på att genomföras (se ”gemensam testning” i skäl 145), genom omfördelning av komponenterna tillhörande kapacitetsmarknadsenheter som tillhandahåller efterfrågeflexibilitet (se skäl 180). Slutligen uppger Förenade kungariket att deltagarna i övergångsauktionerna förhindrades från att delta i T-4-auktionerna under 2014 och 2015 (de får delta i alla andra T-4-auktioner) eftersom de inte behövde det ytterligare stöd som fanns tillgängligt via övergångsauktionen, och alltså redan var tillräckligt mogna för att konkurrera i dessa auktioner. Deltagarna i övergångsauktionen fick dock delta i T-1-auktionerna för de motsvarande leveransåren, vilket säkerställde att deltagarna i övergångsauktionerna hade en avsättningsmöjlighet varje enskilt leveransår.

4.2 **Åtgärdens ändamålsenlighet**

4.2.1 *Valet av instrument*

(171) Förenade kungariket instämmer inte i vissa berörda parters åsikter om att en strategisk reserv vore bättre för den marknadstäckande kapacitetsmarknaden. Trots att landet medger att strategiska reserver kan vara ett effektivt sätt att hantera tillfälliga problem med produktionskapacitetens tillräcklighet, är de sämre lämpade på marknader där kapacitetsproblemen är mer akuta eller utdragna eftersom de innebär en större risk för att marknaden snedvrids. Enligt Förenade kungariket beror detta på flera olika faktorer, bland annat oförmåga att hålla reserven utanför

marknaden, kravet på en mer central förvaltning av en sådan strategisk reserv, vilket skulle kunna leda till att otillräcklig eller olämplig reservkapacitet köps, och risken för att reserven blir allt större med tiden eftersom anläggningar väljer att ”manipulera” mekanismen och hellre stannar kvar i reserven än tar risken att delta på en marknad som uteslutande hanterar elektricitet ([47]).

(172) Dessutom menar Förenade kungariket att en strategisk reserv inte skulle stimulera investeringar i nya anläggningar. Den skulle däremot faktiskt kunna skapa ett pristak (eller vad som upplevs som ett pristak) på marknaden eftersom investerarna kan oroa sig över att de nationella myndigheterna, om priserna höjs kraftigt, skulle pressas att sänka reservens dirigeringspris – och slopa ersättningen i samband med elbrist och därmed undergräva deras investeringsplaner. Enligt landet är marknadstäckande kapacitetsmarknader mer effektiva när det gäller att stimulera investeringar i ny kapacitet för att hantera problem med produktionskapacitetens tillräcklighet på lång sikt.

4.2.2 *Ersättning som uteslutande baseras på ren tillgång till kapacitet*

(173) Förenade kungariket uppger att den valde förvarningsöverenskommelserna inför situationer med hög belastning för att följa kraven i miljö- och energiriktlinjerna, i synnerhet punkt 225 om ersättning av ren tillgång snarare än levererad energi. En särskild dirigeringsmekanism skulle störa marknadernas funktion. Som en del av sin femårsöversyn planerar landet att undersöka mekanismer som kan tillhandahålla mer information till deltagarna med avseende på situationer med hög belastning, men inte att införa ett läge med fullständig dirigering.

(174) Vad gäller effektiviteten hos kapacitetsmarknadens system för sanktioner kommer Förenade kungariket att överväga att stärka detta system för att bemöta det allt större deltagandet av icke-konventionella tekniker som en uppföljning av översynen efter fem år.

(175) Förenade kungariket medger att kapacitetsleverantörer kan få böta om de misslyckas med att fysiskt leverera energi i situationer med hög belastning. Mot denna bakgrund kan kapacitetsmarknaden anses följa en modell med ”levererad energi”. När det gäller kapacitetsmarknaden är det dock mycket osannolikt att det uppstår snedvridningar av dirigeringen eftersom situationer med hög belastning definieras med hänsyn till den nationella nätoperatörens åtgärder som en sista utväg om marknaden inte har lyckats leverera. Därmed skulle kapacitetsmarknaden vara i linje med punkt 225 i miljö- och energiriktlinjerna.

4.2.3 *Är åtgärden öppen för alla relevanta kapacitetsleverantörer?*

4.2.3.1 Potentiell diskriminering mot leverantörer av efterfrågeflexibilitet då det saknas tidsbundna leveransavtal

(176) Förenade kungariket uppger att en ”periodiserad” variant av de standardmässiga kapacitetsavtalen fanns tillgängliga för kapacitetsaktörer som deltog i kapacitetsauktionerna: Kapacitetsleverantörerna kunde välja att göra sin kapacitet tillgänglig mellan kl. 16.00 och 19.00 enbart i utbyte mot reducerade kapacitetsbetalningar. Efterfrågan på denna produkt i övergångsauktionerna var dock mycket liten: bara en av de 89 kapacitetsmarknadsenheter vars anbud antogs i auktionerna valde denna typ av avtal. Enligt Förenade kungariket kan inte avsaknaden av en periodiserad produkt i de huvudsakliga auktionerna betraktas som ett betydande hinder för deltagande. Dessutom menar landets regering att de periodiserade kapacitetsavtalen inte helt uppfyller kravet på tillräcklig produktionskapacitet (situationer med hög belastning i elnätet är inte nödvändigtvis begränsade till denna tidpunkt under dagen) och att de skulle skapa ytterligare problem vid beräkningen av det sammanlagda kapacitetskravet för ett viss leveransår.

4.2.3.2 Skillnader i de tillämpliga kontraktslängderna

(177) Förenade kungariket hävdar att utan tillgång till längre avtal är det inte säkert att ny, projektfinansierad produktion kan delta i kapacitetsauktionerna Utan denna längre avskrivningsperiod skulle sökande med projektfinansierade utbyggnader behöva lämna höga anbud, som rent av kan överskrida auktionens pristak. Detta skulle i sin tur öka anbudsnivåerna på ett onödigt sätt – och öka det övergripande stöd som betalas genom kapacitetsmarknaden och risken för att andra kapacitetsleverantörer gör oväntade intäkter. Resultatet skulle till och med kunna bli att nybyggd kapacitet inte alls deltog i auktionen, och att konkurrensen i samband med auktionerna därmed minskade.

(178) Förenade kungariket understryker att de berörda parternas synpunkter på de låga kapitalutgiftsnivåerna för leverantörer av efterfrågeflexibilitet är förenliga med den information om kapitalkostnaderna för efterfrågeflexibilitet i form av effektsänkning som samlats in genom den oberoende utvärderingen av den andra övergångsauktionen. Förenade kungariket anser att den genomsnittliga kostnaden på 0,15 GBP/kW är försumbar när den jämförs mot den lägsta kapitalutgiftströskeln på 270 GBP/kW som gäller för femtonåriga avtal. När det gäller argumentet om att

([47]) Det sistnämnda är känt som ”snöbollseffekten”.

aggregatorer har höga personalkostnader som har att göra med administration och kundrekrytering påpekar Förenade kungariket att detta argument endast är relevant för aggregeringen, inte för efterfrågeflexibiliteten i sig, och att liknande argument skulle kunna framföras för andra typer av kapacitet Dessutom uppger Förenade kungariket att ny efterfrågeflexibilitet med produktion som inte mäts också skulle kunna delta i kapacitetsmarknaden som produktion och lämna anbud på femtonåriga avtal.

(179) Förenade kungariket påpekar att principen om icke-diskriminering inte kräver att alla företag alltid ska behandlas på exakt samma sätt. Olika behandling kan motiveras rent objektivt och kan i själva verket vara nödvändigt för att undvika diskriminering. efterfrågeflexibilitet och nybyggd produktion befinner sig inte i samma situation, till exempel i fråga om storleken på deras kapitalutgifter. De behöver alltså inte nödvändigtvis behandlas på samma sätt med avseende på de tillgängliga kontraktslängderna. Auktionsresultaten hittills visar inte på att den olikartade tillgången till längre avtal i praktiken snedvrider auktionsutfallen. Resultatet för leverantörerna av efterfrågeflexibilitet kan jämföras med (och är regelbundet bättre än) resultatet för nybyggd produktion: vid den senaste T-4-auktionen fick till exempel efterfrågeflexibilitet som inte är bekräftad en högre framgångsgrad och en större total volym än nybyggd produktion.

(180) Slutligen uppger Förenade kungariket att kapacitetsmarknadsreglerna ändrades i juni 2019 för att låta leverantörerna av efterfrågeflexibilitet omfördela komponenterna tillhörande deras kapacitetsmarknadsenhet under kontraktsperioden. Landet hävdar att om man i detta fall skulle låta leverantörerna av efterfrågeflexibilitet, utan korrekt reglering, få tillgång till längre kontrakt skulle detta kunna skapa ett kryphål i systemet. Leverantörerna av efterfrågeflexibilitet kan aggregera fyra komponenter för att på konstgjort väg uppnå tröskelvärdena för kapitalutgifter innan de byter ut dem mot billigare sådana under genomförandet av kontraktet.

(181) Vad gäller utestängningen av sammanlänkningar från längre kontrakt påpekar Förenade kungariket att det, trots bristen på fleråriga avtal för sammanlänkningar på kapacitetsmarknaden, finns planer på flera sammanlänkningsprojekt, vilket tyder på att längre avtal inte behövs för att stimulera sådana investeringar.

(182) Förenade kungariket anser att principen om att använda tröskelvärden för kapitalutgifter för att fastställa kontraktslängden fortfarande är lämplig och skulle kunna förlängas. Därför åtog sig Förenade kungariket följande den 12 september 2019:

a) Att låta alla typer av kapacitet (förutom sammanlänkningar) ansöka om förhandsurval för att få lämna anbud om de olika kontraktslängder som finns tillgängliga om de kan visa att de uppfyller de tröskelvärden för kapitalutgifter som beskrivs i skäl 75, och

b) att hålla dessa tröskelvärden för kapitalutgifter under uppsyn för att se till att de förblir lämpliga.

4.2.3.3 Begränsad garanti för volymen i T-1-auktionen

(183) Den valda strategin där man avsätter kapacitet för T-1-auktionen syftar till att balansera riskerna för försörjningstryggheten (vilket skulle gynna en större volym vid en T-4-auktion) och riskerna för att man anskaffar för mycket kapacitet (vilket skulle gynna en större volym vid T-1-auktionerna). Dessutom ses T-1-auktionerna som den bästa avsättningsmöjligheten för efterfrågeflexibilitetskapacitet, eftersom sådan kapacitet i regel har kortare ledtider.

(184) Den angivna auktionsvolymen i beslutet från 2014 har hittills följts, då de faktiska volymer som auktionerades i T-1 överskrider den volym som reserverades fyra år tidigare.

(185) Förenade kungariket uppgav också att om man reserverade kapacitet fyra år i förväg för T-1-auktionerna skulle en fast procentandel av den totala kapacitetsmängden för leveransåret minska den mängd kapacitet som finns tillgänglig för nya anläggningar i T-4, och skulle därför vara diskriminerande. Detta skulle också öka T-1-auktionens volym till en nivå som inte nödvändigtvis kan uppfyllas och kan leda till T-1-auktioner utan konkurrens, framför allt om de sammanfaller med att ytterligare anläggningar stänger.

(186) Statssekreterarens möjlighet att skjuta upp eller ställa in en kapacitetsauktion (se skälen 65 och 138) behövs för att säkerställa en effektiv tillsyn över kapacitetsmarknaden och auktionsförfarandet, liksom för att göra det möjligt för Förenade kungarikets regering att vidta åtgärder under oförutsedda omständigheter (t.ex. inställda auktioner efter tribunalens dom). Förenade kungariket påpekar att dessa arrangemang påverkar både T-4- och T-1-auktionerna och alla deltagare som valts ut i förhandsurvalet i lika hög grad. Detta kan därför inte anses missgynna en särskild typ av kapacitetsleverantör.

(187) För att fortsätta att ge kapacitetsleverantörerna insyn åtog sig Förenade kungariket den 12 september 2019 att göra följande:

a) Att fortsätta att anskaffa kapacitet under auktionerna för leverans året efter på minst 50 % av den kapacitet som reserverats fyra år tidigare som en del av förfarandet för fastställande av parametrar för auktionen för leverans fyra år senare för samma leveransår.

b) Att fortsätta att använda den metod för att avsätta kapacitet som baseras på ett konfidensintervall på 95 % och som beskrivs i skäl 62 för att avgöra den minsta mängd kapacitet som ska avsättas för en auktion för leverans året efter.

(188) Förenade kungariket hävdar följande: i) En T-2-auktion som riktas mot mindre, decentraliserad produktion skulle diskriminera anläggningar som tar längre tid att uppföra. Behovet av en T-2-auktion är dessutom oklart eftersom småskalig integrerad produktion med kortare byggtider hittills har varit en av de mest framgångsrika kategorierna av ny produktion i T-4-auktionerna. ii) Veckovisa auktioner skulle inte ge de långsiktiga investeringssignaler som är ett av kapacitetsmarknadens mål, och det är oklart hur detta skulle kunna gynna försörjningstryggheten eller hur det skulle skilja sig från den existerande andrahandshandeln.

4.2.3.4 Lägsta tröskelvärde för deltagande

(189) Förenade kungariket påpekar att syftet med tröskelvärdet på minst 2 MW är att se till att administrationen av kapacitetsmarknadsprocesserna förblir hanterbar. Möjligheten att aggregera kapacitet säkerställer att mindre kapaciteter inte stängs ute från eller missgynnas på kapacitetsmarknaden. Den andra övergångsauktionen väckte inget större intresse hos kapacitetsmarknadsenheter på mindre än 2 MW (se skäl 68). Förenade kungariket påpekar att det under de senaste auktionerna inte förekom någon koncentration av kapacitetsmarknadsenheter kring tröskeln på 2 MW, vilket man hade kunnat förvänta sig om mindre kapacitetsmarknadsenheter föredrogs eller önskades. I Förenade kungarikets anmälan från 2014 påminns det dessutom om att 2 MW är ett lågt tröskelvärde, framför allt då den nationella nätoperatörens balanseringstjänster under 2014 hade högre tröskelvärden för deltagande (den kortsiktiga effektreserven och frekvenssvaret fastställdes till 3 MW) och eftersom den var mycket lägre än den som användes i många andra europeiska kapacitetsmekanismer, där tröskelvärden på 10–50 MW inte var ovanliga (med hänvisning till slutrapporten om branschutredningen om kapacitetsmekanismer ([48])).

(190) Förenade kungariket instämmer i synpunkterna från de berörda parterna i skälen 143–145.

(191) Förenade kungariket uppger att deltagande som en del av en aggregerad kapacitetsmarknadsenhet i de flesta fall borde skydda mot riskerna för att leveranser inte tillhandahålls. Aggregatorn kan utforma sina kapacitetsmarknadsenheter så att om en komponent fallerar kan den ersättas av någon annan komponent, antingen inom samma kapacitetsmarknadsenhet eller av någon annan sådan enhet i portföljen, och därigenom minskar risken för sanktioner eller uppsägningsavgifter.

(192) Förenade kungariket menar också att det anses lämpligt att behålla anbudsgarantin på hälften av nivån för nybyggd produktion för att säkerställa att kravet inte skapar ett orättvist hinder för inträde på marknaden för nya leverantörer av efterfrågeflexibilitet. Leverantörer av efterfrågeflexibilitet måste visserligen betala hela anbudsgarantin trots att de flesta komponenterna har bekräftats, men i och med ändringen av regeln om komponentomfördelning (se skäl 180) har en flexibilitetsmekanism skapats för att ta itu med detta.

(193) Förenade kungariket medger att det kan finnas ett fåtal kapacitetsmarknadsenheter som är mindre än 2 MW och som vill delta i auktionen, men som inte vill aggregera kapacitet. Landet anser dock inte att tröskelvärdet på minst 2 MW utgör ett tekniskt hinder för leverantörer av efterfrågeflexibilitet att delta. Förenade kungariket medger emellertid att sedan 2014 har man rört sig mot lägre tröskelvärden på elmarknaderna, såsom tröskelvärdet på 1 MW för TERRE ([49]).

(194) För att ta hänsyn till den marknadsutveckling som beskrivs i skäl 193 åtog sig Förenade kungariket den 12 september 2019 följande:

a) Att sänka det lägsta tröskelvärdet för deltagande i kapacitetsmarknaden enligt beskrivningen i skälen 30 och 31 till 1 MW för alla auktioner för vilka förhandsurvalet inleds från och med januari 2020.

([48]) *Final Report of the Sector Inquiry on Capacity Mechanisms* (ej översatt till svenska), SWD(2016) 385 final.

([49]) *Trans-European Replacement Reserve Exchange*, en alleuropeisk marknad för balanseringstjänster som förväntas tas i bruk i slutet av 2019.

b) Att omvärdera denna tröskel senast i oktober 2021 för att undersöka potentialen för en ytterligare sänkning.

4.2.3.5 Är åtgärden öppen för förnybara energikällor och nya tekniker?

(195) Förenade kungariket anger att det under 2014 förväntades att vind- och solkraften, på grund av deras höga kapitalkostnader, skulle kräva omfattande och uttryckligt stöd till koldioxidsnåla tekniker, såsom CFD-kontrakten eller deras föregångare, åtagandet för förnybar energi. Mottagande av dessa bidrag skulle i själva verket hindra dem från att delta på kapacitetsmarknaden. Det ansågs därför onödigt att ta fram och införa regler för att göra det möjligt för dem att delta.

(196) Förenade kungariket tillstår att kapitalkostnaderna för vissa förnybara energikällor har sjunkit dramatiskt under de senaste åren. När det väl stod klart att det fanns ett intresse av att bygga ”bidragsfria” vind- och solkraftsanläggningar och inkludera dem på kapacitetsmarknaden undersökte myndigheterna vilka ändringar som krävdes och genomförde sedan dessa så snabbt som möjligt. Man inrättande bland annat en ny reduktionsmetod och säkerställde att det statligt stödet inte betalades ut dubbelt. De ändringar av kapacitetsmarknadsreglerna som krävdes för att lägga till dessa intermittenta tekniker antogs av landets parlament den 4 juni 2019. Förenade kungariket bekräftar att förnybara energikällor (vind- och solkraft) kommer att få delta i de T-1-, T-3- och T-4-auktioner som planeras till januari 2020 (under förutsättning att ett slutligt beslut om godkännande av statligt stöd fattas för systemet). Därmed skulle den vindkraftpark som nämns i skäl 146, som inte kunde delta i förhandsurvalet inför den T-4-auktion som ställdes in 2018, ändå kunna delta i den kommande T-3-auktionen, dvs. för samma leveransår (2022/2023).

(197) För att säkerställa att en situation som liknar den som beskrivs i skäl 146 upprepas åtog sig Förenade kungariket den 12 september 2019 att ta fram alla regler som är nödvändiga (som inkluderar men inte begränsas till reduktionsfaktorer) för att säkerställa ett effektivt deltagande av alla nya kapacitetstyper som på ett effektivt sätt kan bidra till att lösa problemet med produktionskapacitetens tillräcklighet, så snart som sådan kapacitet har potential att bidra till lösningen på detta problem.

(198) Förenade kungariket instämmer inte i synpunkten i skäl 147. Köldvågen i mars 2018, då vindkraften ansågs vara en stor anledning till att man lyckades undvika en situation med hög belastning, visar enligt Förenade kungariket att vindkraften absolut kan bidra till försörjningstryggheten. Efter en omfattande analys har därför en lämplig reduktionsmetod för sådana anläggningar utvecklats för att inkluderas i kapacitetsmarknaden.

4.2.3.6 Deltagande av sammanlänkningskapacitet

(199) Förenade kungariket menar att det alltid har varit tydligt att landet ser direkt deltagande av utländsk kapacitet på kapacitetsmarknaden som den bästa lösningen för att bidra till försörjningstryggheten. Det var dock inte möjligt att tillåta direkt utländskt deltagande av de skäl som beskrivs i skäl 35 (och i skäl 28 i beslutet att inleda förfarandet).

(200) Med hänsyn tagen till att andra medlemsstater sedan 2014 har infört marknadstäckande kapacitetsmekanismer med målet att tillåta direkt deltagande av utländska kapaciteter, och med hänsyn till ikraftträdandet av förordning (EU) 2019/943 av den 4 juli 2019, åtog sig Förenade kungariket den 12 september 2019 att göra följande:

a) Att sträva efter att tillåta direkt deltagande av utländsk kapacitet i auktioner för vilka förhandsurvalet inleds från och med januari 2020, under förutsättning att det finns samarbetsavtal med de systemansvariga för överföringssystemen i de angränsande länder där de deltagande kapaciteterna är lokaliserade, och under alla omständigheter,

b) att tillämpa direkt deltagande för utländsk kapacitet för alla auktioner för vilka förhandsurvalet inleds efter det att de metoder, gemensamma regler och villkor som nämns i artikel 26.11 i elektricitetsförordningen (EU) 2019/943 har godkänts av Acer och offentliggjorts på dess webbplats i enlighet med artikel 27 i samma förordning och har blivit tillämpliga.

(201) Förenade kungariket anser inte att systemet med minimi- och maximibetalningar för sammanlänkningar ger dem en orättvis fördel i kapacitetsmarknadsauktionen. Alla intäkter från kapacitetsmarknaden betraktas innan man bedömer en sammanlänknings intäkter, i förhållande till detta system. En sammanlänkning skulle bara få en minimibetalning om de totala intäkterna (inklusive intäkterna från kapacitetsmarknaden) ligger under den i förväg fastställda lägsta gränsen. Om de totala intäkterna överstiger den högsta gränsen kommer sammanlänkningen att betala tillbaka överskottet till konsumenten. Sammanlänkningarna fortsätter att vara exponerade för marknadspriser och fluktuerande intäkter inom ramarna för systemet med minimi- och maximibetalningar.

(202) Slutligen uppgav Förenade kungariket att man hade gjort det tydligt för alla intressenter sedan september 2014 att sammanlänkningar skulle få delta i auktionerna för leveransåret 2019/2020: De skulle därför inte få delta i den T-1-auktion som anordnades tidigt under 2018 för leveransåret 2018/2019. Enligt Förenade kungariket åtog sig landet, som en del av 2014 års bedömning av statliga stöd, att göra följande: Om efterhandsbedömningen visade att sammanlänkningarnas bidrag till den T-4-auktion som planerades för 2014 hade underskattats skulle Förenade kungariket minska kapacitetsmängden i 2017 års T-1-auktion i enlighet därmed (se skäl 124 i beslutet från 2014). Förenade kungariket menade att landet för att fullfölja detta åtagande behövde minska den mängd kapacitet som skulle anskaffas i samband med T-1 för leveransåret 2018/2019, vilket var oförenligt med en ökning av den mängd kapacitet som ska anskaffas (som skulle ha behövts för att låta sammanlänkningar delta i denna T-1-auktion). När det gäller den reduktionsmetod som används för sammanlänkningar uppgav Förenade kungariket att metoderna skiljer sig åt mellan tekniktyp för att säkerställa lika villkor. I synnerhet fastställs reduktionsfaktorerna på grundval av enskilda sammanlänkningar eftersom sammanlänkningarna och de anslutna marknaderna skiljer sig åt på flera sätt. Varje år inrättar för övrigt den nationella nätoperatören ett lämpligt modellerat intervall av reduktionsfaktorer för varje sammanlänkat land (med hjälp av en stokastisk modelleringsmetod som omfattar hela Europa). Denna övergripande metod valideras sedan av panelen med tekniska experter, som bekräftar att den nationella nätoperatörens analys är korrekt och lämplig, och sedan föreslår en lämplig reduktion från varje intervall. Statssekreteraren antar sedan de slutgiltiga värdena. Förenade kungariket underströk också att tilldelningen av längre kontrakt till sammanlänkningar skulle strida mot landets ståndpunkt om att sammanlänkningsmodellen är en kortsiktig lösning (se skäl 199) till dess att direkt utländskt deltagande tillåts.

4.3 **Åtgärdens proportionalitet**

4.3.1 *Skillnader i de tillgängliga kontraktslängderna*

(203) Synpunkterna vad gäller de tillgängliga kontraktslängderna sammanfattas i skälen 177–180.

4.3.2 *Uteslutande av långsiktiga effektreserver*

(204) Förenade kungariket vidhöll att den strategi som valts för aktörer som bidrar till långsiktiga effektreserver under 2014 var baserad på bästa tillgängliga bevis vid den tidpunkten. Om aktörerna hade fått delta på kapacitetsmarknaden skulle de ha fått oväntade intäkter, vilket skulle ha stridit mot punkterna 228 och 230 i miljö- och energiriktlinjerna. Vid den tidpunkten kunde det rimligtvis förväntas att dessa aktörer skulle få omfattande förbrukningsbetalningar under de kommande åren, utöver de fasta tillgänglighetsbetalningarna.

(205) Förenade kungariket förväntade sig inte att förbrukningsbetalningarna skulle upphöra helt. Det är i nuläget sannolikt att det bara är i en situation med hög belastning som aktörer som bidrar till långsiktiga effektreserver skulle erhålla förbrukningsbetalningar eftersom den nationella nätoperatören kommer att dirigera alla resurser som den förfogar över i en sådan situation.

(206) Förenade kungariket hävdade att man hindrade anläggningar som bidrar till långsiktiga effektreserver att lämna anbud på kapacitetsmarknaden för långa avtal i linje med tanken att endast erbjuda längre avtal till anläggningar vars deltagande annars skulle ha hindrats. Anläggningar som hade tagits i drift när den första kapacitetsmarknadsauktionen hölls 2014 kunde inte heller längre betraktas som ”nya”.

(207) Förenade kungariket underströk att aktörerna kunde besluta sig att frånträda effektreservskontrakt om de valdes ut vid en kapacitetsmarknadsauktion, eftersom det inte kostade dem något att säga upp sina kontrakt avseende långsiktiga effektreserver.

(208) Förenade kungariket förklarade att den föreslagna clawback-mekanismen inte föreslogs av den berörda parten 2014 och inte ansågs nödvändig eftersom de intäkter som finns tillgängliga för aktörer som bidrog till långsiktiga effektreserver ansågs likvärdiga med de system för bidrag till koldioxidsnåla tekniker (CFD-kontrakt, åtagandet för förnybara energi, inmatningstariffer) som inte heller fick delta på kapacitetsmarknaden,

(209) Förenade kungariket påpekade att den lösning som den berörda parten föreslagit, om retroaktiv tilldelning av avtal till anläggningen, med början 2014, är orimlig. Detta skulle ge operatören en riskfri, konsumentfinansierad inkomst under period då denne inte har några leveransskyldigheter på kapacitetsmarknaden.

(210) Eftersom marknadsförhållandena kan ha förändrats sedan 2014 vill Förenade kungariket fundera över om det är lämpligt att låta dem delta i framtida auktioner.

4.3.3 *Metod för kostnadstäckning*

(211) När det gäller bedömningen av huruvida en åtgärd är proportionerlig underströk Förenade kungariket att miljö- och energiriktlinjerna (i punkt 3.9.5) inte inkluderar finansieringen av en åtgärd för tillräcklig produktionskapacitet bland de relevanta kriterierna. Förenade kungariket anser dock att avgiftsmetoden är proportionerlig.

(212) Oavsett hur mycket efterfrågeflexibiliteten stimuleras genom undvikandet av kapacitetsmarknadskostnader kan detta inte, enligt Förenade kungarikets uppfattning, återspeglas i en minskning av den övergripande volymen på kapacitetsmarknad. Detta beror på att samma efterfrågeflexibilitetskapacitet har rätt att delta i kapacitetsmarknaden och tillhandahålla den erfordrade volymen. Att minska den övergripande kapacitetsmarknadsvolymen skulle riskera att man dubbelräknade den kapacitet som tillhandahålls genom denna efterfrågeflexibilitet: För det första, som förväntad marknadsbaserad efterfrågeminskning och, för det andra, som leverantörer av efterfrågeflexibilitet inom kapacitetsmarknaden om dess anbud godtas i auktionen.

(213) Dessutom finns det redan starka incitament att minska efterfrågan under de tre halvtimmeslånga triadtopparna (värdet på den förmån som uppstår genom debiteringsarrangemangen för överföringsnätets användning av systemet ökade från omkring 10 GBP/kW under 2005/2006 till omkring 47 GBP/kW under 2016/2017 och väntades öka till mer än 70 GBP/kW senast 2020/2021). Att göra det möjligt för kapacitetsmarknaden att undvika kostnader under samma period skulle troligtvis inte stimulera någon ytterligare verksamhet med efterfrågeflexibilitet, men skulle sannolikt innebära en större finansiell utdelning till leverantörer av efterfrågeflexibilitet som redan arbetar för att sänka efterfrågan vid dessa tidpunkter.

(214) Förenade kungariket påpekade att de situationer då elnätet är hårt belastat inte nödvändigtvis motsvarar de tre halvtimmeslånga perioder som utgör triaderna – dessa situationer kan också vara kopplade till tidpunkter då produktionskapacitetens tillgänglighet (t.ex. vind) är låg, eller om den är utdragen. Det är dessutom svårt att förutse tillgången (och tillgångens marknadsandel) vid triaderna eftersom triader identifieras i efterhand (dvs. tidpunkten blir känd först efter triadsäsongen). Följaktligen kan det finnas stora skillnader mellan leverantörernas prognos och deras faktiska kostnader för kapacitetsmarknaden, vilket kan leda till större kostnader för konsumenterna eftersom leverantörerna skulle försöka hantera osäkerheten genom att överföra kostnaderna med en riskpremie. Att basera kostnadstäckningsmetoden för kapacitetsmarknaden på fler timmar (dvs. efterfrågetopparna kl. 16.00–19.00 under veckodagar på vintern) gör det dessutom svårare för större industrikunder att helt undvika kapacitetsmarknadskostnader, och de behandlas därför på ett sätt som mer liknar behandlingen av inhemska konsumenter och små företag.

(215) Enligt Förenade kungariket baseras argumentet att den nuvarande metoden endast uppmuntrar efterfrågeflexibilitet i form av produktion som inte mäts på antagandet att perioden mellan kl. 16.00 och 19.00 är alltför bred för att kunderna regelbundet ska sänka efterfrågan under dessa timmar. Landet menar att det inte är nödvändigt att minska efterfrågan under hela perioden för att dra fördel, utan det skulle bara innebära att leverantörer av efterfrågeflexibilitet som sänker sin effekt inte skulle få hela förmånen.

(216) Förenade kungariket anser att den valda kostnadstäckningsmetoden är proportionerlig i och med att man behåller viss stimulanseffekt för efterfrågeflexibiliteten och undviker eller minskar de negativa effekter som hör ihop med en triadmetod, men, som en del översynsförfarandet efter fem år, avser landet ändå att undersöka huruvida vissa ändringar kan vara nyttiga för att spegla erfarenheten och marknadsutvecklingen.

4.4 **Undvikande av negativa effekter på handel och konkurrens**

(217) Förenade kungariket påpekade att förordning (EU) 2019/943 kräver att medlemsstaterna fasar ut avtal och betalningar för produktionskapacitet (inklusive generatorer som används av leverantörer av efterfrågeflexibilitet vilka inte mäts) som släpper ut mer än 550 g koldioxid från fossilt bränsle per kWh el. En motsvarande ändring av kapacitetsmarknadsreglerna trädde i kraft den 18 juli 2019. Genom denna infördes en gräns för koldioxidutsläpp på den nivån för nybyggd kapacitet som vill delta i förhandsurvalet inför de kapacitetsauktioner som ska hållas i början av 2020 (inklusive alla nybyggda komponenter som deltar som efterfrågeflexibilitet som inte är bekräftad).

(218) Den 12 september 2019 åtog sig Förenade kungariket att följa bestämmelserna i förordning (EU) 2019/943, och framför allt att senast i slutet av 2020 anta lagstiftningsmässiga ändringar för att säkerställa att från och med senast den 1 juli 2025 ska produktionskapacitet som har påbörjat kommersiell produktion före den 4 juli 2019 och som släpper ut mer än 550 g koldioxid från fossilt bränsle per kWh el och mer än 350 kg koldioxid från fossilt bränsle i genomsnitt årligen per installerad kW inte ingå i åtaganden eller omfattas av betalningar eller åtaganden för framtida betalningar inom ramen för kapacitetsmarknaden.

4.5 **Skyldighet att vänta med att genomföra stödet**

(219) Förenade kungariket är medvetet om att tribunalens dom innebär att fram till dess att kommissionen fattar ett beslut om att godkänna beviljandet av statligt stöd inom ramen för kapacitetsmarknaden efter en formell undersökning får landet inte bevilja stöd. Domen innebär dock inte att Förenade kungariket förbjuds att använda sig av delar av systemet som inte inbegriper beviljande av något stöd.

(220) Förenade kungariket hävdar att skyldigheten att vänta med att genomföra stödet inte överträds i följande situationer:

a) Genom att tilldela villkorade kapacitetsavtal efter en kompletterande T-1-auktion som hölls i juni 2019 (se skäl 18 a) eftersom dessa inte ger leverantörerna någon ekonomisk fördel till dess att kommissionen godkänner det statliga stödet. Leverantörerna kommer att behöva uppfylla vissa skyldigheter utan någon garanti för att de kommer att erhålla kapacitetsbetalningar eller någon annan ekonomisk fördel, eftersom betalningarna kräver ett godkännande från kommissionens sida.

b) Genom att kräva att leverantörerna uppfyller sina skyldigheter enligt de befintliga kapacitetsavtalen under perioden då stöd inte fick beviljas. Återigen – leverantörerna är inte garanterade att kapacitetsbetalningarna faktiskt kommer att göras. Detta innebär dessutom en börda för kapacitetsleverantörerna, inte en fördel.

c) Genom att låta leverantörerna frivilligt betala in pengar till avräkningsorganet för kapacitetsmarknaden under den period då stöd inte fick beviljas för att uppväga deras potentiella ansvar att betala leverantörsavgifter, och genom att låta avräkningsorganet ta emot sådana betalningar. Leverantörsbetalningarna kommer inte att finansiera stöd till dess att kommissionen godkänner det statliga stödet.

4.6 **Öppenhet**

(221) Förenade kungariket åtog sig också att tillämpa de öppenhetsvillkor som fastställs i avsnitt 3.2.7 i miljö- och energiriktlinjerna.

5. **BEDÖMNING AV STÖDET**

5.1 **Statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget**

(222) I beslutet att inleda förfarandet ansåg kommissionen preliminärt att åtgärden utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget. Varken Förenade kungariket eller någon berörd part ifrågasatte detta.

(223) I artikel 107.1 i fördraget definieras statligt stöd som ”stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är”.

(224) Stöd som omfattas av artikel 107.1 i fördraget är oförenligt med den inre marknaden om det ”snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, […] i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.”

(225) I artikel 107.2 och 107.3 i fördraget anges särskilda omständigheter då stöd är eller ändå kan anses som förenligt med den inre marknaden. Kommissionens bedömning av huruvida några av dessa omständigheter gäller i detta fall anges i avsnitt 6.

5.1.1 *Statens ansvar och finansiering genom statliga medel*

(226) För att åtgärder ska räknas som statligt stöd enligt artikel 107.1 i fördraget måste de a) kunna tillskrivas staten och b) ges med hjälp av statliga medel, direkt eller indirekt av offentliga organ som staten inrättat eller utsett ([50]). Av de skäl som nämns i skälen 227–229 i detta beslut anser kommissionen att åtgärden kan tillskrivas Förenade kungariket och att kapacitetsbetalningarna utgör statliga medel eftersom de kontrolleras av staten.

(227) Kapacitetsmarknaden inrättades av Förenade kungarikets statssekreterare för energi- och klimatförändringsfrågor enligt de befogenheter som denne beviljades genom energilagen från 2013. Landet antog sekundärrätt i form av elkapacitetsföreskrifterna och kapacitetsmarknadsreglerna den 1 augusti 2014, som har styrt genomförandet av kapacitetsmarknaden. Staten ansvarar för frågor som antagande av den mängd kapacitet som ska auktioneras, förfarandena för förhandsurval, innehållet i kapacitetsavtalen och kapacitetsinnehavarnas skyldigheter.

([50]) Mål 76/78, Steineke & Weinlig mot Tyskland, REG 1977, s. 595, punkt 21; mål C-379/98, PreussenElektra, REG 2001, s I-2099, punkt 58; mål C-706/17, Achema, REU 2019, punkt 47 och följande.

(228) Förenade kungariket inrättade ett avräkningsorgan för att säkerställa ansvar, styrning och kontroll med avseende på avräkningsförfarandet och de betalningar som görs. Avräkningsorganet ägs av staten och landets myndigheter uppgav att staten har behållit den övergripande kontrollen över det (se skäl 27).

(229) Såsom beskrivs i skälen 88 och 89 finansieras åtgärden via ett tillägg (en avgift) som inrättats genom lag och som tas ut från alla licensierade leverantörer. Avgiften är obligatorisk och drivs in av avräkningsorganet. Avräkningsorganet beslutar sedan om vilka betalningar som ska göras till kapacitetsleverantörerna. Staten har genom avräkningsorganet befogenhet att besluta om medlen.

5.1.2 *Ekonomisk fördel som ges till vissa företag eller viss produktion (selektiv fördel)*

(230) En fördel, i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget, är varje ekonomisk förmån som ett företag inte skulle ha fått under normala marknadsförhållanden, dvs. i avsaknad av statligt ingripande ([51]).

(231) Kommissionen konstaterar att de anbudsgivare vars anbud godtas i kapacitetsmarknadsauktionerna får en ersättning genom kapacitetsmarknaden som de inte skulle ha erhållit om de fortsatt att vara verksamma på elmarknaden under normala ekonomiska villkor och endast sålde el och anknutna tjänster (de brittiska åtgärderna – beskrivs i avsnitt 2.8). Åtgärden ger därför en ekonomisk fördel till de företag som väljs ut vid kapacitetsmarknadsauktionerna. Denna fördel är selektiv i och med att den endast gynnar vissa företag, nämligen de anbudsgivare som väljs ut vid kapacitetsmarknadsauktionerna, som befinner sig i en jämförbar faktisk och rättslig situation jämfört med övriga kapacitetsleverantörer som antingen inte kunde, eller inte deltog i dessa auktioner, eller som deltog men som inte valdes ut.

(232) Åtgärden har dessutom hittills endast gett en selektiv fördel till vissa företag som kan hjälpa till att lösa det fastställda problemet med produktionskapacitetens tillräcklighet eftersom kapaciteter som är mindre än 2 MW (se skälen 30 och 31) och utländska kapaciteter inte får delta direkt i kapacitetsmarknaden (se skäl 34), trots att de också kan bidra till att lösa detta fastställda problem. I framtiden kommer ett lägsta tröskelvärde för deltagande i kapacitetsmarknaden, även om det sänks på det sätt som beskrivs i skäl 193, att fortsätta att stänga ute vissa kapaciteter från att delta direkt (dvs. utan aggregering) på kapacitetsmarknaden. Såvida inte alla utländska kapaciteter som är lokaliserade i angränsande och icke-angränsande medlemsstater får delta på kapacitetsmarknaden kommer kapacitetsmarknaden att fortsätta att exkludera vissa företag som kan hjälpa till att ta itu med det fastställda tillräcklighetsproblemet. Även ur detta snävare perspektiv ger åtgärden följaktligen en selektiv fördel.

5.1.3 *Snedvridning av konkurrensen och handeln i EU*

(233) Åtgärden riskerar att snedvrida konkurrensen och påverka handeln på den inre marknaden. Både elproduktion och grossist- och detaljförsäljning av el är verksamheter som är öppna för konkurrens i hela EU ([52]). Alla fördelar som ges med statliga medel till ett företag i den sektorn kan därför påverka handeln inom unionen och snedvrida konkurrensen.

5.1.4 *Slutsats om bedömningen enligt artikel 107.1 i fördraget*

(234) Mot bakgrund av bedömningen i detta avsnitt slår kommissionen fast att åtgärden utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget. Artikel 107.1 är föremål för tillämpning av någon av de specifika förenlighetsgrunder som anges i artikel 107.2 och 107.3 i fördraget. Den enda grund som skulle vara relevant i detta fall är den som anges i artikel 107.3 c. I avsnitt 6 bedöms det om denna grund uppfylls i detta fall.

5.2 **Stödets laglighet**

(235) Även om kapacitetsmarknaden anmäldes av Förenade kungarikets myndigheter innan den infördes ogiltigförklarades kommissionens beslut från 2014 om godkännande av åtgärden följaktligen av tribunalen. Mot bakgrund av tribunalens dom om ogiltigförklaring av kommissionens beslut från 2014 måste genomförandet av den aktuella åtgärden fram till tribunalens dom anses vara olagligt ([53]).

([51]) Domstolens dom av den 11 juli 1996, SFEI m.fl., C-39/94, ECLI:EU:C:1996:285, punkt 60; domstolens dom av den 29 april 1999, Spanien mot kommissionen, C-342/96, ECLI:EU:C:1999:210, punkt 41.

([52]) Se framför allt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel och om upphävande av förordning (EG) nr 1228/2003 (EUT L 211, 14.8.2009, s. 15), Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 55), förordning (EU) 2019/943 och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944 av den 5 juni 2019 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om ändring av direktiv 2012/27/EU (EUT L 158, 14.6.2019, s. 125).

([53]) Se mål C-199/06 CELF, ECLI:EU:C:2008:79, punkterna 61 och 64.

(236) Sedan tribunalens dom och ogiltigförklaring av beslutet från 2014 i november 2018 inrättade Förenade kungariket vissa åtgärder, som tas upp i skäl 18. I detta avsnitt granskas huruvida dessa åtgärder utgör nytt olagligt statligt stöd.

(237) För det första, vad gäller anordnandet av en kompletterande T-1-auktion i juni 2019, överträddes inte skyldigheten att vänta med att genomföra stödet eftersom de kontrakt som tilldelades som ett resultat av den auktionen innehöll en villkorlighetsbestämmelse om att de bara kan bevilja rättigheter om det statliga stödet godkänns genom ett beslut. Den åtgärd som Förenade kungariket inrättade efter november 2018 utgör därför inte nytt olagligt stöd.

(238) För det andra, med avseende på det fortsatta verkställandet av kapacitetskontrakt som tilldelats i auktioner som anordnats före november 2018 och indrivningen av kapacitetsmarknadsavgifter från leverantörer under tiden som kapacitetsmarknadsbetalningarna hade skjutits upp, överträder Förenade kungariket inte heller skyldigheten att vänta med att genomföra stödet. Dessa åtgärder kunde inte betraktas som att de gav någon ekonomisk fördel eftersom de utgör en kostnad för företagen, inte en förmån. Därför utgör inte denna åtgärd i sig ett nytt olagligt statligt stöd.

(239) För det tredje, vad gäller inledandet av förfarandena för förhandsurval den 22 juli 2019 för en T-1-auktion, en T-3-auktion och en T-4-auktion, som alla planeras till det första kvartalet 2020, har inga kontrakt ännu undertecknats. Därför utgör inte denna åtgärd heller nytt olagligt stöd.

6. FÖRENLIGHET MED DEN INRE MARKNADEN BASERAT PÅ ARTIKEL 107.3 C I FÖRDRAGET

(240) I artikel 107.3 a–e i fördraget anges vissa typer av stöd som kan anses vara förenliga med den inre marknaden. Punkt c omfattar stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.

(241) I kommissionens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 ([54]) (nedan kallade *miljö- och energiriktlinjerna*) anges villkoren för när stöd till energi och miljö kan anses vara förenligt med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c i fördraget. Miljö- och energiriktlinjerna har varit tillämpliga sedan den 1 juli 2014. I avsnitt 3.9 i dessa anges de särskilda villkoren för stöd som beviljas för att säkerställa tillräcklig produktionskapacitet.

(242) Såsom nämns i skäl 235 är resultatet av ogiltigförklaringen av beslutet från 2014 att genomförandet av stödet fram till tribunalens dom måste betraktas som olagligt. I enlighet med kommissionens tillkännagivande om vilka regler som är tillämpliga för att avgöra om ett statligt stöd är olagligt ([55]) har kommissionen bedömt huruvida åtgärden är förenlig med den inre marknaden på grundval av villkoren i avsnitt 3.9 i miljö- och energiriktlinjerna. I enlighet med punkt 248 i miljö- och energiriktlinjerna bör olagligt energistöd bedömas enligt de regler som var tillämpliga det datum då stödet beviljades, dvs. den 16 december 2014.

(243) Förfarandet för att anta ett nytt beslut kan återupptas på exakt det stadium då rättsstridigheten uppstod ([56]).

6.1 Mål av gemensamt intresse och åtgärdens nödvändighet

(244) I avsnitt 3.9.1 och 3.9.2 i miljö- och energiriktlinjerna anges de särskilda villkor som ska tillämpas vid bedömningen av i vilken utsträckning stödet bidrar till ett väl definierat mål av gemensamt intresse och i vilken utsträckning ett statligt ingripande behövs.

(245) I beslutet att inleda förfarandet drog kommissionen preliminärt slutsatsen att kapacitetsmarknaden bidrog till ett mål av gemensamt intresse och behövdes.

6.1.1 *Mål av gemensamt intresse*

(246) 2014 tog Förenade kungariket fram ett metod för att fastställa målet för tillräcklig produktionskapacitet baserat på en modell där man använde en norm för tillräcklig varaktig tillförlitlighet som en indikator på tillräcklig produktionskapacitet. I sin anmälan från 2014 visade Förenade kungariket att normen för tillräcklig varaktig tillförlitlighet skulle nå kritiska nivåer fyra år senare, dvs. från och med 2018/2019. Dessa slutsatser var i stort sett i linje med de som offentliggjordes av Entso-E i den senaste rapporten om systemtillräcklighet som fanns tillgänglig vid den tidpunkten ([57]). Under 2014 uppskattade Entso-E att i scenario A för Storbritannien (som enbart tog hänsyn till produktionskapacitetsutveckling som ansågs säker) kan den kapacitet som återstod efter 2016 ha varit otillräcklig för att täcka en referensmarginal för tillräcklighet utan importen från sammanlänkningar.

([54]) EUT C 200, 28.6.2014, s. 1.
([55]) Kommissionens tillkännagivande om vilka regler som är tillämpliga för att avgöra om ett statligt stöd är olagligt (EGT C 119, 22.5.2002, s. 22).
([56]) Mål 34/86, rådet mot parlamentet, REG 1986, s. 2155, punkt 47; mål C-415/96, Spanien mot kommissionen, REG 1998, s. I-6993, punkt 31; och mål C-458/98 P, Industrie des Poudres Sphériques mot rådet, REG 2000, s. I-8147, punkt 82.
([57]) Entso-E (2014), *Scenario Outlook and Adequacy Forecast 2014–2030*, 2 juni 2014.

(247) Enligt de senaste slutsatserna från Entso-E i dess halvtidsprognos för tillräckligheten 2018 ([58]) uppskattades den förväntade förlorade lasten (timmar/år) för Förenade kungariket i grundscenariot vara 1,29 under 2020 och 1,30 under 2025, vilket är långt under det mål gällande förväntad förlorad last på 3 timmar som Förenade kungariket fastställt och som beskrivs i skäl 98. I denna halvtidsprognos anges att *de förbättrade resultaten för 2018 kan också tillskrivas de befintliga kapacitetsmekanismerna.* Halvtidsprognosen för tillräckligheten 2018 offentliggjordes den 3 oktober 2018, dvs. före tribunalens dom som ogiltigförklarade beslutet från 2014. I beräkningen i denna rapport tog man därför hänsyn till följderna av att kapacitetsmarknaden existerade i Förenade kungariket. I bilaga 2 till denna uppger Förenade kungariket att *Storbritannien har inrättat en kapacitetsmarknad för att se till att vi har tillräcklig tillgänglig kapacitet för att uppfylla vår tillförlitlighetsnormen på 3 timmar/år förväntad förlorad last. Halvtidsprognosens resultat är i linje med dessa förväntningar och några problem med tillräckligheten förväntas därför inte i Storbritannien.*

(248) Fastställandet av ett varaktigt framtida behov av en kapacitetsmarknad måste baseras på kontrafaktiska scenarier, där man utgår från att det inte finns någon kapacitetsmarknad i Förenade kungariket. Såsom beskrivs i skälen 102–104 visar analyserna att när kapacitetsmarknaden inte tas med i modelleringen är det sannolikt att tillförlitlighetsnormen (förväntad förlorad last) inte kommer att uppnås under varje år som ingår i modelleringen. Den nationella nätoperatörens analys som beskrivs i skäl 103 baseras i synnerhet på det grundscenario för reformen av elmarknaden som används i nätoperatörens framtida energiscenarier. De framtida energiscenarierna utgör också grunden för de antaganden som används i halvtidsprognosen av tillräckligheten 2018 för Förenade kungariket. I linje med punkt 221 i miljö- och energiriktlinjerna överensstämmer den nationella nätoperatörens analys med den som utförts av Entso-E.

(249) Kapacitetsmarknaden kan leda till att man stöder produktion som använder fossila bränslen. Enligt beskrivningen i avsnitt 2.8.4 har Förenade kungariket redan infört, håller på att införa eller överväger ytterligare åtgärder för att ta itu med de marknadsmisslyckanden som fastställts, nämligen det faktum att tillförlitlighet är en allmännytta och problemet med för lite pengar. Dessa ytterligare åtgärder syftar till att förbättra efterfrågeflexibilitetens deltagande genom att reformera obalansöverenskommelserna och främja högre nivåer av sammanlänkning. Kommissionen anser att dessa ytterligare åtgärder borde leda till en sänkning av de kapacitetsmängder som behöver anskaffas inom ramen för kapacitetsmarknaden. Kommissionen har dessutom påpekat att Förenade kungariket har föreslagit särskilda åtgärder för att stödja koldioxidsnål produktion (till exempel ”Contracts for Differences”) och har antagit stränga normer för utsläpp för att förhindra att kolintensiv produktion tas i bruk. Förenade kungariket uppger att detta har lett till en kraftig nedgång av antalet nybyggda dieselgeneratorer som vunnit kapacitetsavtal sedan 2014 ([59]). Kommissionen har dessutom påpekat att den årliga bedömningen av produktionskapacitetens tillräcklighet tar hänsyn till produktionsmängden och sammanlänkningarnas bidrag samtidigt som den är öppen för alla typer av kapacitetsleverantörer, inbegripet leverantörer av efterfrågeflexibilitet. Kommissionen anser därför att Förenade kungariket har undersökt olika sätt att begränsa de negativa effekter som åtgärden kan ha på målet att gradvis fasa ut miljöskadliga stöd, i linje med punkt 220 i miljö- och energiriktlinjerna.

(250) Åtgärden syftar till att anskaffa den mängd kapacitet som behövs för att uppfylla tillförlitlighetsnormen. Åtgärden har därför ett väldefinierat mål. I utbyte mot kapacitetsbetalningar åtar sig kapacitetsleverantörer att leverera energi i situationer med hög belastning i elnätet. Metoden för att fastställa den mängd kapacitet som ska upphandlas bygger på en årlig bedömning av försörjningstryggheten som utförs av den systemansvarige.

6.1.2 *Åtgärdens nödvändighet*

(251) Karaktären hos och orsakerna till problemet med produktionskapacitetens tillräcklighet har analyserats och kvantifierats, vilket framgår av avsnitten 2.8.2 och 2.8.3. Den mätenhet som använts för kvantifieringen (dvs. tillförlitlighetsnormen) har beskrivits och beräkningsmetoden har angetts (se skälen 46 och 47). Därför drar kommissionen slutsatsen att punkt 222 i miljö- och energiriktlinjerna uppfylls.

(252) Såsom förklaras i skäl 128 ifrågasatte vissa berörda parter behovet av kapacitetsmarknaden.

(253) Vad gäller det påstådda aktuella försörjningsöverskottet på Förenade kungarikets elmarknad som påtalats av vissa berörda parter har kommissionen analyserat de argument som lagts fram av dessa (se skäl 128 a) liksom av och Förenade kungariket (se skäl 166). Kommissionen anser att den kritik som lämnats av de berörda parterna inte ifrågasätter behovet av kapacitetsmarknaden. Precis som alla andra kapacitetsmekanismer måste kapacitetsmarknaden framför allt ta itu med stora osäkerheter för att uppnå en balans mellan risken för att å ena sidan anskaffa

([58]) https://www.entsoe.eu/outlooks/midterm/

([59]) Enligt Förenade kungariket vann mer än 500 MW nybyggd diesel kapacitetsavtal under 2015 (främst små anläggningar som används vid efterfrågetoppar, med sammanlagt 36 kapacitetsmarknadsenheter). Denna mängd sjönk till enbart 5 MW (1 kapacitetsmarknadsenhet) vid 2017 års auktion. Förenade kungariket uppger att det kan förväntas att den befintliga produktionen med diesel minskar påtagligt i samband med T-4-auktionen under 2019, eftersom utsläppskontrollerna för befintliga anläggningar träder i kraft för befintliga anläggningar i januari 2024 (för anläggningar på 5–50 MW).

för mycket, och å andra sidan att systemet är otillräckligt. I detta sammanhang speglar det faktum att kapacitetsmarginalerna under vintern 2018/2019 var bättre än väntat denna osäkerhet ([60]). Såsom Ofgem förklarade i sin slutrapport som nämns i skäl 21 inbegrep de marginalsiffror som beräknades innan kapacitetsmarknadssystemet infördes från och med 2017 och framåt dessutom en balansreserv för oförutsedda händelser, och utan dessa mätningar skulle kapacitetsmarginalerna ha varit mycket lägre ([61]). I sin rapport förklarade Ofgem också att prognoserna för förväntad förlorad last för de fem efterföljande leveransåren också bekräftade Ofgems uppfattning om att det finns ett stort behov av att upprätthålla kapacitetsmarknaden. Dessutom kan de låga auktionspriserna i kapacitetsmarknadsauktionerna ses som ett bevis för omfattande konkurrens vid dessa auktioner, och inte nödvändigtvis som ett bevis på kapacitetsöverskott. Slutligen, vilket förklaras i skäl 34, har sammanlänkningar kunnat delta i kapacitetsmarknadsauktionerna från och med den andra auktionen 2015, och deras bidrag till försörjningstryggheten har därför beaktats.

(254) Vad gäller det argument som vissa berörda parter framfört om att det skulle vara lättare att säkra tillräcklig produktionskapacitet på en marknad som uteslutande handlar med energi, noterar kommissionen de argument som vissa av dessa (se skäl 128 b) och Förenade kungariket (se skäl 167) har framfört. Kommissionen ser ingen anledning att ändra de slutsatser som den nådde fram till i tabell 8 i beslutet att inleda förfarandet, och står fast vid dem: Kommissionen godtar att så länge som individuell realtidsmätning och kontrakt med dynamisk prissättning som används av majoriteten av användarna inte finns tillgängliga är tillförlitlighet på många sätt en allmän nyttighet. Under den närmaste framtiden är det osannolikt att konsumenterna systematiskt kommer att anpassa sin förbrukning för att reagera på signaler om elbrist från marknaderna, vilket innebär att en säker elförsörjning kommer att fortsätta att betraktas som en allmännytta.

(255) Kommissionen noterar även, när det gäller det marknadsmisslyckande som kallas för ”för lite pengar”, de argument som vissa berörda parter (se skäl 128 c) och Förenade kungariket (se skäl 168) har framfört. Kommissionen ser ingen anledning att ändra de slutsatser som den nådde fram till i tabell 8 i beslutet att inleda förfarandet, och står fast vid dem. I synnerhet bekräftar kommissionen återigen att införandet av en kapacitetsmarknad inte får ske på bekostnad av välfungerande marknader på kort sikt. De reformer som nämns i avsnitt 2.8.4 bidrar till att förbättra de brittiska elektricitetsmarknadernas funktion, men löser inte problemet med ”för lite pengar”.

(256) Baserat på bedömningen i skälen 254 och 255 konstaterar kommissionen att Förenade kungariket tydligt har bevisat varför marknaden inte kan förväntas tillhandahålla tillräcklig kapacitet utan kapacitetsmarknaden, i linje med punkt 223 i miljö- och energiriktlinjerna.

(257) När det gäller beräkningen av efterfrågeflexibilitetens potential understryker kommissionen att enligt punkt 224 b i miljö- och energiriktlinjerna behöver kommissionen bara, bland annat och i tillämpliga fall, beakta de uppgifter som lämnats till den och som rör bedömningen av inverkan av efterfrågeflexibilitetens deltagande. Kommissionen noterar att de berörda parterna (se skäl 128 d) och Förenade kungariket (se skäl 169) har framfört mycket skilda uppskattningar som svar på beslutet att inleda förfarandet. Kommissionen noterar också, vilket framgår av tabell 1, att mängden efterfrågeflexibilitetskapacitet som deltar i kapacitetsmarknadsauktionerna har fortsatt att öka, och nådde 2,6 GW vid den T-4-auktion som anordnades 2018.

(258) Av de olika åtgärder som vidtagits av Förenade kungariket för att uppmuntra efterfrågeflexibilitet i linje med punkt 224 b i miljö- och energiriktlinjerna var det bara övergångsauktionerna som vissa berörda parter hävdade var otillräckliga för att främja deltagande av leverantörer av efterfrågeflexibilitet (se skäl 128 d). Kommissionen noterar Förenade kungarikets argument som beskrivs i skäl 170 liksom övriga berörda parters synpunkter som presenteras i skäl 126. Kommissionen anser framför allt att övergångsauktionerna har utformats för att främja efterfrågeflexibilitet genom att utesluta nästan alla andra typer av kapacitet. Dessa auktioner avslutades framför allt till högre priser än de vanliga kapacitetsmarknadsauktionerna.

([60]) Enligt Ofgems rapport från 2019 om tillståndet på elmarknaden: *Kapacitetsmarknaden bidrog till att stödja högre dagliga marginaler för vintern 2018/2019 än under tidigare år, och fortsatte att sänka och stabilisera obalanspriserna genom att höja systemkapaciteten.* I den slutrapport som nämns i skäl 21 framhåller Ofgem också följande: *Under det första hela året som kapacitetsmarknaden var i drift (2017/2018) låg de dagliga kapacitetsmarginalerna under vintern högre än under vintern 2016/2017. Detta tyder på att kapacitetsmarknaden hittills har lyckats höja kapacitetsmarginalerna. Detta har uppnåtts genom en sänkning av den takt i vilken den befintliga kapaciteten stänger ner, och genom att man stimulerat investeringar i ny kapacitet.*

([61]) Balansreserven för oförutsedda händelser består av en kompletterande balansreserv, där befintliga kraftverk kontrakterades av den nationella nätoperatören utanför marknaden för att vara redo att producera ytterligare el, och av balansreserven i form av efterfrågeflexibilitet, där företag kontrakterades av samma operatör för att sänka sin elförbrukning vid efterfrågetoppar. Ofgem påtalar till exempel följande: *Under 2016/2017 anskaffade den nationella nätoperatören omkring 3,5 GW balansreserv för oförutsedda händelser, och utan användning av detta verktyg för ytterligare anskaffande skulle marginalen faktiskt ha legat ganska precis över noll.*

(259) Kommissionen drar därför slutsatsen att kapacitetsmarknaden bidrar till ett väl definierat mål av gemensamt intresse och är nödvändigt i enlighet med avsnitt 3.9.1 och 3.9.2 i miljö- och energiriktlinjerna.

6.2 **Åtgärdens ändamålsenlighet**

(260) I avsnitt 3.9.3 i miljö- och energiriktlinjerna anges villkoren för huruvida en åtgärd är ett lämpligt policyinstrument med hänsyn till målet av gemensamt intresse.

6.2.1 *Valet av instrument*

(261) Såsom nämns i skälen 129 och 171 uppgav vissa berörda parter att en strategisk reserv hade varit bättre lämpad än en marknadstäckande kapacitetsmarknad för att ta itu med problemet med produktionskapacitetens tillräcklighet i Förenade kungariket. Landet ansåg däremot att en strategisk reserv inte skulle bidra till att korrigera de underliggande marknadsmisslyckandena (se. skälen 171 och 172).

(262) Såsom förklaras i slutrapporten om branschutredningen om kapacitetsmekanismer ([62]) behövs inte långsiktiga ingripanden om bedömningar av tillräckligheten visar och beslutsfattarna är övertygade om att marknaderna, på lång sikt, kan reformeras för att säkerställa tillräckliga investeringsincitament, och om det finns tillräckligt med kapacitet tillgänglig för att säkerställa försörjningstryggheten fram till dess. Det kan dock krävas att man säkerställer att den befintliga kapaciteten inte stänger ner i förtid. Under sådana omständigheter är en strategisk reserv sannolikt den bäst lämpade lösningen, eftersom den kan hjälpa till att kontrollera mängden befintlig kapacitet som lämnar marknaden. Om det uppstår oro över tillräckligheten på lång sikt skulle den lämpligaste kapacitetsmekanismen för att lösa problemet troligtvis vara ett volymbaserat, marknadstäckande system.

(263) En strategisk reserv skulle inte lösa det investeringsproblem som konstaterats för nya anläggningar. Däremot är marknadstäckande kapacitetsmekanismer mer effektiva när det gäller att uppmuntra investeringar för att ta itu med farhågor om huruvida produktionskapaciteten är tillräcklig på lång sikt.

(264) Kapacitetsmarknaden har utformats för att stödja och komplettera den pågående utvecklingen på marknaden och överensstämma med den inre marknaden för energi och EU:s energipolitik, det vill säga utvecklingen av en aktiv efterfrågeflexibilitet, ökad konkurrens och investeringar i sammanlänkningskapaciteten.

(265) Kommissionen drar därför slutsatsen att valet av instrument lämpar sig för att ta itu med det underliggande marknadsmisslyckande som utgör ett hinder för långsiktiga investeringar.

6.2.2 *Ersättning som uteslutande baseras på ren tillgång till kapacitet*

(266) I beslutet att inleda förfarandet drog kommissionen den preliminära slutsatsen att åtgärden uteslutande ersatte tillgången till kapacitet. Såsom förklaras i skälen 130 till 132 i detta beslut ifrågasatte dock vissa parter detta.

(267) Vad gäller de farhågor som framförts av berörda parter om förvarningsarrangemangen i samband med situationer med hög belastning (se skäl 130), anser kommissionen att införandet av en dirigeringsmekanism skulle kunna påverka marknadssignalerna och därför betraktas som oförenligt med punkt 225 i miljö- och energiriktlinjerna.

(268) Vad gäller den föreslagna skärpningen av systemet för sanktioner (se skälen 131 och 174) och även de frågor som tagits upp av berörda parter om kapacitetsmarknadens modell med ”levererad energi” (se skälen 132 och 175) får stödmottagarna ersättning för de kapacitetsenheter som de gör tillgängliga (GBP/MW) och inte för den energi som levereras (GBP/MWh). Detta är i linje med punkt 225 i miljö- och energiriktlinjerna. Trots detta noterar kommissionen att kapacitetsmarknaden följer en modell med ”levererad energi” (se avsnitt 2.6), där kapacitetsleverantörer kan behöva böta om de inte fysiskt tillhandahåller energi i situationer med hög belastning i elnätet, utan hänsyn till signalerna från grossistmarknaden. Kommissionen anser att det är främst marknadskopplingens (både dagen innan och samma dag) och balansmarknadens roll att säkerställa en effektiv användning av de resurser som finns tillgängliga för systemet, även bland sammanlänkningar. En modell med levererad energi kan undergräva detta eftersom det kan leda till att kapacitetsleverantörer dirigerar även när detta inte är lönsamt, endast baserat på marknadspriser, för att undvika sanktioner. Det är dock i praktiken mycket osannolikt att det uppstår snedvridningar av dirigeringen på kapacitetsmarknaden, med tanke på att situationer med hög belastning definieras med hänvisning till åtgärder som vanligtvis skulle vidtas som en sista utväg av den systemansvarige, när marknaden har misslyckats med att tillhandahålla försörjningstrygghet.

([62]) *Final Report of the Sector Inquiry on Capacity Mechanisms* (ej översatt till svenska), SWD(2016) 385 final.

(269) Kommissionen drar därför slutsatsen att kapacitetsmarknaden betalar ut ersättning för ren tillgång till kapacitet i linje med riktlinjerna i avsnitt 3.9.3 i miljö- och energiriktlinjerna.

6.2.3 *Är åtgärden öppen för alla relevanta kapacitetsleverantörer?*

6.2.3.1 Potentiell diskriminering mot leverantörer av efterfrågeflexibilitet då det saknas tidsbundna leveransavtal

(270) Trots att kommissionen inte uttryckligen tog upp denna fråga i beslutet att inleda förfarandet menade vissa parter att kapacitetsmarknaden, för att undvika att leverantörer av efterfrågeflexibilitet diskrimineras, borde erbjuda avtal om tidsbunden leverans (se skäl 133).

(271) På grundval av de bevis som Förenade kungariket lämnat och som sammanfattas i skäl 176 anser kommissionen att frånvaron av tidsbundna leveransavtal inte är diskriminerande. Det faktum att bara en kapacitetsmarknadsenhet av 89 valde att delta i övergångsauktionen för det tidsbundna leveransavtalet visar i synnerhet att de aktuella åtgärderna inte utgör ett hinder för leverantörer av efterfrågeflexibilitet att delta.

6.2.3.2 Skillnader i de tillämpliga kontraktslängderna

(272) I tribunalens dom konstaterades att skillnaden i de kontraktslängder som erbjuds för icke-producerande kapacitet å ena sidan, framför allt till leverantörer av efterfrågeflexibilitet, och till producenter å andra sidan, kan tyda på att kommissionen borde ha hyst tvivel om åtgärdens förenlighet med den inre marknaden. Kommissionen har därför granskat huruvida frånvaron av längre kapacitetskontrakt för leverantörer av efterfrågeflexibilitet minskar deras möjligheter att delta på kapacitetsmarknaden.

(273) I punkt 226 i miljö- och energiriktlinjerna krävs det att man uppnår balans mellan två konkurrerande mål: Att mekanismen är öppen för alla typer av kapacitet och behovet av att tillhandahålla lämpliga incitament för både existerande och nya kapaciteter.

(274) Såsom anges i beslutet att inleda förfarandet anser kommissionen att å ena sidan kan kapacitetskontrakt som är längre än ett år motiveras i fall med höga kapitalutgifter och svårigheter att säkra finansiering, för att på så sätt främja konkurrenskraftiga nya resurser på marknaden. Detta är särskilt fallet för nybyggd produktion, vilket Förenade kungariket förklarat i skäl 177. Förutom de allmänna förslagen om att kontraktslängderna borde vara kortare (se led i, ii och iii i skäl 136) tog kommissionen inte emot några synpunkter som ifrågasatte relevansen hos längre kontrakt (upp till 15 år) för att stimulera ny kapacitet, i linje med punkt 226 i miljö- och energiriktlinjerna. I synnerhet anser kommissionen att användningen av tröskelvärden för kapitalutgifter för att fastställa rätten till längre kontrakt är lämplig, eftersom den ger en bra fingervisning om hur svårt det är att säkra finansiering: Ju större investeringen är, desto svårare är det att säkra finansieringen. Å andra sidan anser kommissionen att utestångningen av icke-produktionskapacitet från tillgången till längre kontrakt inte var diskriminerande eftersom befintliga anläggningar och befintlig efterfrågeflexibilitet, med tanke på deras lägre kapitalkostnadskrav (som visar på att det inte är lika viktigt att säkra finansiering), inte behöver längre kontrakt för att erhålla finansiering. Kommissionen anser därför att kortare kontrakt inte innebar en konkurrensmässig nackdel för befintlig produktion eller befintlig efterfrågeflexibilitet, jämfört med ny produktion. En lämplig balans har således uppnåtts mellan de två konkurrerande mål som avses i skäl 273.

(275) Kommissionen anser att det finns flera tecken på att skillnaderna i kontraktslängd i praktiken inte har lett till någon diskriminering mot leverantörer av efterfrågeflexibilitet. För det första tyder inte auktionsresultaten på att den skilda tillgången till längre kontrakt i praktiken har snedvridit auktionsresultaten hittills. Tvärtom kan resultaten för leverantörer av efterfrågeflexibilitet jämföras med (och är regelbundet bättre än) nybyggd produktion (se skäl 179). För det andra har kommissionen inte hittat bevis för att någon leverantörer av efterfrågeflexibilitet uppfyllde kravet på en viss kapitalutgiftsnivå för längre kontrakt, men inte kunde delta på kapacitetsmarknaden. För det tredje var beräkningarna av leverantörernas verkliga kapitalutgifter mycket låga, och vissa berörda parter, som bedriver verksamhet som leverantörer av efterfrågeflexibilitet, uppskattade att kapitalutgifterna för efterfrågeflexibilitet låg långt under tröskelvärdena och rent av nära noll (se skäl 135). De kapitalutgifter för efterfrågeflexibilitet som fastställdes i den andra övergångsauktioner låg i genomsnitt på 0,15 GBP/kW (se skäl 178). För det fjärde kan efterfrågeflexibilitet i form av produktion som inte mäts (dvs. 60–70 % av den efterfrågeflexibilitet som aktivt deltar på flexibilitetsmarknader) få tillgång till längre kontrakt om den deltar i auktionen som produktion (se skälen 135 och 178). För det femte har tröskelvärdena för kapitalutgifter inför auktionerna uppdaterats regelbundet (se skäl 75).

(276) Kommissionen anser följaktligen att, tidigare, har skillnaderna i de tillämpliga kontraktslängderna i praktiken inte lett till att leverantörerna av efterfrågeflexibilitet har diskriminerats.

(277) Den nuvarande situationen, där tillgången till längre kontrakt är begränsad till producenter, har inte lett till diskriminerande behandling. Deltagandet av leverantörer av efterfrågeflexibilitet i kapacitetsmarknadsauktionerna ökar dock (se tabell 2) och det kan inte uteslutas att de i framtiden kan uppfylla de krav på kapitalutgiftsnivåer som motsvarar tröskelvärdena. För att säkerställa att ingen kapacitet som uppfyller dessa tröskelvärden i framtiden kommer att hindras från att få tillgång till längre kontrakt baserat på typ av kapacitet välkomnar kommissionen därför Förenade kungarikets åtaganden om i) att låta alla typer av kapacitet (förutom sammanlänkningar) ansöka om att delta i förhandsurvalet för att lämna anbud för de olika avtalslängder som finns tillgängliga om de kan visa att de uppfyller de tröskelvärden för kapitalutgifter som beskrivs i skäl 75 och ii) att hålla dessa tröskelvärden för kapitalutgifter under uppsyn för att se till att de förblir lämpliga (se skäl 182). Denna ändring skulle vara i linje med rapporten från House of Commons vetenskaps- och teknikkommitté, som nämns i skäl 21, som rekommenderar att leverantörer som inte producerar el och som lämnar anbud på kapacitetsmarknadskontrakt borde ha rätt att lämna anbud på kontrakt på upp till 15 år, precis som nya produktionsanläggningar.

6.2.3.3 Begränsad garanti för volymen i T-1-auktionen

(278) Såsom förklaras i skälen 161–163 i beslutet om att inleda förfarandet försökte kommissionen få klarhet om den rättsliga situationen, det praktiska genomförandet och stimulanseffekten med avseende på T-1-auktionerna, särskilt vad gäller de kapacitetsmarknadsenheter som tillhandahåller efterfrågeflexibilitet, eftersom T-1-auktionen innebär en bättre avsättningsmöjlighet för leverantörer av efterfrågeflexibilitet.

(279) Vad gäller den rättsliga situationen för de tidigare T-1-auktionerna påminner kommissionen om att Förenade kungarikets myndigheter under 2014 åtog sig att vid aktionerna för leverans året efter anskaffa minst 50 % av den kapacitet som reserverats fyra år tidigare. Detta åtagande var bindande på grundval av beslutet från 2014. Det var då upp till Förenade kungariket att införa den godkända åtgärden i den nationella rätten, inklusive de relevanta åtagandena, och att följa kommissionens beslut i alla avseenden ([63]).

(280) Kommissionen noterar också, vilket förklaras i skäl 162 i beslutet att inleda förfarandet och beskrivs i tabell 3 och skäl 63 i detta beslut, att sedan 2014 har den målkapacitet som ska säkras och den mängd som faktiskt säkras i T-1-auktionen alltid överskridit den kapacitet som ursprungligen ”avsattes” i T-4-fasen.

(281) Kommissionen förstår, vilket nämns i skäl 162 i beslutet att inleda förfarandet, och som har understrukits av vissa berörda parter (se skäl 138), att statssekreteraren kan besluta sig för att inte anordna T-1-auktioner. Andra berörda parter (se skäl 139) och Förenade kungariket (se skäl 186) nämnde dock att både T-4- och T-1-auktioner kan skjutas upp eller ställas in av statssekreteraren: det är därför inte uppenbart att det förekommer någon särskild diskriminering mot leverantörer av efterfrågeflexibilitet. Det var inte heller några auktioner som faktiskt ställdes in, med undantag av auktionerna efter tribunalen dom, då Förenade kungarikets myndigheter stoppade hela kapacitetsmarknaden.

(282) Vad gäller den kapacitetsvolym som ska avsättas instämmer kommissionen i de synpunkter som tagits emot från vissa berörda parter och Förenade kungariket, som framhåller balansen mellan å ena sidan behovet av att säkerställa avsättningsmöjligheter för efterfrågeflexibiliteten genom T-1-auktioner och, å andra sidan, behovet av att undvika att för mycket kapacitet anskaffas, eller allt för omfattande auktioner utan tillräcklig konkurrens. Med tanke på det stora och ökande deltagandet av leverantörer av efterfrågeflexibilitet i T-4-auktionerna (se tabell 1) har den sistnämnda risken ökat. Om behovet av kapacitet verkligen minskar mellan T-4-auktionen och T-1-auktionen kommer målet att sänkas för att undvika en sådan risk. Denna flexibilitet krävs också för att säkerställa att kraven i punkterna 231 och 232 c i miljö- och energiriktlinjerna uppfylls. Kommissionen drar därför slutsatsen att den nuvarande metoden, där man sätter av kapacitet och som beskrivs i skäl 62, är lämplig.

(283) Vissa berörda parter föreslog att man skulle sluta med T-4-auktioner eller anordna kompletterande veckovisa auktioner eller T-2-auktioner. Det är dock nödvändigt att anordna T-4-auktioner för att säkerställa efterlevnad med punkt 226 i miljö- och energiriktlinjerna, dvs. för att tillåta tillräckligt med ledtid för nya investeringar. Kommissionen instämmer i Förenade kungarikets argument (se skäl 188) om att behovet av T-2-auktioner utöver T-4- och T-1-auktionerna inte kan motiveras. Dessutom skulle auktioner varje vecka inte ge en tillräcklig långsiktig investeringssignal för att uppnå kapacitetsmarknadens mål.

([63]) Dom av den 13 juni 2013, C-287/12 P, Ryanair mot kommissionen, EU:C:2013:395, punkterna 67 och 68.

(284) För att uppnå större rättslig säkerhet för deltagarna i auktionen välkomnar kommissionen Förenade kungarikets åtagande som beskrivs i skäl 187, i) om att vid auktionerna för leverans nästa år fortsätta att anskaffa minst 50 % av den kapacitet som reserverades fyra år tidigare som en del av förfarandet för att fastställa parametrar för auktionen för leverans fyra år senare för samma leveransår, och att ii) fortsätta att använda den avsättningsmetod som baseras på ett konfidensintervall på 95 % som beskrivs i skäl 62 för att fastställa den minsta kapacitetsmängd som ska avsättas för en auktion för leverans nästa år.

6.2.3.4 Lägsta tröskelvärde för deltagande

(285) I beslutet att inleda förfarandet försökte kommissionen klargöra huruvida det lägsta tröskelvärdet på 2 MW (som beskrivs i skälen 30 och 31) kan utgöra ett hinder för inträde på kapacitetsmarknaden för nya leverantörer av efterfrågeflexibilitet. Medan det är möjligt för leverantörer av efterfrågeflexibilitet att aggregera flera anläggningar för att uppnå det lägsta tröskelvärdet på 2 MW är de dock skyldiga att betala en anbudsgaranti för hela mängden, dvs. 2 MW, även om bara en andel av den volymen är kapacitet för efterfrågeflexibilitet som inte är bekräftad.

(286) Vad gäller tröskelvärdets nivå i sig anser kommissionen att 2 MW var lågt 2014 jämfört med de deltagartrösklar som tillämpades på andra åtgärder som genomfördes av den nationella nätoperatören och de som tillämpades i andra europeiska länder (se skäl 189). Den tröskel på 100 kW som användes av PJM gäller för mindre regionala upphandlingar och kan därför inte jämföras med (se skäl 143). Dessutom, vilket förklaras i skäl 68 i detta beslut, testade Förenade kungariket en lägre tröskel för deltagande för den andra övergångsauktionen. Bara åtta kapacitetsmarknadsenheter under 2 MW kvalificerade sig, och tillhandahöll mindre än 3 % av den totala kapacitet som säkrades i den auktionen. Om efterfrågan på mindre kapacitetsmarknadsenheters deltagande var större borde auktionerna ha visat på en koncentration av kapacitetsmarknadsenheter kring tröskeln på 2 MW, men så var inte fallet (se skäl 189). Båda dessa aspekter visar att det inte fanns någon större vilja hos små kapacitetsmarknadsenheter att delta i kapacitetsmarknaden.

(287) Vad gäller kravet på en anbudsgaranti håller kommissionen med om att ett sådant krav är användbart för att säkerställa faktisk leverans och avskräcka från spekulativa projekt, vilket påpekats av vissa berörda parter (se skäl 144) och av Förenade kungariket (se skälen 40 och 42).

(288) Kommissionen har bedömt huruvida anbudsgarantins storlek skulle kunna ses som ett hinder för nya leverantörer av efterfrågeflexibilitet att gå in på kapacitetsmarknaden. För det första, vilket kommissionen konstaterade i skäl 271, är bristen på kapacitetsavtal för tidsbunden leverans i sig själv inte diskriminerande mot efterfrågeflexibilitet. För det andra, vilket vissa berörda parter (se skäl 145) och Förenade kungariket (se skäl 190) har förklarat, gynnas leverantörer av efterfrågeflexibilitet av en rad fördelar på kapacitetsmarknaden jämfört med andra tekniker. Kommissionen noterar framför allt, vilket beskrivs i skäl 42, att landets regering höjde anbudsgarantin inför auktioner för nybyggd produktion till 10 000 GBP/MW efter samrådet i mars 2016. Samtidigt låg anbudsgarantin inför auktioner för efterfrågeflexibilitet som inte är bekräftad kvar på 5 000 GBP/MW, vilket lättade på bördan relativt sett. Sedan 2015 måste leverantörer av efterfrågeflexibilitet endast lämna en anbudsgaranti en gång för en kapacitetsmarknadsenhet som tillhandahåller efterfrågeflexibilitet som inte är bekräftad, och kan därför på förhand väljas ut sig för flera på varandra följande auktioner samtidigt som de endast lämnar en anbudsgaranti en gång. Det är dessutom andra aspekter av kapacitetsmarknaden som måste beaktas när man bedömer huruvida en aspekt, dvs, kravet på en anbudsgaranti, diskriminerar efterfrågeflexibiliteten eller inte. Bland de som tagits upp av berörda parter och som sammanfattas i skäl 145 anges uppsägningsavgifter som ett exempel på då kraven är lägre för efterfrågeflexibilitet (upp till 10 000 GBP/MW) än för andra former av kapacitet (upp till 35 000 GBP/MW). Slutligen, vilket Förenade kungariket förklarat (se skäl 192), har ändringen av regeln om komponentomfördelning (se skäl 180) som genomfördes i juni 2019 påtagligt begränsat hur pass exponerade leverantörer av efterfrågeflexibilitet som inte är bekräftad är för den högsta anbudsgarantin (även om de flesta av deras komponenter är bekräftade).

(289) Kommissionen konstaterar därför att det lägsta tröskelvärdet för deltagande på 2 MW, inklusive det krav på en anbudsgaranti som är kopplat till detta, hittills och i praktiken inte har utgjort något hinder för inträde på kapacitetsmarknaden för nya leverantörer av efterfrågeflexibilitet. Såsom förklarats av Förenade kungariket (se skäl 193) genomgår marknaden förändringar, och det kan i framtiden finnas vissa leverantörer av efterfrågeflexibilitet som har en kapacitet på mindre än 2 MW och som skulle föredra att delta i kapacitetsmarknadsauktioner

utan aggregering. Därför välkomnar kommissionen Förenade kungarikets åtagande, som beskrivs i skäl 193, att sänka detta lägsta tröskelvärde för deltagande i kapacitetsmarknaden och som beskrivs i skälen 30 och 31 till 1 MW för alla auktioner för vilka förhandsurvalet inleds från och med januari 2020, liksom landets åtagande att omvärdera denna tröskel senast i oktober 2021 för att undersöka potentialen för en ytterligare sänkning, enligt beskrivningen i skäl 193.

6.2.3.5 Är åtgärden öppen för förnybara energikällor och nya tekniker?

(290) I punkt 226 i miljö- och energiriktlinjerna anges att en åtgärd bör vara öppen för aktörer som använder ersättningsbara tekniker. Förnybara energikällor kan bidra till att lösa problemet med produktionskapacitetens tillräcklighet. Kommissionen avvisar därför det argument som framförts av en berörd part, om att dessa tekniker inte borde inkluderas i kapacitetsmarknaden (se skäl 147). Såsom förklaras i avsnitt 2.3 används reduktionsfaktorer för att beakta risken för att viss eller all kapacitet inte kommer att vara tillgänglig för att reagera i en situation med hög belastning i elnätet. Den metod som används för att fastställa de reduktionsfaktorer som är tillämpliga på vind- och solkraft och som har godkänts av panelen med tekniska experter ([64]) och leder fram till faktorer stämmer överens med de metoder som används på andra kapacitetsmarknader i EU ([65]). Till skillnad från vissa berörda parter (se skäl 146) anser kommissionen därför att reduktionsfaktorerna är lämpliga.

(291) Trots att kommissionen inte uttryckligen tog upp denna fråga i beslutet att inleda förfarandet menade vissa parter att uteslutandet av icke-subventionerade tekniker från deltagande i kapacitetsmarknaden var oförenligt med miljö- och energiriktlinjerna. Såsom nämns i skäl 146 förklarade en berörd part att dennes vindkraftspark som inte erhöll bidrag hade hindrats från att delta i 2017 års T-4-auktion, och att det inte gick att delta i förhandsurvalet för den T-4-auktion för 2018 som ställdes in (för leveransåret 2022/2023).

(292) Kommissionen anser att de regler som beskrivs i skälen 32 och 33 är välgrundade för att undvika en kumulering av statligt stöd. De bör dock inte leda till att man utesluter kapacitetsleverantörer som inte erhåller sådant stöd. Kommissionen noterar Förenade kungarikets argument som tas upp i skäl 195 och inser att Förenade kungariket skyndsamt vidtog åtgärder. Kommissionen välkomnar ikraftträdandet i juni 2019 av de nya kapacitetsmarknadsregler som tillåter att vind- och solkrafttekniker inkluderas i den kapacitetsmarknad som beskrivs i skäl 196. Dessa regler kommer att vara tillämpliga från och med de T-1-, T-3- och T-4-auktioner som planeras till januari 2020. De kommer därför att låta den aktör som driver den vindkraftpark som nämns i skäl 291 delta i den kommande T-3-auktionen (leveransår 2022/2023). Samtidigt noterar kommissionen att det bara var vid ett enda tillfälle som en leverantör inte kunde delta i någon av auktionerna, nämligen en vindkraftpark i 2017 års T-4-auktion, vilket har en försumbar inverkan på kapacitetsmarknaden som helhet.

(293) Kapitalkostnaderna för vissa tekniker har sjunkit dramatiskt under de senaste åren, så att de eventuellt inte behöver stöd från de åtgärder som beskrivs i skäl 32 längre. För att i framtiden undvika att stänga ute kapacitetsleverantörer som inte erhåller sådant stöd, som i den situation som beskrivs i skäl 291, välkomnar kommissionen Förenade kungarikets åtagande som beskrivs i skäl 197, om att ta fram alla regler som är nödvändiga (som inkluderar men inte begränsas till reduktionsfaktorer) för att säkerställa ett effektivt deltagande av alla nya kapacitetstyper som effektivt kan bidra till att ta itu med problemet med produktionskapacitetens tillräcklighet, så snart som sådan kapacitet har potential att bidra till en lösning på detta problem.

6.2.3.6 Deltagande av sammanlänkningskapacitet

(294) I punkt 226 i miljö- och energiriktlinjerna anges att en åtgärd även bör beakta i vilken utsträckning sammanlänkningskapacitet skulle kunna lösa eventuella problem med produktionskapacitetens tillräcklighet.

(295) I beslutet att inleda förfarandet förklarade kommissionen att Förenade kungariket under 2014 lagt fram bevis för att det i det skedet var omöjligt att inkludera utländsk kapacitet i kapacitetsmarknaden utan att genomföra ytterligare gränsöverskridande överenskommelser. Kommissionen inser att det vid den tidpunkten var komplext att tillåta gränsöverskridande deltagande i kapacitetsmarknaden. I stället tillät Förenade kungariket att sammanlänkad kapacitet deltog direkt i kapacitetsmarknaden från och med den andra auktionen 2015. Kommissionen hyste dock tvivel om huruvida det gränsöverskridande deltagandet i kapacitetsmarknaden i framtiden borde fortsätta att begränsas till leverantörer av sammanlänkningskapacitet.

([64]) https://www.emrdeliverybody.com/Prequalification/EMR%20DB%20Consultation%20response%20-%20De-rating%20Factor%20Methodology%20for%20Renewables%20Participation%20in%20the%20CM.pdf

([65]) De reduktionsfaktorer som används för förhandsurvalet inför de kommande T-4-, T-3- och T-1-auktionerna (se skäl 18 d) är följande: För landbaserad vindkraft, mellan 7,42 % och 8,98 %. För havsbaserad vindkraft, mellan 10,55 % och 14,45 %. För solceller, mellan 2,34 % och 3,22 %. Dessa reduktionsfaktorer kan jämföras med de som används i Irland (till exempel, för T-1-kapacitetsauktionen för 2019/2020, se http://sem-o.com/documents/general-publications/Initial-Auction-Information-Pack_IAIP1920T1.pdf, och i Italien (se beslut C(2018) 617 final).

(296) I enlighet med artikel 26 i förordning (EU) 2019/943, som kommer att gälla från och med den 1 januari 2020, måste kapacitetsmekanismer vara öppna för direkt gränsöverskridande deltagande av kapacitetsleverantörer som är lokaliserade i en annan medlemsstat. I detta sammanhang välkomnar kommissionen Förenade kungarikets åtagande, som beskrivs i skäl 200:

a) Att sträva efter att tillåta direkt deltagande av utländsk kapacitet i auktioner för vilka förhandsurvalet inleds från och med januari 2020, under förutsättning att det finns samarbetsavtal med de systemansvariga för överföringssystemen i de angränsande länder där de deltagande kapaciteterna är lokaliserade, och

b) att i varje fall tillämpa direkt deltagande för utländsk kapacitet för alla auktioner för vilka förhandsurvalet inleds efter det att de metoder, gemensamma regler och villkor som nämns i artikel 26.11 i förordning (EU) 2019/943 har godkänts av Acer och offentliggjorts på dess webbplats i enlighet med artikel 27 i samma förordning, och har blivit tillämpliga.

(297) Vad gäller vissa berörda parters synpunkter på det system med minimi- och maximibetalningar som är tillämpligt på sammanlänkningar (se skäl 149) anser kommissionen att situationen skiljer sig från de som beskrivs i skälen 32–33 beträffande kumulering av stöd. Såsom förklarats av Förenade kungariket (se skäl 201) betraktas alla intäkter från kapacitetsmarknaden innan man bedömer sammanlänkningarnas intäkter, med avseende på den lägsta och högsta gränsen. En länk skulle därför endast erhålla en minimibetalning om den totala inkomsten (inklusive intäkterna från kapacitetsmarknaden) understiger den lägsta gränsen, medan om den totala inkomsten ligger över den högsta gränsen skulle sammanlänkningen behöva betala tillbaka till konsumenten. Systemet med minimi- och maximibetalningar skiljer sig därför från en stödåtgärd som skulle innebära kumulering av stöd. Kommissionen anser följaktligen inte att sammanlänkningarna borde ha stängts ute från att delta på kapacitetsmarknaden på denna grundval.

(298) Vad gäller den berörda partens synpunkt på att sammanlänkningar stängdes ute från T-1-auktionen tidigt under 2018 för leveransåret 2018/2019 (se skäl 150) noterar kommissionen de argument som Förenade kungariket framför i skäl 202. Såsom förklaras i skälen 143 och 144 i beslutet att inleda förfarandet medger kommissionen att Förenade kungariket höjde sin uppskattning av sammanlänkningarnas bidrag i situationer med hög belastning till följd av den tekniska expertpanelens rekommendation och för att uppfylla kraven i skäl 124 i beslutet från 2014. Deras nettobidrag ökade från 0 GW till 2,1 GW för leveransåret 2018/2019 (se skäl 36). Därmed sänkte Förenade kungariket den mängd kapacitet som skulle anskaffas i denna T-1-auktion. Att låta sammanlänkningar dela i denna T-1-auktion skulle dock ha krävt en ökning av den kapacitet som ska auktioneras i strid med marknadens förväntningar, baserat på villkoren för T-4-auktionen under 2014.

(299) Vad gäller de reduktionsfaktorer som tillämpats på sammanlänkningar anser kommissionen att den metod som baseras på enskilda sammanlänkningar inte är diskriminerande. Såsom Förenade kungariket förklarar i skäl 202 är detta särskilda tillvägagångssätt vad gäller sammanlänkningar motiverat för att ta hänsyn till de många olika sammanlänkningar och anslutna marknader som finns. Denna mångfald kräver att den nationella nätoperatören använder ett modellerat intervall av reduktionsfaktorer för varje sammanlänkat land (med hjälp av en stokastisk modelleringsmetod som omfattar hela Europa). Dessutom kontrollerar panelen med tekniska experter helt oberoende huruvida reduktionssiffrorna är lämpliga.

6.2.4 *Slutsats om åtgärdens lämplighet*

(300) Kommissionen drar därför slutsatsen att kapacitetsmarknaden följer riktlinjerna i avsnitt 3.9.3 i miljö- och energiriktlinjerna.

6.3 **Stimulanseffekt**

(301) Kommissionen har bedömt huruvida åtgärden har en stimulanseffekt, vilket krävs i avsnitt 3.9.4 i miljö- och energiriktlinjerna, som hänvisar till villkoren i avsnitt 3.2.4 i miljö- och energiriktlinjerna. En stimulanseffekt uppstår också när stödet får stödmottagaren att förändra sitt beteende för att förbättra funktionen på en säker, rimligt prissatt och hållbar energimarknad och förändringen är sådan att den inte skulle ha inträffat utan stödet.

(302) I anmälan från 2014 lämnande Förenade kungariket uppskattningar för produktionskapacitetens tillräcklighet av vilka det framgick att i ett kontrafaktiskt scenario utan åtgärden skulle produktionskapacitetens tillräcklighet ha nått kritiska nivåer 2018/2019, vilket visas i skäl 100 och bild 4. Med andra ord skulle kapacitetsleverantörerna utan åtgärden inte gjort den nödvändiga kapaciteten tillgänglig för att uppfylla den tillförlitlighetsnorm som fastställs av Förenade kungariket för att leverera energi under perioder av hög belastning. Såsom förklaras i skäl 126 c bekräftade vissa berörda parter kapacitetsmarknadens betydelse för att stödja investeringar i ny kapacitet och upprätthålla befintlig kapacitet.

(303) Utan kapacitetsmarknaden skulle det förväntade intervallet för förväntad förlorad last överskrida den tre timmar långa tillförlitlighetsnormen för förväntad förlorad last under alla år fram till 2030. I avsaknad av kapacitetsmarknaden skulle därför problemet med produktionskapacitetens tillräcklighet kvarstå.

(304) Målen med den åtgärd som omfattas av detta ärende är att säkerställa försörjningstrygghet genom att se till att det finns tillräckligt med kapacitet tillgänglig. Såsom förklaras i skälen 302 och 303 skulle det utan kapacitetsmarknaden saknas tillräcklig kapacitet för att säkerställa försörjningstryggheten eftersom en betydande andel av anläggningarna förväntas få otillräckliga intäkter från den marknad som uteslutande hanterar energi, till den grad att de inte lyckas täcka sina kostnader.

(305) Åtgärden har därför en stimulanseffekt, då den uppmuntrar befintliga kapaciteter att stanna kvar på marknaden och vara tillgängliga i händelse av brist på el, och uppmuntrar nya kapaciteter att ta sig in på marknaden. Åtgärden stimulerar nya och befintliga marknadsaktörer att på detta sätt bidra till att säkerställa försörjningstryggheten.

(306) Slutligen, i enlighet med punkt 52 i miljö- och energiriktlinjerna, tilldelas stödet på grundval av ett konkurrensutsatt anbudsförfarande. Det auktionsförfarande som beskrivs i avsnitt 2.4 är icke-diskriminerande och öppet för alla typer av kapacitetsleverantörer, och stödet beviljas på grundval av auktionspriset. Dessutom är antalet företag tillräckligt och volymen är en bindande begränsning, så att inte alla anbudsgivare erhåller stöd (se till exempel tabell 1 och tabell 2).

(307) Kommissionen drar därför slutsatsen att kapacitetsmarknaden har en stimulanseffekt och uppfyller kraven i riktlinjerna i avsnitt 3.9.4 i miljö- och energiriktlinjerna.

6.4 **Åtgärdens proportionalitet**

(308) Enligt avsnitt 3.9.5 i miljö- och energiriktlinjerna anses en åtgärd vara proportionerlig när den uppfyller följande krav: i) Ersättningen gör det möjligt för stödmottagarna av få lämpliga intäkter (en åtgärd som är utformad som ett konkurrensutsatt anbudsförfarande utifrån klara, öppna och icke-diskriminerande kriterier anses leda till rimliga intäkter under normala förhållanden). ii) Åtgärden har mekanismer inbyggda för att se till att oväntade intäkter inte kan uppstå. iii) Det pris som betalas för tillgänglighet rör sig automatiskt mot noll när den levererade kapacitetsnivån förväntas vara lämplig för att tillfredsställa den efterfrågade kapacitetsnivån.

(309) Kapacitetsmarknadens efterlevnad av det första kravet på rimliga intäkter bedöms i avsnitten 6.4.1 och 6.4.2.

(310) Vad gäller det andra kravet speglar en marknadstäckande kapacitetsmarknad resultatet av en effektiv energimarknad. Auktionen följer en lägsta bud-modell med diskriminerande priser där de anbudsgivare som väljs ut betalas auktionspriset. Betalningen av auktionspriset är en av de aspekter som särskilt nämns i definitionen av ett ”konkurrensutsatt anbudsförfarande” i punkt 43 i miljö- och energiriktlinjerna, och antas därför i sig själv leda till rimliga intäkter i linje med punkt 229 i samma riktlinjer. Följande inslag bidrar dessutom till att minimera risken för oväntade intäkter i linje med punkt 230 i miljö- och energiriktlinjerna: Ett övergripande pristak på 75 GBP/kW, en anbudsgräs för pristagare på 25 GBP/kW och en kort varaktighet för kontrakten/avtalen för de flesta kategorier av kapacitetsleverantörer. De lägre kapacitetsbetalningarna för befintliga kapaciteter, som tagits upp av en berörd part (se skäl 151), speglar bara skillnaderna i tillräcklighetens värde under olika år och motsvarar inte oväntade intäkter. Följaktligen konstaterar kommissionen att den brittiska kapacitetsmarknaden uppfyller kravet på att förhindra oväntade intäkter.

(311) Vad gäller det tredje kravet om auktionens konkurrenskraftiga karaktär, som beskrivs i avsnitt 2.4 i detta beslut, förväntas detta driva priserna mot noll om det finns tillräckligt med tillgång för att bemöta efterfrågan, i linje med punkt 231 i miljö- och energiriktlinjerna. Det har faktiskt noterats att vissa auktioner avslutades till mycket lägre priser än väntat, ibland även nära noll i T-1-auktionen under 2019, då auktionspriset uppgick till 0,77 GBP/kW (se tabell 7).

6.4.1 *Skillnader i de tillämpliga kontraktslängderna*

(312) Trots de prima facie-tvivel som diskuteras i avsnitt 6.2.3.2 anser kommissionen, vad gäller tidigare situationer, att skillnaderna i de tillämpliga kontraktslängderna i praktiken inte har lett till att leverantörer av efterfrågeflexibilitet har diskriminerats. I synnerhet anser kommissionen att utestängningen av icke-produktionskapacitet från tillgången till längre kontrakt inte var diskriminerande eftersom befintliga anläggningar och befintliga leverantörer av efterfrågeflexibilitet, med tanke på deras lägre kapitalkostnadskrav (som visar på att det inte är lika nödvändigt att säkra finansiering), kanske inte gynnas särskilt mycket av längre kontrakt. Kommissionen anser därför att kortare kontrakt inte innebär en nackdel för befintlig produktion och befintliga leverantörer av efterfrågeflexibilitet, jämfört

med ny produktion. Därtill framgår genom de synpunkter som togs emot flera viktiga aspekter som bekräftar denna analys, vilket förklaras i skäl 275. Åtgärden följer därmed det villkor som anges i punkt 229 i miljö- och energiriktlinjerna om ett konkurrensutsatt anbudsförfarande, enligt vilket sådana förfaranden bör vara baserade på transparenta och icke-diskriminerande kriterier. Kommissionen noterar att användningen av tröskelvärden för kapitalutgifter är tillräcklig för att säkerställa att längre kontrakt endast är tillgängliga för kapaciteter som kan ha svårt att säkra finansiering. Därför välkomnar kommissionen Förenade kungarikets åtagande om att låta alla typer av kapacitet (förutom sammanlänkningar) ansöka om att få delta i förhandsurvalet för de olika kontraktslängder som finns tillgängliga om de kan visa att de uppfyller tröskelvärdena för kapitalutgifter och att hålla dessa tröskelvärden för kapitalutgifter under uppsyn för att se till att de förblir lämpliga (se skäl 182).

6.4.2 *Uteslutande av långsiktiga effektreserver*

(313) I beslutet att inleda förfarandet ansåg kommissionen det inte var diskriminerande att utesluta aktörer som bidrog till långsiktiga effektreserver. Detta togs ändå upp av berörda parter (se skälen 153 och 154) och av Förenade kungariket (se skälen 204–210) under det formella undersökningsförfarandet.

(314) Vad gäller själva utestängningen anser kommissionen att Förenade kungariket, när det gäller tidigare situationer, med rätta betraktade risken för oväntade intäkter som kunde uppstå genom deltagandet av långsiktiga effektreserver. Baserat på den information som fanns tillgänglig vid den tidpunkten ansågs denna risk vara betydande, och förklarades också av en annan berörd part (se skäl 153). Dessutom, vilket förklarats i beslutet att inleda förfarandet, och återigen av en berörd part (se skäl 153) och av Förenade kungariket (se skäl 207), anser kommissionen att kraftverken i fråga i själva verket kan delta på kapacitetsmarknaden under förutsättning att de avstår från sitt långsiktiga kontrakt med den systemansvarige om de väljs ut vid auktionen. Kommissionen noterar vidare Förenade kungarikets beslut att hålla isär systemet med en långsiktig effektreserv och kapacitetsmarknadssystemet, utan en clawback-bestämmelse, vilket är ett beslut som liknar det som utesluter kapaciteter som gynnas av system för stöd till förnybar energi från kapacitetsmarknaden. Slutligen noterar kommissionen Förenade kungarikets avsikt att ompröva utestängningen av aktörer som bidrar till långsiktiga effektreserver mot bakgrund av ny tillgänglig marknadsinformation (se skäl 210): Denna nya utvärdering ska ändå ta hänsyn till risken för oväntade intäkter.

(315) Vad gäller uteslutandet av anläggningar som sattes i drift innan 2014 från chansen att få tillgång till längre kontrakt instämmer kommissionen i Förenade kungarikets argument i skäl 206. Det fanns framför allt inte några särskilda hinder för anläggningar som togs i drift innan den första kapacitetsmarknadsauktionen att ta sig in på kapacitetsmarknaden (t.ex. finansieringen av byggarbetet), och de hade därför inget skäl att ha rätt till längre kontrakt.

6.4.3 *Metod för kostnadstäckning*

(316) Såsom nämns i skäl 187 i beslutet att inleda förfarandet behöver kommissionen ta hänsyn till punkt 25 i miljö- och energiriktlinjerna, som anger att förenligheten hos åtgärden endast bör bedömas på grundval av de kriterier som fastställs i avsnitt 3.9.5 i dessa riktlinjer. Vad som är anmärkningsvärt är att detta avsnitt inte innehåller någon hänvisning till finansieringen av åtgärder för produktionskapacitetens tillräcklighet. Vissa berörda parter (se skäl 159) och Förenade kungariket (se skäl 211) stöder denna åsikt. Kommissionen drar slutsatsen att proportionaliteten med avseende på den brittiska kapacitetsmarknaden endast behöver bedömas mot punkterna 228–231 i miljö- och energiriktlinjerna, såsom har gjorts i skälen 308–315.

(317) Även om punkterna 27 e och 69 i miljö- och energiriktlinjerna var tillämpliga på åtgärden i detta fall anser kommissionen att kostnadstäckningsmetoden är proportionerlig.

(318) För det första, vilket vissa berörda parter (se skäl 156) och Förenade kungariket (se skäl 214) förklarat, utgör kostnadstäckningsmetoden en kompromiss mellan intresset av att upprätthålla ett incitament för att minska efterfrågan och behovet av att minska osäkerheten bland leverantörer vad gäller den del av kostnaderna som ska bäras av dem. Denna osäkerhet skulle omsättas till en riskpremie som leverantörerna skulle överföra till konsumenterna, och därmed höja elkostnaderna.

(319) För det andra gynnar kostnadstäckningsmetoden endast leverantörer av efterfrågeflexibilitet, inte producenter (eftersom kostnaden påförs på återförsäljarsidan). Hur som helst tar man enligt metoden ut avgifter för hög belastning utöver de incitament för att minska efterfrågan som redan finns på den brittiska elmarknaden när den jämförs med alternativa metoder, som schablonbelopp eller beskattning (skäl 212). Såsom Förenade kungariket förklarat (se skäl 215) baseras påståendet att den nuvarande metoden endast uppmuntrar efterfrågeflexibilitet i form av produktion som inte mäts på antagandet om att perioden mellan kl. 16.00 och 19.00 är alltför bred för att kunderna regelbundet ska dra ner efterfrågan under dessa timmar och därmed gynnas av en sänkt kapacitetsmarknadsavgift. Det är emellertid inte nödvändigt att minska efterfrågan under hela perioden för att dra fördel av detta, utan det skulle bara innebära att leverantörer av efterfrågeflexibilitet som sänker sin effekt inte skulle få hela förmånen.

(320) För det tredje, vilket förklarats av berörda parter (se skäl 157) och av Förenade kungariket (se skäl 214) skulle den alternativa triadmetod som föredras av andra berörda parter (se skäl 158) inte nödvändigtvis vara lämpa sig för perioder av hög belastning på elsystemet och skulle kunna leda till ineffektiva dirigeringsbeslut. Det finns därför inget skäl att betrakta den kostnadstäckningsmetod som tillämpas av Förenade kungariket som mindre proportionerlig än andra potentiella finansieringsmetoder, framför allt triadmetoden.

6.4.4 *Slutsats om åtgärdens proportionalitet*

(321) Kommissionen drar därför slutsatsen att kapacitetsmarknaden följer riktlinjerna i avsnitt 3.9.5 i miljö- och energiriktlinjerna.

6.5 **Undvikande av negativa effekter på handel och konkurrens**

(322) I avsnitt 3.9.6 i miljö- och energiriktlinjerna anges villkoren för undvikande av otillbörliga negativa effekter på konkurrens och handel

6.5.1 *Deltagande av producenter som använder andra tekniker och av aktörer som erbjuder åtgärder med motsvarande teknisk prestanda*

(323) Såsom förklaras i skälen 30 och 31 är kapacitetsmarknaden öppen för eventuell aggregering av både utbud och efterfrågan, i linje med den sista meningen i punkt 232 a i miljö- och energiriktlinjerna.

(324) Såsom beskrivs i avsnitt 2.3.1 är kapacitetsmarknaden i princip öppen för deltagande av producenter som använder olika tekniker och av aktörer som erbjuder åtgärder med motsvarande teknisk prestanda, till exempel ledning av efterfrågesidan, sammanlänkningar och lagring, i linje med de två första meningarna i punkt 232 a i miljö- och energiriktlinjerna. I beslutet att inleda förfarandet försökte kommissionen ändå få klarhet i hur pass öppen kapacitetsmarknaden var med tanke på vissa av dess särskilda aspekter.

6.5.1.1 Potentiell diskriminering mot leverantörer av efterfrågeflexibilitet då det saknas tidsbundna leveransavtal

(325) På grundval av de bevis som Förenade kungariket lämnat och som sammanfattas i skäl 176 anser kommissionen att frånvaron av tidsbundna leveransavtal inte är diskriminerande. Det faktum att bara en kapacitetsmarknadsenhet av 89 valde att delta i övergångsauktionen för det tidsbundna leveransavtalet visar i synnerhet att de aktuella åtgärderna inte utgör ett hinder för leverantörer av efterfrågeflexibilitet att delta.

6.5.1.2 Skillnader i de tillgängliga kontraktslängderna

(326) I beslutet om att inleda förfarandet försökte kommissionen få klarhet i den potentiellt diskriminerande behandlingen av kapacitet för efterfrågeflexibilitet jämfört med produktionskapacitet på grund av skillnaderna i de tillämpliga kontraktslängderna.

(327) Kommissionen anser att å ena sidan kan kapacitetskontrakt på mer än ett år motiveras i fall med höga kapitalutgifter och svårigheter att få ta på finansiering, för att på så sätt främja konkurrenskraftiga nya resurser på marknaden. Detta gäller särskilt nybyggd produktion. Vid sidan av de allmänna förslagen om att kontraktslängderna borde vara kortare (se led i, ii och iii i skäl 136) tog kommissionen inte emot några synpunkter där man ifrågasatte relevansen hos längre kontrakt (upp till 15 år) för att stimulera ny kapacitet, i linje med punkt 226 i miljö- och energiriktlinjerna. I synnerhet anser kommissionen att användningen av kapitalutgiftströsklar för att fastställa huruvida aktörerna har rätt till längre kontrakt är lämplig, eftersom den ger en bra fingervisning om hur svårt det är att säkra finansiering. Kommissionen anser dock att uteslutningen av icke-produktionskapacitet från tillgången till längre kontrakt inte var diskriminerande eftersom befintliga anläggningar och befintlig efterfrågeflexibilitet, med tanke på deras lägre kapitalkostnadskrav (som visar på att det inte är lika viktigt att säkra finansiering), kanske inte gynnas särskilt mycket av längre kontrakt. Kommissionen anser därför att kortare kontrakt inte innebär en nackdel för befintlig produktion och befintliga leverantörer av efterfrågeflexibilitet, jämfört med ny produktion.

(328) Kommissionen anser att skillnaderna i fråga om kontraktslängd i praktiken inte har lett till någon att leverantör av efterfrågeflexibilitet har diskriminerats. För det första tyder inte auktionsresultaten på att den skilda tillgången till längre kontrakt i praktiken har snedvridit auktionsresultaten hittills. Tvärtom visar de att resultaten för leverantörerna av efterfrågeflexibilitet kan jämföras med (och regelbundet är bättre än) nybyggd produktion (se skäl 179). För det andra har kommissionen inte funnit några bevis för att någon leverantör av efterfrågeflexibilitet uppfyllde kravet på en viss kapitalutgiftsnivå för längre kontrakt, men inte kunde delta i kapacitetsmarknaden. För det tredje

var beräkningen av leverantörernas verkliga kapitalutgifter mycket låga, och vissa berörda parter, som bedriver verksamhet som leverantörer av efterfrågeflexibilitet, uppskattade att kapitalutgifterna för efterfrågeflexibilitet låg långt under tröskelvärdena och rent av nära noll (se skäl 135) De kapitalutgifter för efterfrågeflexibilitet som fastställdes i den andra övergångsauktioner låg i genomsnitt på 0,15 GBP/kW (se skäl 178). För det fjärde kan efterfrågeflexibilitet i form av produktion som inte mäts (dvs. 60–70 % av den efterfrågeflexibilitet som aktivt deltar på flexibilitetsmarknader) få tillgång till längre kontrakt om den deltar i auktionen som produktion (se skäl 135 och 178). För det femte har tröskelvärdena för kapitalutgifter inför auktionerna uppdaterats regelbundet (se skäl 75).

(329) Kommissionen anser följaktligen att, tidigare, har skillnaderna i de tillämpliga kontraktslängderna i praktiken inte lett till någon omotiverad begränsning av deltagandet för leverantörerna av efterfrågeflexibilitet. Kommissionen noterar att användningen av tröskelvärden för kapitalutgifter är tillräcklig för att säkerställa att längre kontrakt endast är tillgängliga för kapaciteter som kan ha svårt att säkra finansiering. Därför välkomnar kommissionen Förenade kungarikets åtaganden om i) att låta alla typer av kapacitet (förutom sammanlänkningar) ansöka om att få delta i förhandsurvalet för de olika kontraktslängder som finns tillgängliga om de kan visa att de uppfyller tröskelvärdena för kapitalutgifter som beskrivs i skäl 75 och ii) att hålla dessa tröskelvärden för kapitalutgifter under uppsyn för att se till att de förblir lämpliga (se skäl 182).

6.5.1.3 Begränsad garanti för volymen i T-1-auktionen

(330) Vad gäller den rättsliga situationen för de tidigare T-1-auktionerna påminner kommissionen om att Förenade kungarikets myndigheter under 2014 åtog sig att vid aktionerna för leverans året efter anskaffa minst 50 % av den kapacitet som reserverats fyra år tidigare. Detta åtagande var bindande på grundval av beslutet från 2014. Det var då upp till Förenade kungariket att införa den godkända åtgärden i den nationella rätten, inklusive de relevanta åtagandena, och att följa kommissionens beslut i alla avseenden ([66]).

(331) Kommissionen noterar också, vilket förklaras i skäl 162 i beslutet att inleda förfarandet och beskrivs i tabell 3 och skäl 63 i detta beslut, att sedan 2014 har den målkapacitet som ska säkras och den mängd som faktiskt säkras i T-1-auktionen alltid överskridit den kapacitet som ursprungligen ”avsattes” i T-4-fasen.

(332) Kommissionen förstår, vilket nämns i skäl 162 i beslutet att inleda förfarandet, och som har understrukits av vissa berörda parter (se skäl 138), att statssekreteraren kan besluta sig för att inte anordna T-1-auktioner. Andra berörda parter (se skäl 139) och Förenade kungariket (se skäl 186) nämnde dock att både T-4- och T-1-auktioner kan skjutas upp eller ställas in av statssekreteraren: det är därför inte uppenbart att det förekommer någon särskild diskriminering mot leverantörer av efterfrågeflexibilitet. Det var inte heller några auktioner som faktiskt ställdes in, med undantag av auktionerna efter tribunalen dom, då Förenade kungarikets myndigheter stoppade hela kapacitetsmarknaden.

(333) Vad gäller den kapacitetsvolym som ska avsättas instämmer kommissionen i de synpunkter som tagits emot från vissa berörda parter och Förenade kungariket, som framhåller balansen mellan å ena sidan behovet av att säkerställa avsättningsmöjligheter för efterfrågeflexibiliteten genom T-1-auktioner och, å andra sidan, behovet av att undvika att för mycket kapacitet anskaffas, eller allt för omfattande auktioner utan tillräcklig konkurrens. Med tanke på det omfattande och ökande deltagandet av leverantörer av efterfrågeflexibilitet i T-4-auktionerna (se tabell 1) har den sistnämnda risken ökat. Om behovet av kapacitet verkligen minskar mellan T-4-auktionen och T-1-auktionen kommer målet att sänkas för att undvika en sådan risk. Denna flexibilitet krävs också för att säkerställa att kraven i punkterna 231 och 232 c i miljö- och energiriktlinjerna uppfylls. Kommissionen drar därför slutsatsen att den nuvarande metoden, där man sätter av kapacitet och som beskrivs i skäl 62, är lämplig.

(334) Vissa berörda parter föreslog att man skulle sluta med T-4-auktioner eller anordna kompletterande veckovisa auktioner eller T-2-auktioner. Det är dock nödvändigt att anordna T-4-auktioner för att säkerställa efterlevnad med punkt 226 i miljö- och energiriktlinjerna, dvs. för att tillåta tillräckligt med ledtid för nya investeringar. Kommissionen instämmer i Förenade kungarikets argument (se skäl 188) om att behovet av T-2-auktioner utöver T-4- och T-1-auktionerna inte kan motiveras. Dessutom skulle auktioner varje vecka inte ge en tillräcklig långsiktig investeringssignal för att uppnå kapacitetsmarknadens mål.

([66]) Dom av den 13 juni 2013, C-287/12 P, Ryanair mot kommissionen, EU:C:2013:395, punkterna 67 och 68.

(335) För att uppnå större rättslig säkerhet för deltagarna i auktionen välkomnar kommissionen Förenade kungarikets åtagande som beskrivs i skäl 187, i) om att vid auktionerna för leverans nästa år fortsätta att anskaffa minst 50 % av den kapacitet som reserverades fyra år tidigare som en del av förfarandet för att fastställa parametrar för auktionen för leverans fyra år senare för samma leveransår, och att ii) fortsätta att använda den avsättningsmetod som baseras på ett konfidensintervall på 95 % som beskrivs i skäl 62 för att fastställa den minsta kapacitetsmängd som ska avsättas för en auktion för leverans nästa år.

6.5.1.4 Lägsta tröskelvärde för deltagande

(336) I beslutet att inleda förfarandet försökte kommissionen klargöra huruvida det lägsta tröskelvärdet på 2 MW (som beskrivs i skälen 30 och 31) kan utgöra ett hinder för inträde på kapacitetsmarknaden för nya leverantörer av efterfrågeflexibilitet. Medan det är möjligt för leverantörer av efterfrågeflexibilitet att aggregera flera anläggningar för att uppnå det lägsta tröskelvärdet på 2 MW är de dock skyldiga att betala en anbudsgaranti för hela mängden, dvs. 2 MW, även om bara en andel av den volymen är kapacitet för efterfrågeflexibilitet som inte är bekräftad.

(337) Vad gäller tröskelvärdets nivå i sig anser kommissionen att 2 MW var lågt 2014 jämfört med de deltagartrösklar som tillämpades på andra åtgärder som genomfördes av den nationella nätoperatören och de som tillämpades i andra europeiska länder (se skäl 189). Den tröskel på 100 kW som användes av PJM gäller för mindre regionala upphandlingar och kan därför inte jämföras med (se skäl 143). Dessutom, vilket förklaras i skäl 68 i detta beslut, testade Förenade kungariket en lägre tröskel för deltagande för den andra övergångsauktionen. Bara åtta kapacitetsmarknadsenheter under 2 MW kvalificerade sig, och tillhandahöll mindre än 3 % av den totala kapacitet som säkrades i den auktionen. Om efterfrågan på mindre kapacitetsmarknadsenheters deltagande var större borde auktionerna ha visat på en koncentration av kapacitetsmarknadsenheter kring tröskeln på 2 MW, men så var inte fallet (se skäl 189). Båda dessa aspekter visar att det inte fanns någon större vilja hos små kapacitetsmarknadsenheter att delta i kapacitetsmarknaden.

(338) Vad gäller kravet på en anbudsgaranti håller kommissionen med om att ett sådant krav är användbart för att säkerställa faktisk leverans och avskräcka från spekulativa projekt, vilket påpekats av vissa berörda parter (se skäl 144) och av Förenade kungariket (se skälen 40 och 42).

(339) Kommissionen har bedömt huruvida anbudsgarantins storlek skulle kunna ses som ett hinder för nya leverantörer av efterfrågeflexibilitet att gå in på kapacitetsmarknaden. För det första, vilket kommissionen konstaterade i skäl 271, är bristen på kapacitetsavtal för tidsbunden leverans i sig själv inte diskriminerande mot efterfrågeflexibilitet. För det andra, vilket vissa berörda parter (se skäl 145) och Förenade kungariket (se skäl 190) har förklarat, gynnas leverantörer av efterfrågeflexibilitet av en rad fördelar på kapacitetsmarknaden jämfört med andra tekniker. Kommissionen noterar framför allt, vilket beskrivs i skäl 42, att landets regering höjde anbudsgarantin inför auktioner för nybyggd produktion till 10 000 GBP/MW efter samrådet i mars 2016. Samtidigt låg anbudsgarantin inför auktioner för efterfrågeflexibilitet som inte är bekräftad kvar på 5 000 GBP/MW, vilket lättade på bördan relativt sett. Sedan 2015 måste leverantörer av efterfrågeflexibilitet endast lämna en anbudsgaranti en gång för en kapacitetsmarknadsenhet som tillhandahåller efterfrågeflexibilitet som inte är bekräftad, och kan därför på förhand väljas ut sig för flera på varandra följande auktioner samtidigt som de endast lämnar en anbudsgaranti en gång. Det är dessutom andra aspekter av kapacitetsmarknaden som måste beaktas när man bedömer huruvida en aspekt, dvs, kravet på en anbudsgaranti, diskriminerar efterfrågeflexibiliteten eller inte. Bland de som tagits upp av berörda parter och som sammanfattas i skäl 145 anges uppsägningsavgifter som ett exempel på då kraven är lägre för efterfrågeflexibilitet (upp till 10 000 GBP/MW) än för andra former av kapacitet (upp till 35 000 GBP/MW). Slutligen, vilket Förenade kungariket förklarat (se skäl 192), har ändringen av regeln om komponentomfördelning (se skäl 180) som genomfördes i juni 2019 påtagligt begränsat hur pass exponerade leverantörer av efterfrågeflexibilitet som inte är bekräftad är för den högsta anbudsgarantin (även om de flesta av deras komponenter är bekräftade).

(340) Kommissionen konstaterar därför att det lägsta tröskelvärdet för deltagande på 2 MW, inklusive det krav på en anbudsgaranti som är kopplat till detta, hittills och i praktiken inte har utgjort något hinder för inträde på kapacitetsmarknaden för nya leverantörer av efterfrågeflexibilitet. Såsom förklarats av Förenade kungariket (se skäl 193) genomgår marknaden förändringar, och det kan i framtiden finnas vissa leverantörer av efterfrågeflexibilitet som har en kapacitet på mindre än 2 MW och som skulle föredra att delta i kapacitetsmarknadsauktioner utan aggregering. Därför välkomnar kommissionen Förenade kungarikets åtagande, som beskrivs i skäl 193, att sänka detta lägsta tröskelvärde för deltagande i kapacitetsmarknaden och som beskrivs i skälen 30 och 31 till 1 MW för alla auktioner för vilka förhandsurvalet inleds från och med januari 2020, liksom landets åtagande att omvärdera denna tröskel senast i oktober 2021 för att undersöka potentialen för en ytterligare sänkning, enligt beskrivningen i skäl 193.

6.5.1.5 Är åtgärden öppen för förnybara energikällor och nya tekniker?

(341) Förnybara energikällor kan bidra till att lösa problemet med produktionskapacitetens tillräcklighet. Kommissionen avvisar därför det argument som framförts av en berörd part, om att dessa tekniker inte borde inkluderas i kapacitetsmarknaden (se skäl 147). Såsom förklaras i avsnitt 2.3 används reduktionsfaktorer för att beakta risken för att viss eller all kapacitet inte kommer att vara tillgänglig för att reagera i en situation med hög belastning i elnätet. Den metod som används för att fastställa de reduktionsfaktorer som är tillämpliga på vind- och solkraft och som har godkänts av panelen med tekniska experter ([67]) och leder fram till faktorer stämmer överens med de metoder som används på andra kapacitetsmarknader i EU ([68]). Till skillnad från vissa berörda parter (se skäl 146) anser kommissionen därför att reduktionsfaktorerna är lämpliga.

(342) Trots att kommissionen inte uttryckligen tog upp denna fråga i beslutet att inleda förfarandet menade vissa parter att uteslutandet av icke-subventionerade tekniker från deltagande i kapacitetsmarknaden var oförenligt med miljö- och energiriktlinjerna. Såsom nämns i skäl 146 förklarade en berörd part att dennes vindkraftspark som inte erhöll bidrag hade hindrats från att delta i 2017 års T-4-auktion, och att det inte gick att delta i förhandsurvalet för den T-4-auktion för 2018 som ställdes in (för leveransåret 2022/2023).

(343) Kommissionen anser att de regler som beskrivs i skälen 32 och 33 är välgrundade för att undvika en kumulering av statligt stöd. De bör dock inte leda till att man utesluter kapacitetsleverantörer som inte erhåller sådant stöd. Kommissionen noterar Förenade kungarikets argument som tas upp i skäl 195 och inser att Förenade kungariket skyndsamt vidtog åtgärder. Kommissionen välkomnar ikraftträdandet i juni 2019 av de nya kapacitetsmarknadsregler som tillåter att vind- och solkraftteknik inkluderas i den kapacitetsmarknad som beskrivs i skäl 196. Dessa regler kommer att vara tillämpliga från och med de T-1-, T-3- och T-4-auktioner som planeras till januari 2020. De kommer därför att låta den aktör som driver den vindkraftpark som nämns i skäl 291 delta i den kommande T-3-auktionen (leveransår 2022/2023). Samtidigt noterar kommissionen att det bara var vid ett enda tillfälle som en leverantör inte kunde delta i någon av auktionerna, nämligen en vindkraftpark i 2017 års T-4-auktion, vilket har en försumbar inverkan på kapacitetsmarknaden som helhet.

(344) Kapitalkostnaderna för vissa tekniker har sjunkit dramatiskt under de senaste åren, så att de eventuellt inte behöver stöd från de åtgärder som beskrivs i skäl 32 längre. För att in framtiden undvika att stänga ute kapacitetsleverantörer som inte erhåller sådant stöd, som i den situation som beskrivs i skäl 342, välkomnar kommissionen Förenade kungarikets åtagande, som beskrivs i skäl 197, om att ta fram alla regler som är nödvändiga (som inkluderar men inte begränsas till reduktionsfaktorer) för att säkerställa ett effektivt deltagande av alla nya kapacitetstyper som effektivt kan bidra till att ta itu med problemet med produktionskapacitetens otillräcklighet, så snart som sådan kapacitet har potential att bidra till en lösning på detta problem.

6.5.1.6 Slutsats

(345) Kommissionen drar därför slutsatsen att kapacitetsmarknaden tillåter deltagande av producenter som använder olika tekniker och av aktörer som erbjuder åtgärder med motsvarande teknisk prestanda, i linje med punkt 232 a i miljö- och energiriktlinjerna.

6.5.2 *Deltagande av aktörer från andra medlemsstater*

(346) Punkt 232 b i miljö- och energiriktlinjerna rör hur det kan bli möjligt för aktörer från andra medlemsstater att delta i en åtgärd. I beslutet att inleda förfarandet försökte kommissionen få klarhet i huruvida det gränsöverskridande deltagandet i Förenade kungarikets kapacitetsmarknad i framtiden borde fortsätta att begränsas till sammanlänkningar.

(347) I beslutet att inleda förfarandet förklarade kommissionen att Förenade kungariket under 2014 lagt fram bevis för att det i det skedet var omöjligt att inkludera utländsk kapacitet i kapacitetsmarknaden utan att genomföra ytterligare gränsöverskridande överenskommelser. Kommissionen inser att det vid den tidpunkten var komplext att tillåta gränsöverskridande deltagande i kapacitetsmarknaden. I stället tillät Förenade kungariket att sammanlänkad kapacitet deltog direkt i kapacitetsmarknaden från och med den andra auktionen 2015. Kommissionen hyste dock tvivel om huruvida det gränsöverskridande deltagandet i kapacitetsmarknaden i framtiden borde fortsätta att begränsas till leverantörer av sammanlänkningskapacitet.

([67]) https://www.emrdeliverybody.com/Prequalification/EMR%20DB%20Consultation%20response%20-%20De-rating%20Factor%20Methodology%20for%20Renewables%20Participation%20in%20the%20CM.pdf

([68]) De reduktionsfaktorer som används för förhandsurvalet inför de kommande T-4-, T-3- och T-1-auktionerna (se skäl 18 d) är följande: För landbaserad vindkraft, mellan 7,42 % och 8,98 %. För havsbaserad vindkraft, mellan 10,55 % och 14,45 %. För solceller, mellan 2,34 % och 3,22 %. Dessa reduktionsfaktorer kan jämföras med de som används i Irland (till exempel, för T-1-kapacitetsauktionen för 2019/2020, se http://sem-o.com/documents/general-publications/Initial-Auction-Information-Pack_IAIP1920T1.pdf, och i Italien (se beslut C(2018) 617 final).

(348) I enlighet med artikel 26 i förordning (EU) 2019/943, som kommer att gälla från och med den 1 januari 2020, måste kapacitetsmekanismer vara öppna för direkt gränsöverskridande deltagande av kapacitetsleverantörer som är lokaliserade i en annan medlemsstat. I detta sammanhang välkomnar kommissionen Förenade kungarikets åtagande, som beskrivs i skäl 200:

a) Att sträva efter att tillåta direkt deltagande av utländsk kapacitet i auktioner för vilka förhandsurvalet inleds från och med januari 2020, under förutsättning att det finns samarbetsavtal med de systemansvariga för överföringssystemen i de angränsande länder där de deltagande kapaciteterna är lokaliserade, och

b) att i varje fall tillämpa direkt deltagande för utländsk kapacitet för alla auktioner för vilka förhandsurvalet inleds efter det att de metoder, gemensamma regler och villkor som nämns i artikel 26.11 i förordning (EU) 2019/943 har godkänts av Acer och offentliggjorts på dess webbplats i enlighet med artikel 27 i samma förordning, och har blivit tillämpliga.

(349) I punkt 232 b i miljö- och energiriktlinjerna förklaras det att aktörer från andra medlemsstater bör få delta om ett sådant deltagande är fysiskt möjligt, dvs. om kapaciteten fysiskt kan tillhandahållas den medlemsstat som genomför åtgärden. Kapacitetsmarknadens förenlighet säkerställs därför även om det inte är möjligt för utländsk kapacitet att delta direkt i en viss auktion, eftersom den senaste uppskattningen av den tillgängliga sammanlänkningskapaciteten redan hade kontrakterats fullt ut i föregående kapacitetsmarknadsauktioner för det relevanta leveransåret.

(350) Vad gäller vissa berörda parters synpunkter på det system med minimi- och maximibetalningar som är tillämpligt på sammanlänkningar (se skäl 149) anser kommissionen att situationen skiljer sig från de som beskrivs i skälen 32–33 beträffande kumulering av stöd. Såsom förklarats av Förenade kungariket (se skäl 201) betraktas alla intäkter från kapacitetsmarknaden innan man bedömer sammanlänkningarnas intäkter, med avseende på den lägsta och högsta gränsen. En länk skulle därför endast erhålla en minimibetalning om den totala inkomsten (inklusive intäkterna från kapacitetsmarknaden) understiger den lägsta gränsen, medan om den totala inkomsten ligger över den högsta gränsen skulle sammanlänkningen behöva betala tillbaka till konsumenten. Systemet med minimi- och maximibetalningar skiljer sig därför från en stödåtgärd som skulle innebära kumulering av stöd. Kommissionen anser följaktligen inte att sammanlänkningarna borde ha stängts ute från att delta på kapacitetsmarknaden på denna grundval.

(351) Vad gäller den berörda partens synpunkt på att sammanlänkningar stängdes ute från T-1-auktionen tidigt under 2018 för leveransåret 2018/2019 (se skäl 150) noterar kommissionen de argument som Förenade kungariket framför i skäl 202. Såsom förklaras i skälen 143 och 144 i beslutet att inleda förfarandet medger kommissionen att Förenade kungariket höjde sin uppskattning av sammanlänkningarnas bidrag i situationer med hög belastning till följd av den tekniska expertpanelens rekommendation och för att uppfylla kraven i skäl 124 i beslutet från 2014. Deras nettobidrag ökade från 0 GW till 2,1 GW för leveransåret 2018/2019 (se skäl 36). Därmed sänkte Förenade kungariket den mängd kapacitet som skulle anskaffas i denna T-1-auktion. Att låta sammanlänkningar dela i denna T-1-auktion skulle dock ha krävt en ökning av den kapacitet som ska auktioneras i strid med marknadens förväntningar, baserat på villkoren för T-4-auktionen under 2014.

(352) Vad gäller de reduktionsfaktorer som tillämpats på sammanlänkningar anser kommissionen att den metod som baseras på enskilda sammanlänkningar inte är diskriminerande. Såsom Förenade kungariket förklarar i skäl 202 är detta särskilda tillvägagångssätt vad gäller sammanlänkningar motiverat för att ta hänsyn till de många olika sammanlänkningar och anslutna marknader som finns. Denna mångfald kräver att den nationella nätoperatören använder ett modellerat intervall av reduktionsfaktorer för varje sammanlänkat land (med hjälp av en stokastisk modelleringsmetod som omfattar hela Europa). Dessutom kontrollerar panelen med tekniska experter helt oberoende huruvida reduktionssiffrorna är lämpliga.

(353) Vad gäller den berörda partens synpunkt på att sammanlänkningar stängs ute från kapacitetskontrakt på mer än ett år (se skäl 150) håller kommissionen med Förenade kungariket: Tilldelning av längre kontrakt till sammanlänkningar skulle strida mot landets syn på att sammanläkningsmodellen är en kortsiktig lösning (se skäl 202) fram till dess att man tillåter direkt utländskt deltagande. Om sammanlänkad kapacitet vinner kontrakt i auktionen skulle denna kapacitet inte vara tillgänglig för import från kapacitetsleverantörer som är lokaliserade i angränsande länder. Det skulle därför inte vara möjligt för utländska kapaciteter att delta direkt.

(354) Kommissionen konstaterar också att om man lät sammanlänkningar få tillgång till kapacitetskontrakt på mer än ett år skulle detta stå i strid med punkt 232 b i miljö- och energiriktlinjerna, och i synnerhet fotnot 97 i dessa, där det anges att stödordningar bör anpassas i händelse av att gemensamma överenskommelser antas för att främja gränsöverskridande deltagande i sådana stödordningar.

(355) Kommissionen drar slutsatsen att kapacitetsmarknaden tillåter deltagande av aktörer från andra medlemsstater och därför följer riktlinjen i punkt 232 b i miljö- och energiriktlinjerna.

6.5.3 *Deltagande av tillräckligt många aktörer för att det ska gå att fastställa ett konkurrenskraftigt pris på kapaciteten*

(356) I punkt 232 c nämns hur man ska göra det möjligt för ett tillräckligt antal producenter att delta för att fastställa ett konkurrenskraftigt pris på kapaciteten. Såsom framgår av tabell 7 har kapacitetspriset inte varit för högt och har till och med sjunkit från 19,40 GBP/kW i samband med 2014 års T-4-auktion till 8,40 GBP/kW i samband med 2017 års T-4-auktion. Kapacitetspriset vid T-1-auktionerna har också minskat kraftigt, från 6,00 GBP/kW under 2017 till 0,77 GBP/kW vid den villkorade auktion som hölls i juni 2019.

(357) Kommissionen har inte tagit emot några synpunkter från berörda parter som pekar på motsatsen. Den drar därför slutsatsen att det finns ett tillräckligt antal kapaciteter som deltar i kapacitetsmarknaden för att fastställa ett konkurrenskraftigt pris på kapaciteten, i linje med punkt 232 c i miljö- och energiriktlinjerna.

6.5.4 *Undvikande av negativa effekter på den inre marknaden på grund av regleringsåtgärder*

(358) Såsom beskrivs i skälen 110–118 i detta beslut (se även skälen 102–110 i beslutet att inleda förfarandet) har Förenade kungariket genomfört ett antal reformer för att förbättra elmarknadernas funktion.

(359) Kommissionen har inte tagit emot några synpunkter från berörda parter som pekar på motsatsen och baserat på argumenten konstateras det att Förenade kungarikets kapacitetsmarknad undviker negativa effekter på den inre marknaden, i enlighet med punkt 232 d i miljö- och energiriktlinjerna.

6.5.5 *Påverkan på incitament att investera i sammanlänkningskapacitet och marknadskoppling*

(360) Sammanlänkningar har kunnat dela i kapacitetsmarknadsauktioner sedan den andra auktionen 2015, såsom förklaras i skäl 34. Kapacitetsmarknaden har därför bidragit till finansieringen av sammanlänkningar. Såsom visas i tabell 2 vann tre nybyggda kapacitetsmarknadsenheter i form av sammanlänkningar kontrakt i 2017 års T-4-auktion.

(361) Mer allmänt, vilket beskrivs i skäl 116 i detta beslut, har Förenade kungarikets sammanlänkningsnivå ökar från 4 % 2014 till 6 % av den totala installerade kapaciteten under 2019, framför allt eftersom Nemo-länken med Belgien togs i bruk den 31 januari 2019. Sammanlänkningskapaciteten planeras stiga till 9 % fram till 2021 ([69]). Dessutom hjälper de åtgärder som beskrivs i avsnitt 2.8.4 marknadskopplingen att fungera mer effektivt.

(362) Kommissionen har inte tagit emot några synpunkter från berörda parter som pekar på motsatsen. Den drar därför slutsatsen att kapacitetsmarknaden inte minskar incitamenten för att investera i sammanlänkningskapacitet eller marknadskoppling, i linje med punkt 233 a och b i miljö- och energiriktlinjerna.

6.5.6 *Påverkan på investeringsbeslut som fattades innan åtgärden infördes*

(363) I beslutet att inleda förfarande uppgav kommissionen enligt den modellering som Förenade kungariket lämnat in kommer införandet av kapacitetsmarknaden att med tiden sänka elpriserna på energimarknaden. Det faktum att befintliga producenter – som fattade investeringsbeslut baserat på förutsebara grossistpriser på energi – har tillgång till kapacitetsmarknaden och kan komplettera sina marknadsintäkter innebär därför att deras investeringsbeslut i genomsnitt inte undergrävs. Anläggningar som började byggas mellan maj 2012 och den första auktionen 2014 betraktades dessutom som nya anläggningar för att ta hänsyn till deras kapitalinvestering och att de förväntade sig att kapacitetsmarknaden skulle införas.

(364) Precis som vid alla andra förändringar av marknadens utformning kan man förvänta sig att vissa av de befintliga anläggningarna kan komma att påverkas mer än andra. I synnerhet kan man förvänta sig att sådana anläggningar som byggts på senare tid, men före maj 2012 och alltså inte kan klassificeras som ”nya” enligt kapacitetsmarknaden, påverkas mer av att åtgärden infördes. All potentiell negativ inverkan bör dock begränsas av det faktum att alla anläggningar kan få tillgång till kapacitetsmarknaden, och bör uppvägas av de betydande fördelar som åtgärden bör innebära för elsystemet, även med tanke på den tydliga prissignal som kapacitetsmarknaden bör ge vad gäller kapacitet En sådan prissignal skulle inte finnas utan åtgärden och skulle behöva mätas indirekt genom elpriset.

([69]) Dessa siffror utgår från antagandet att Förenade kungarikets elproduktionskapacitet ligger kvar på 81,3 GW.

(365) Kommissionen har inte tagit emot några synpunkter från berörda parter som pekar på motsatsen. Den drar därför slutsatsen att kapacitetsmarknaden inte undergräver de investeringsbeslut som fattades innan åtgärden infördes, i linje med punkt 233 c i miljö- och energiriktlinjerna.

6.5.7 *Påverkan på dominerande ställning*

(366) Punkt 232 d tar upp behovet av att undvika negativ påverkan på den inre marknaden. I beslutet att inleda förfarandet noterade kommissionen att längre kapacitetskontrakt för nya investeringar gjorde det möjligt för nya resurser att säkra den finansiering som behövdes. Detta skulle också bidra till att motverka risken för missbruk av dominerande ställning genom förenklat marknadstillträde. Kommissionen noterade också att det starka prisprognosinslaget i en lägsta bud-modell med diskriminerande priser minskar risken för att en dominerande ställning missbrukas i en auktion.

(367) Kommissionen har inte tagit emot några synpunkter från berörda parter som pekar på motsatsen. Den drar därför slutsatsen att kapacitetsmarknaden inte stärker någon dominerande ställning, i linje med punkt 232 d i miljö- och energiriktlinjerna.

6.5.8 *Företräde åt koldioxidsnåla tekniker i händelse av motsvarande tekniska och ekonomiska parametrar*

(368) I beslutet att inleda förfarandet noterade kommissionen ett antal skäl till varför kapacitetsmarknaden gav företräde till koldioxidsnåla producenter i händelse av motsvarande tekniska och ekonomiska parametrar, i linje med punkt 233 e i miljö- och energiriktlinjerna.

a) Åtgärden är öppen för koldioxidsnåla producenter. För att förhindra att stödet kumuleras och efterföljande överkompensation får producenterna inte ta emot något annat stöd enligt beskrivningen i skälen 32 och 33.

b) Det faktum att deltagarna i mekanismen konkurrerar i form av anbudsgivning gör att de exponeras för kolpriserna när de säljer sin el på marknaden. Med tanke på de motsvarande tekniska egenskaperna kommer högre kolkostnader därför att sänka de förväntade intäkterna på energimarknaden och öka det kapacitetspris som kolintensiva anbudsgivare kommer att begära i auktionen (se skäl 67), vilket lär sänka deras chans att vinna auktionen ([70]).

c) Såsom framhålls i beslutet från 2014 (skäl 153) och i beslutet att inleda förfarandet (skäl 195) anser kommissionen att de kolkostnader som hör ihop med EU:s utsläppshandelssystem utgör allmänna ekonomiska parametrar med avseende på punkt 233 e i miljö- och energiriktlinjerna och är därför otillräckliga för att visa att åtgärden specifikt föredrar koldioxidsnåla producenter. Kommissionen noterar dock att Förenade kungariket införde ett minimipris på kol under 2013, som fastställdes till 18 GBP/ton koldioxid för 2018/2019 och 2019/2020. Detta har lett till ett högre kolpris för elproducenter än genom EU:s utsläppshandelssystem. Kommissionen anser därför att minimipriset på kol och dess samspel med den auktionsmekanism som beskrivs fungerar som ett sekundärt urvalskriterium (till exempel i ett anbudsförfarande som använder andra kriterier än pris) som skulle ge företräde åt koldioxidsnåla producenter i händelse av motsvarande tekniska och ekonomiska parametrar.

(369) Såsom nämns i skäl 160 insisterade vissa berörda parter på att kapacitetsmarknaden behöver ändras för att mer allmänt gynna koldioxidsnåla tekniker. I den rapport som nämns i skäl 21 föreslog House of Commons vetenskaps- och teknikkommitté att kapacitetsmarknaden borde stödja koldioxidsnåla tekniker i största möjliga mån, och att en minimiandel av kapacitetsmarknadsfinansieringen borde tilldelas till koldioxidsnåla tekniker. Kommissionen bedömer att de föreslagna ändringarna av den brittiska kapacitetsmarknaden inte är nödvändiga för att uppfylla kraven i miljö- och energiriktlinjerna eftersom det enligt punkt 233 e i dessa krävs att kapacitetsmarknaden bara ger företräde åt koldioxidsnåla kapaciteter i händelse av motsvarande tekniska och ekonomiska parametrar.

(370) Vad gäller de berörda parternas kommentarer om att kapacitetsmarknaden bör respektera de gränser för utsläpp av koldioxid som krävs enligt förordning (EU) 2019/943 (se skäl 161) noterar kommissionen följande:

a) Vad gäller ny kapacitet trädde en ändring av kapacitetsmarknadsreglerna i kraft den 18 juli 2019 för att fastställa denna gräns för koldioxidutsläpp för nybyggd kapacitet som vill delta i förhandsurvalet inför de kapacitetsauktioner som ska hållas tidigt under 2020 (inklusive alla nybyggda komponenter som deltar som efterfrågeflexibilitet som inte är bekräftad), vilket förklaras i skäl 217.

([70]) Alternativt hävdar Förenade kungariket att om två projekt som har olika stor kolintensitet lämnar in likvärdiga anbud, kan detta bara förklaras med annorlunda tekniska och andra ekonomiska egenskaper.

b) Vad gäller befintlig kapacitet har Förenade kungariket åtagit sig att följa de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) 2019/943. I synnerhet kommer landet att senast i slutet av 2020 anta lagstiftningsmässiga ändringar för att säkerställa att från och med senast den 1 juli 2025 ska produktionskapacitet som har påbörjat kommersiell produktion före den 4 juli 2019 och som släpper ut mer än 550 g koldioxid från fossilt bränsle per kWh el och mer än 350 kg koldioxid från fossilt bränsle i genomsnitt årligen per installerad kW inte omfattas av betalningar eller åtaganden för framtida betalningar inom ramen för kapacitetsmarknaden (se skäl 218).

(371) På grundval av dessa överväganden drar kommissionen slutsatsen att kapacitetsmarknaden ger företräde till koldioxidsnåla tekniker i händelse av motsvarande tekniska och ekonomisk parametrar, i linje med punkt 233 e i miljö- och energiriktlinjerna.

6.5.9 *Slutsats om undvikande av otillbörliga negativa effekter på handel och konkurrens*

(372) Kommissionen drar därför slutsatsen att kapacitetsmarknaden följer riktlinjerna i avsnitt 3.9.6 i miljö- och energiriktlinjerna.

6.6 **Efterlevnad med artiklarna 30 och 110 i fördraget**

(373) I beslutet att inleda förfarandet drog kommissionen den preliminära slutsatsen att åtgärdens finansieringsmekanism inte innebär några begränsningar som skulle strida mot artikel 30 eller artikel 110 i EUF-fördraget.

(374) Såsom förklaras i skäl 88 finansieras betalningarna genom en avgift som tas ut av elleverantörerna (”leverantörsskyldighet”). Leverantören av avräkningstjänster beräknar och driver in betalningarna inom ramen för leverantörsskyldigheten. Förenade kungariket förklarar att leverantörsskyldigheten åläggs alla licensierade leverantörer i förhållande till deras marknadsandel, som baseras på de elvolymer som säljs. Kommissionen anser dock att avgiften är mycket lik en skatt på den el som förbrukas.

(375) Vad gäller artiklarna 30 och 110 i fördraget ska det erinras om att unionsrätten, enligt fast rättspraxis, inte på sitt nuvarande utvecklingsstadium begränsar varje medlemsstats frihet att upprätta ett differentierat avgiftssystem för vissa varor enligt objektiva kriterier, såsom de råvaror och produktionsmetoder som har använts, även om det är fråga om liknande varor i den mening som avses i artikel 110 första stycket i fördraget. Sådana olika beräkningsmetoder är emellertid förenliga med unionsrätten enbart om de tjänar mål vilka, även de, är förenliga med unionsrättens krav och om formerna för dem är av den arten att all direkt eller indirekt diskriminering av import från andra medlemsstater eller skydd av konkurrerande inhemska varor undviks. ([71])

(376) Kommissionen har inte tagit emot några synpunkter från berörda parter eller Förenade kungariket som pekar på motsatsen, och står fast vid sin preliminära slutsats.

(377) En diskriminerande behandling av import från andra medlemsstater innebär att liknande situationer behandlas olika. Kommissionen har därför bedömt huruvida importen befinner sig i en situation som liknar den för den nationella produktionen. Såsom förklaras i skäl 34 har sammanlänkningar haft rätt att delta i kapacitetsmarknaden sedan den andra auktionen 2015, som kapacitetsmarknadsenheter, på lika villkor som kapacitet som är baserad i Storbritannien. I framtiden kommer Förenade kungariket dessutom, vilket beskrivs i skäl 200, att tillåta direkt deltagande av utländska kapaciteter i kapacitetsmarknaden.

(378) Kommissionen drar därför slutsatsen att mekanismen för finansiering av åtgärden inte innebär några begränsningar som skulle strida mot artikel 30 eller artikel 110 i fördraget.

6.7 **Öppenhet**

(379) Såsom förklaras i skäl 221 har Förenade kungariket åtagit sig att tillämpa de öppenhetsvillkor som fastställs i avsnitt 3.2.7 i miljö- och energiriktlinjerna, i den mån de är tillämpliga på det stöd som beviljas enligt kapacitetsmarknaden. Riktlinjen uppfylls därför.

6.8 **Förenlighetsbedömningens tillämplighet**

(380) Den 15 november 2018 ogiltigförklarade Europeiska unionens tribunal i mål T-793/14 – Tempus mot kommissionen, kommissionens beslut av den 23 juli 2014. Den 25 januari 2019 överklagade kommissionen tribunalens dom (mål C-57/19). Eftersom överklagandet inte hade suspensiv verkan beslutade kommissionen, för att följa tribunalens dom, att ompröva den brittiska kapacitetsmarknaden och inledde den 21 februari 2019 det formella granskningsförfarandet enligt artikel 108.2 i EUF-fördraget.

([71]) Mål C-213/96, Outokumpu, REG 1998, s. I-1777, punkt 30.

(381) För rättsäkerhetsändamål är det nödvändigt att fastställa detta besluts status för det fall att domstolen beslutar att upphäva tribunalens dom i mål T-793/14, i vilket fall beslutet av den 23 juli 2014 skulle vara giltigt från och med datumet för dess antagande. I detta fall skulle den förenlighetsbedömning som utförs i detta beslut vad gäller de åtgärder som tillämpas fram till det datum då detta beslut antas förlora sitt syfte och rättsliga verkan. Vad gäller ändringarna av kapacitetsmarknaden jämfört med den mekanism som godkändes genom kommissionens beslut av den 23 juli 2014 anser kommissionen att dessa ändringar, som beskrivs i skälen 182, 187, 194, 197, 200 och 218, skulle utgöra ändringar av kapacitetsmarknaden enligt artikel 4.1 i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 ([72]), som kommissionen har förklarat förenlig med den inre marknaden enligt artikel 107.3 i fördraget, baserat på den bedömning som beskrivs i detta beslut.

7. **SLUTSATS**

(382) Kommissionen konstaterar att från och med det datum då åtgärden började genomföras och fram till det att den upphävdes den 15 november 2018, till följd av tribunalens dom ([73]), genomförde Förenade kungariket olagligen kapacitetsmarknaden i strid med artikel 108.3 i fördraget, vilket förklaras i skäl 235. Kommissionen konstaterar dock att åtgärden är förenlig med den inre marknaden på grundval av artikel 107.3 c i fördraget, i synnerhet baserat på riktlinjerna i avsnitt 3.9 i miljö- och energiriktlinjerna, under en period av högst tio år från och det datum då åtgärderna började genomföras under 2014 (vilket anses vara den 16 december 2014, dvs. när den första kapacitetsmarknadsauktionen genomfördes) ([74]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den stödordning i form av den kapacitetsmarknad som Förenade kungariket genomfört i enlighet med 2013 års energilag (nedan kallad *stödordningen*) är förenlig med den inre marknaden på grundval av artikel 107.3 c i fördraget. Kommissionen godkänner stödordningen under en period av högst tio år från och med den 16 december 2014.

Artikel 2

Om domstolen skulle upphäva tribunalens dom i mål T-793/14 och besluta att upprätthålla beslut C(2014) 5083, ska artikel 1 ersättas med följande:

”Artikel 1

De föreslagna ändringar av den stödordning som förklarats förenlig genom beslut C(2014) 5083, vilka anmäldes till kommissionen den 12 september 2019 och beskrivs i bilagan till detta beslut, är förenliga med den inre marknaden på grundval av artikel 107.3 c i fördraget, från och med det datum då detta beslut delgavs till och med den 15 december 2024.”

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

Utfärdat i Bryssel den 24 oktober 2019.

På kommissionens vägnar
Margrethe VESTAGER
Ledamot av kommissionen

([72]) Kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EU) 2015/1589 om tillämpningsföreskrifter för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 140, 30.4.2004, s. 1).
([73]) Se skäl 17.
([74]) Se artikel 21.8 i förordning (EU) 2019/943.

BILAGA

ÄNDRINGAR AV KAPACITETSMARKNADEN

1. För det första åtar sig Förenade kungariket

   a) att sänka det lägsta tröskelvärdet för deltagande i kapacitetsmarknaden enligt beskrivningen i skälen 30 och 31 i detta beslut till 1 MW för alla auktioner för vilka förhandsurvalet inleds från och med januari 2020, och

   b) att omvärdera detta tröskelvärde senast i oktober 2021 för att undersöka potentialen för en ytterligare sänkning.

2. För det andra åtar sig Förenade kungariket

   a) att sträva efter att tillåta direkt deltagande av utländsk kapacitet i auktioner för vilka förhandsurvalet inleds från och med januari 2020, under förutsättning att det finns samarbetsavtal med de systemansvariga för överföringssystemen i de angränsande länder där de deltagande kapaciteterna är lokaliserade, och under alla omständigheter,

   b) att tillämpa direkt deltagande för utländsk kapacitet för alla auktioner för vilka förhandsurvalet inleds efter det att de metoder, gemensamma regler och villkor som nämns i artikel 26.11 i förordning (EU) 2019/943 har godkänts av Acer och offentliggjorts på dess webbplats i enlighet med artikel 27 i samma förordning, och har blivit tillämpliga.

3. För det tredje åtar sig Förenade kungariket att ta fram alla regler som är nödvändiga (som inkluderar men inte begränsas till reduktionsfaktorer) för att säkerställa ett effektivt deltagande av alla nya kapacitetstyper som effektivt kan bidra till att ta itu med problemet med produktionskapacitetens tillräcklighet, så snart som sådan kapacitet har potential att bidra till en lösning på detta problem.

4. För det fjärde åtar sig Förenade kungariket

   a) att låta alla typer av kapacitet (förutom sammanlänkningar) ansöka om att få delta i förhandsurvalet för att få lämna anbud för de olika kontraktslängder som finns tillgängliga om de kan visa att de uppfyller de kapitalutgiftströsklar som beskrivs i skäl 75 i detta beslut, och

   b) att hålla dessa tröskelvärden för kapitalutgifter under uppsyn för att se till att de förblir lämpliga.

5. För det femte åtar sig Förenade kungariket

   a) att fortsätta att anskaffa kapacitet under auktionerna för leverans året efter till minst 50 % av den kapacitet som reserverats fyra år tidigare som en del av förfarandet för fastställande av parametrar för auktionen för leverans fyra år senare för samma leveransår, och

   b) att fortsätta att använda den metod för att avsätta kapacitet som baseras på ett konfidensintervall på 95 % och som beskrivs i skäl 62 i detta beslut för att bestämma den minsta mängd kapacitet som kommer att avsättas för en auktion för leverans året efter.

6. För det sjätte åtar sig Förenade kungariket att följa bestämmelserna i förordning (EU) 2019/943 och framför allt att senast i slutet av 2020 anta lagstiftningsmässiga ändringar för att säkerställa att från och med senast den 1 juli 2025 ska produktionskapacitet som har påbörjat kommersiell produktion före den 4 juli 2019 och som släpper ut mer än 550 g koldioxid från fossilt bränsle per kWh el och mer än 350 kg koldioxid från fossilt bränsle i genomsnitt årligen per installerad kW inte ingår i åtaganden eller omfattas av betalningar eller åtaganden för framtida betalningar, inom ramen för kapacitetsmarknaden.